

Cena 25 din

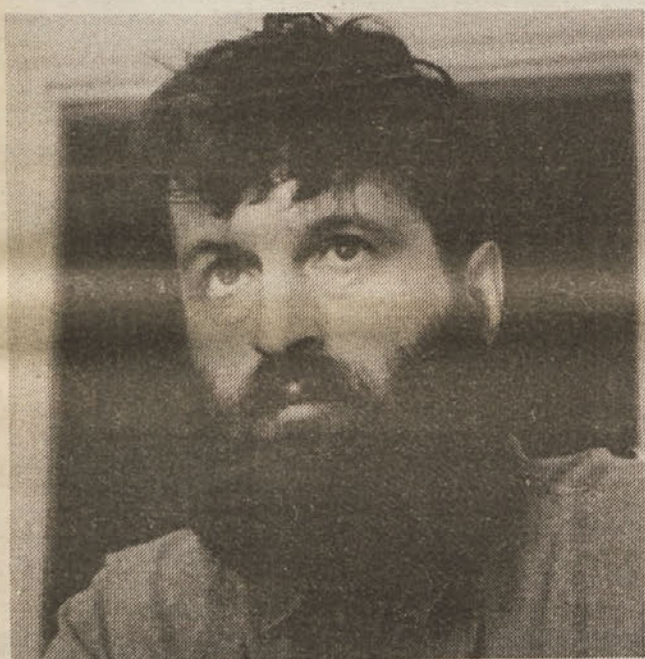
sreda 28. avgusta 1991

št. 33 – leto XXV

DR. ALOJZ MEDVED:

MRTEV TIČ NE MORE STATI

BROVET PREDSEDNIK

AVSTRIJA SREBRNI VESLAČ GROZI IZTOK ČOP SLOVENIJI ZA NOVO DOBO

ZOBODERJI Z AIDS-OM CELJSKO KOPRSKA VOJNA

ASTRO MAGIČNI HOROSKOP PRVIČ V SLOVENIJI

MEDSTRANKARSKE DIRKE TROJANSKI KONJI

OKOP ENAK PLIBERKU

UBIL IN POJEDEL SEDEMNAJST LJUDI

POLETNO BRANJE

AVTOMOBILI NA KREDIT – POSOJILO
NEPREMIČNINE KREDIT – POSOJILO

Polog 25%, ostanek v 12, 24, 36, 48 ali 60 mesečnih obrokih. Vozilo boste prejeli v največ 60 dneh, odvisno od znamke vozila in dneva vplačila pologa.

Prodajamo vse svetovno znane znamke vozil, kot so: CITROËN, PEUGEOT, RENAULT, MERCEDES, BMW, FORD, OPEL, FIAT, ALFA ROMEO, LANCEIA itd... V program so vključena vozila ZASTAVA, ŠKODA, LADA.

Možnost vplačila v dinarjih ali devizah. Kredit se nanaša na celo vozila z vsemi dajatvami, razen reg. in zavarovanja. Po prejemu vozila ste lastnik VI, SPOŠTOVANI KUPEC!

INFORMACIJE IN VPLAČILA: **IVANTOURS, d.o.o.**

POSLOVALNICA BLEED, Ljubljanska cesta 4 (TTC)
Tel: 064/78-965 int. 242 tel/fask 064/721-453

Vroči smo tudi poleti

HUDIČARIJE

Kakšen je Yutel-ov mir?

Kakšne tri tedne je že tega, kar se je po Jugoslaviji razvilo intenzivno mirovno gibanje. Organizator tega gibanja je jugoslovanske televizijska mreža Yutel, središče mirovnega gibanja pa je Sarajevo, kjer je bil tudi velik mirovni shod, pravzaprav nekakšen show, podoben tistemu pred leti, ko je svet na podoben način hotel pomagati lačnim v Afriki.

Koncert v Sarajevu pa ni bil prirejen kot nekakšna finančna zbiralna akcija, pač pa je ravno s svojo masovnostjo hotel dokazati, da je večina Jugoslovancev za mir in ta nenasilna večina se je postavila kot protiutež sprtam Srbom in Hrvatom.

Organizatorji te akcije so se ob tem modro izognili še eni od orientalskih površnosti, ki se sestoji v tem, da naj bi takšni »veličastni shodi« žele s tem, da so sploh bili, tudi že razrešili problem, zaradi katerega so bili organizirani. Prireditelji so torej bili dovolj pametni, da so vedeli, da en sam shod, pa če bo še tako »edinstven« in »veličasten«, in, če se ga bo udeležilo še toliko stotisočev ljudi, ne bo zalegel, zato ta shod za mir nadaljuje naprej in ga širijo po vsej Jugoslaviji, zlasti pa tja, kjer je najbolj potreben – v krizna žarišča v Slavoniji, pa v Banijo, na Kordun, v Krajino... In vsekaj naj bi ta množičen apel za mir dosegel z mirovnimi karavanami v Zagreb in v Beograd.

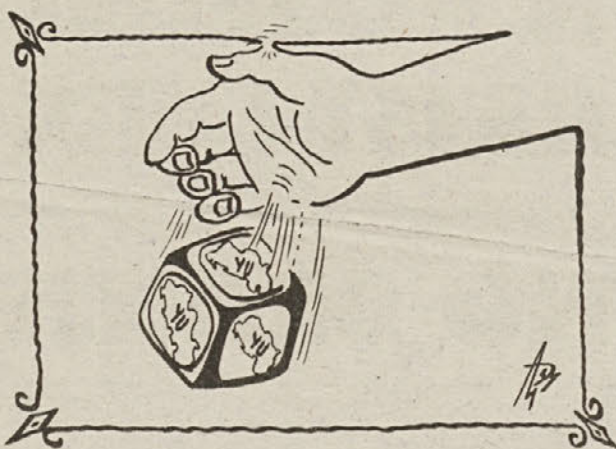
In vendar, kljub dobrim namenom, tem mirovnim shodom vseeno lahko očitamo vsaj en »nizek udarec«. Pa ne mislimo tega, da so tvorca mirovnih pohodov, (torej Yutelovci, združili prijetno s koristnim in da ob vsej prepotrebni agitaciji za mir delajo predvsem propagando za Yutel. In tudi tega jim ni treba zameriti, da so manifestacije za mir kljub vsemu le nekakšen podaljšan miting, skratka balkanska oblika demokracije. Navsezadnje v boju z zlom, kakršno je teroristično puškarjenje, res ni treba prav tenkočutno izbirati sredstev.

Pač pa nas kot Slovence lahko moti to, da bosanske množice ob geslih »Yutel, Yutel!« vzklikajo tudi Jugoslaviji. Za Slovence Jugoslavija pač ne more biti nikakšen garant miru, razen če se Slovenci odredimo temu, da smo Slovenci in svojemu jeziku ter tako postanemo Jugoslovani, pa še to Jugoslovani drugega reda, in to samo zato, da bomo imeli mir.

A tudi povezovanje Jugoslavije in miru na teh mirovnih shodih bi še bilo nekako upravičeno, če pohodniki bolj ali manj jasno ne bi navijali za tisto Jugoslavijo, ki smo se je (ne le Slovenci) komaj znebili. Ta Jugoslavija je razpadala in zaudarjala pri živem telesu. Kakšen mir-in za kakšno ceno smo ga morali plačevati, pa vidimo prav zdaj, ko se spopadi vrstijo po vsej tej nekdanji Jugoslaviji.

In tako se v množici pohodnikov in njihovih parol sem ter tja vidi tudi kakšna maršalova slika, kar seveda pomeni, da to ni pohod za novo, demokratično urejeno »tretjo« Jugoslavijo, ampak da si mnogi od udeležencev tega pohoda sploh ne znajo predstavljati drugačne Jugoslavije od tiste, v kateri smo 45 let čemeli vsi enaki v gnotni revščini in možganskem uboštvi. Kajati, po mnenju pohodnikov (in kaže, da tudi po mnenju organizatorjev), so za sedanje vojno stanje v Jugoslaviji krivi republiški voditelji kar po vrsti: Milošević, Tuđman, Kučan...

Ne vem, koliko je med pohodniki Srbom in koliko Hrvatov, ki protestirajo proti svojima legalno izbranim predsednikoma (tako Tuđman kot tudi Milošević sta bila izvoljena na mednarodno verificiranih demokratičnih volitvah na Hrvaškem oziroma v Srbiji), ampak prepričani smo, da Slovencev med temi protestniki ni in jih tudi ne bo, pa čeprav bi mirovni pohod prišel tudi v Slovenijo. Za nas Slovence Milan Kučan ni nekdo, ki bi nam bil vsiljen s kakšnim mitingom. Nasprotno, izbrali smo ga sami na demokratičnih volitvah in čeprav lahko trdimo, da so prve mirovne pobude že pred leti prišle prav iz Slovenije, pa seveda večina Slovencev stoji za Kučanom oziroma svojim parlamentom tudi zdaj (in še posebej zdaj), ko je treba reči »ne« pri ponovnem obujanju nekakšne Jugoslavije, kakršno si želi in za kakršno navija Yutel, ki je bil – spominimo se – ustanovljen kot Markovičev zvezno trobilo.

MED NAMI

Učitelji in učenci

Po minulem tednu se nam zdi naglica sprememb, ki so se odvijale, skorajda neverjetna. Mihail se je vrnil med nas in v enem samem dnevu odstopil z mesta generalnega sekretarja centralnega komiteja sovjetske partije, izstopil iz nje in razpustil vodilno politično telo največje države na svetu, ki se bo poslej imenovala Zveza sovjetskih suverenih republik. Kratica tako ostaja ista.

Vse bi bilo lepo in prav, če taisti ne bi še pred nekaj meseci govoril o reformirani partiji, o njenem uničenju pa ni hotel niti slišati. S tem je delno priznal, da so ga razmere v Sovjetski zvezi povozile in jih je lahko dohitel le še z radikal-

no varianto – s pučem.

Na tej točki pa lahko potegnemo paralelo z našo ljubo (bivšo) Jugo in komunisti, ki sicer niso za svojo reformo potrebovali puča v pravem pomenu besede in jim je enako vlogo odigral vojaški proces proti če-

tverici.

Vendar, kar nas zanima v tem trenutku, je vprašanje mednarodnega priznanja Slovenije, ki bi rada bila samostojna. Uspeh baltičskih držav, ki so svojo dolgoletno vpitje v veter kronale dobesedno preko noči in lahko o njih že govorimo kot o novih državah, potrjuje, da je vojska tisti odločilen faktor na poti v samostojnost. Če je Slovenija potrebovala teden dni, da so »veliki« vsaj obrnili svoje betice, so baltičske države v treh dneh dobile vse.

In imamo še eno skupno lastnost: če nas je Beograd že prekrizal, saj mu povzročamo same glavobole in smo škodljivi primeri tudi za druge, poleg tega pa smo mu preveč oddaljeni, je enako napravila Moskva, da lahko na preostalem teritoriju zadržaj vsaj minimum legitimitete. Koga le brigajo tako male packe na zemljevidu, politične obresti, ki si jih bosta priborila oba režima so pomembnejše za njun obstoj. Torej se Rusi vseeno učijo od nas?!

NOVA ZABAVA ZA SLOVENCE

V vodnem parku

Turistična patrolja »Nove dobe« je tokrat skočila tudi do sosedne Italije, kjer je v organizaciji IDEAL TURISTA, organizatorja tega enotnega izleta odkrila novo zabavo za Slovence in ostale, ki si jo želijo privoščiti.

Aqualandia je pravi vodni park, ki se nahaja v bližini znane italijanske turistične mesta Lido di Jesolo, na poti od Trsta proti Veneciji.

V Aqualandii poletje teče med igrami in razburjenji na valovih. Človek se tam lahko zabava podnevi in ponoči, saj Aqualandia dela nepretrgano. Za mlade je pravi raj: lahko doživijo strmoglave lete kamikaz – vznemirljivo spuščanje na vijugavih turbinah Toboganesa in zadovoljstvo na Pistas Blandas.

Veliki bazen z valovi vam priigra vsa morja sveta, medtem ko se v manjšem bazenu lahko naučite plavanja in drugih vodnih aktivnosti s specializiranimi inštruktorji. Ta enotni vodni park je opremljen z mnogimi točkami za okrepčanje v hladu, garderobami, kjer lah-

ko zavarovano pustite svoje stvari, tuši, WC – ji in prvo pomočjo. Za najmlajše je pripravljen »NURSERY« program, ki zagotavlja diskreten nadzor nad otroki, bazene, program na drsalnicah, igre na vodi in pesku – vse v popolni varnosti. Razen tega si lahko, otroci tekoma dneva ogledajo lutkovno predstavo ali cirkus... Če želite ostati v dobri formi, so tukaj izredni inštruktorji aerobike, ki redno zbirajo množico punčk in deklet. Tukaj se zares lahko preživi nepozaben dan. Sodelujoč v raznih igrah skupaj z animatorji, lahko osvojite fantastične nagrade. Če se odločite ostati ponoči, se vam ponuja prvovrstni glasbeni program.

Vsaki petek in soboto je praznik glasbe, ko nastopajo skupine in pevci, ki so v samih vrhovih glasbenih lestvic.

IDEAL TURIS iz Kopra nas je s skupino izletnikov iz Slovenije, popeljal v Aqualandio. Po dveh do dveh in pol urah vožnje z luksuznim avtobusom, opremljenim s klima napravami, televizorjem in hladilnikom

oskrbljenim z raznimi osvežilnimi pijačami, v radovednem pričakovanju, smo skoraj nepopazno prišli na cilj. Če dodamo, da je za varno vožnjo skrbel voznik Karlo Ivancič iz Izole, ki že 25 let opravlja svoje delo. Tudi tokrat, ga je opravil brez pripomb.

Pri vrnitvi v avtobusu smo se pogovarjali s potniki, ki so bili navdušeni nad tem izletom. Vsi se strinjajo, da so bili deležni nepozabnega doživetja in se želijo vrniti.

Igor Gombač in Kostja Medved, 14-letna učenca iz Kopra, sta nam rekla, da sta zelo zadovoljna, da sta lepo preživela dan. Igorja so navdušili tobogani, toda pove, da je škoda, ker bazeni niso dovolj globoki ter ne more skočiti. Za Kostjo so valovi v bazenu nekaj posebnega. Njega je motila velika gneča in preveč dolgo čakanje, da pride na vrsto na toboganih. No, to ni nič nenavadnega ker je Aqualandia zmeraj polna ljudi. Kot smo zvedeli, je bil v tem letu že dosežen rekord, ko se je v enem dnevu zabavalo 5.500 gostov.

ši kot mi. Vodič se je pobrigal za vse, vidi se, da pozna okoliš in potnike informira o vsem.

Na koncu še nekaj besed o organiziranju, ki je zaslužen za uspešni izlet. IDEAL TURIST je »mlada« agencija, ki je z to aktivnostjo začela pred nekaj tedni. Na njeno prvo potovanje je šlo le 8 potnikov, ki so bili nagradi z brezplačnimi vstopnicami v vodni park (vstopnina je 17.000 lir za odr-

d.o.o. TRAVEL AGENCY YU
ul. EMILIA DRIOLIA 9/3 66310 IZOLA
POST FACH 57 66320 PORTOROŽ
TEL./FAX (066) 61177

NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano
Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Marjana Arnssek (kronika), Jana Štrlekar (reportaža), LucaS (fotografija)
Tehnični urednik: Janez Herle
Trženje: Roman Hriberšek (vodja), Jure Cernetič, Nives Seničar, Ines Paradižnik, Sarita Črnac, Aleš Matjaž, Matevž Cene (prodaja), Suzana Rober (tajnica).
Izdaja Prese d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač, tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331, fax (063) 25-849. Dopisništvo Koper, Cankarjeva 9 a, tel. (066) 21-533, fax (66) 51-702, p. p. 311. Cena 25 din, mesečna naročnina 90 din. Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje. Izhaja ob sredah. Rokopisov ne vračamo.

Sonja Brajda in Tanja Saksida sta bili na izletu s svojima punčkama, Teo in Neli. Punčki sta se lepo zabavali, čeprav jih je na začetku bilo strah, kasneje pa sta se opogumili. Vse so prvokrat na takšnem turističnem izletu. Mamici sta se navdušili s čistostjo, raznovrstno zabavo in sta nam rekli, da sta zares uživali.

Med potniki je bila tudi družina Grzentič – oče Stelio, mama Stanka in hči Anja. Gospod Grzentič pove: »V glavnem je vse zanimivo. Italijani zares imajo smisel za turizem in so tudi zelo dobri komercialisti. Vedo, kako privleči obiskovalce. Takšen enodnevi izlet je najbolj primeren za družino, ker se vsak lahko zabava po svoji želji. Vse je lepo in čisto. Kraj je lepo urejen. Takšne plaže se ne vidijo pri nas. Očitno je, da so Italijani naprednej-

še, 14.000 lir za otroke, na vsaki vstopnici je kupon za eno brezplačno koka-kolo), medtem ko je prejšnji petek bilo že 43 izletnikov.

VULKANIZACIJA

– kakovostne vulkanizerske storitve
– obnavljanje gum
– pestra ponudba gum
– zamenjava (staro za novo)

tel: 063/38-117

AVTOPRALNICA

LEPIH DEKLET NE PRIMANJKUJE

Istra je slovenska

V Nudo bifeju pod kampom poreške Zelene lagune je pet golih riti obmirovalo, natakarku pa se je kratek espresso potegnili v dolgega. Radio je pravkar sporočal, da naj bi naslednji dan, 15. avgusta, JA napadla Hrvaško. V Istri in na Cresu in Lošinju je bilo vikend zatem kljub temu okoli 50 tisoč gostov, predvsem iz Slovenije.

Strežno osebje po hotelih ima veliko časa za pogovore o politiki in turizmu, saj je obmorskih gostov le petino lanskim. Tako lahko gost, ki ne sedi na ušesih, sliši marsikaj. Kratak ustni elaborat o tem ali več pripravijo Slovenci ali Angličani, kam je uprava turističnega podjetja skrila denar od lanskega zakupa hotelskih postelj, do tega, da ima tainta prijatelj, ki je še vsakič pravilno napovedal naslednjo potezo armade. Turisti pa plavajo v večinom poalpanem morju, se pridno tuširajo in jedo gore tuti-frutti sladoleda.

Koncem prejšnjega tedna je bivalo v objektih desetih največjih turističnih podjetij v Istri in na Lošinju, ki premorejo kar 90 odstotkov vseh zmogljivosti na tem območju, natančno 48 tisoč in 720 gostov. Med njimi je bilo le 10 tisoč tujcev. Domačih gostov je bilo tako desetino več kot lani ob istem času, tujih pa le 7 odstotkov lanskega števila.

V nekaterih istrskih občinah domači gostje, predvsem Slovenci, dobesedno rešujejo sezono. Tako se najmanjše izgube obetajo turističnim delavcem v občinah Labin (Rabac) ter Umag, precej dobro pa kaže tudi Poreču. Kljub vsemu predstavlja omenjenih 50 tisoč gostov le 28 odstotkov lanskim. Najbolje so zasedeni hoteli in apartmaji, skoraj prazni pa so

kampi in zasebne sobe.

Po hotelih poreške Zelene lagune – verjetno pa nimajo predsodkov gostovati tudi drugod – kroži skupinica slovenskih podjetnikov s programom »Miss hotela tegaintega«. Gre za nekaj fantov in štiri prelestna slovenska dekleta, ki večer za večerom prirejajo med seboj izbor najlepše, njihovi prijatelji pa med gosti na terasah pobira-

jo po 100 dinarjev vstopnine. Predstava bi morda bila vseč nemškimi mesarjem in kozmetičarkam, Slovenski gostje pa nad roparji iz domačih logov vihajo nosove. Pa vendar, Tadeja, Sonja in kajvembako še vsak večer dobijo isti lepotni trak in isto steklenico šampanjca. Biznis ostaja biznis, Istra pa vsaj to poletje dobesedno slovenska.

POČITNICE NA OBROKE BREZ OBRESTI

Gost je kralj

Turističnega holding podjetja Riviera ni potrebno posebej predstavljati, ker je zelo znano v Sloveniji in Evropi, saj je Riviera eno izmed najstarejših (ustanovljeno je leta 1953) vodilnih nosilcev razvoja turistične ponudbe Poreča.

V objektih Riviere, ki ima v svojem sestavu 21 hotelov s 6.300 ležišči, apartmajev s 5.200 ležišči in 4 avtokampe za 20.500 gostov, trenutno biva nad 10.000 turistov, od katerih je 70 odstotkov Slovencev, ki so prišli na počitnice v ta del Istre.

Turistično patroljo »Nove dobe« je sprejel direktor propagande Antun – Toni Tomičič, ki nas je podrobneje seznanil s trenutno situacijo, ki vlada v tem turističnem gigantu in z ostalim, kar nas je zanimalo.

»Trenutno v Rivieri delajo vsi turistični objekti, razen

dveh. Kar se tiče gostov, jih je največ iz Slovenije. Nahajajo se v naših hotelih in apartmajih, kar se ni zgodilo v prejšnjih letih. Okoli 15 odstotkov je turistov iz Hrvaške,« pove Antun – Toni Tomičič.

Recite nam kaj je to kar je v tako velikem številu privleklo Slovence v vaše turistične objekte?

»O kvalitetah naših storitev ni treba govoriti ker so znane. Najboljši odgovor je ta, da se gostje pri nas počutijo zadovoljni. Tega leta smo našim gostom zares nudili možnost, da lahko letujejo po zelo ugodnih cenah. Polpenzion v naših hotelih stane 25 do 30 DEM (po uradnem deviznem tečaju). Če kdo želi, lahko z dodatkom 5 DEM koristi polni penzion. Zelo ugodno je bivanje v naših apartmajih; ki so popolnoma opremljeni s priborom za pri-

pravo in shrambo hrane, kjer je cena 10 DEM (oz. 130 dinarjev) za dan po osebi. Navedene cene so razlog, da je največ gostov v naših hotelih in apartmajih. V Poreč goste privlači tudi izvenpenzijska ponudba. Imamo okoli 150 teniških igrišč, vsak hotel ima svoj bazen in raznovrstno zabavo... Samo v Rivieri imamo 21 zabavnih točk, ki lahko sprejmejo nad 9.000 gostov dnevno. To je 10 plesnih teras, 4 diskoteke, nočni bar... Lahko rečem, da je zabava vsestranska. Kar se tiče športnih aktivnosti na suhem in v vodi, so tudi raznovrstne.«

Slišali smo, da se v objektih Riviere, poleg skromnih cen dajejo še razni popusti?

»V vsakem turističnem objektu obstaja popust, bodisi, da gre za brezplačno uporabo terenov, najemanje nekaterih

plovnih objektov ali za brezplačno bivanje enega družinskega člana. Torej v našem hotelu Tamarisa, če starši pridejo z dvema otrokoma, ima en otrok, ne glede na starost, brezplačno bivanje.«

V objektih Riviere se lahko letuje tudi na kredit?

»Vsak, ki želi, lahko pri nas letuje, kakor se reče, na kredit, in to brezobrestni. To velja za tiste goste, ki imajo čekovne knjižice bank iz Slovenije in Hrvaške. Svoje bivanje lahko plača v štirih obrokih. Prvi ček izpolni takoj, ostale tri pa po enega vsak naslednji mesec. Naši gostje to priložnost zelo uporabljajo, ker na posojilo ne plačajo obresti.«

Zanima nas, ali bo znižanje cen za bivanje v septembru?

»Od 1. 9. 1991. bomo cene znižali za 10 do 30 odstotkov, ker v tem mesecu, ki je zame najboljši za dopust, pričakujemo veliko gostov iz Slovenije, ki, kot sem že povedal, tudi sedaj letujejo v velikem številu v naših apartmajih in hotelih. To leto so nas prijetno presenetili in jih želimo kar najboljše pogostiti, da bi lahko prišli sem na počitnice čez vse leto. Verjamem, da bodo v naše hotele tudi letos prišli športniki iz Slovenije, ki bodo tukaj opravljali svoje zimske priprave.«

Poslovneži iz Riviere bodo naredili vse, da bi gostom iz Slovenije, ki še niso bivali v prekrasnih turističnih objektih, v najboljši luči predstavili svoje ponudbe. Ob koncu poletne turistične sezone načrtujejo tiskovne konference v večjih mestih Slovenije – Ljubljani, Kranju, Celju, Mariboru... da bi se kar največ ljudi seznanilo s ponudbo in odločilo priti v Poreč.

FOTOREPORTAŽA

Slovenski dogodki

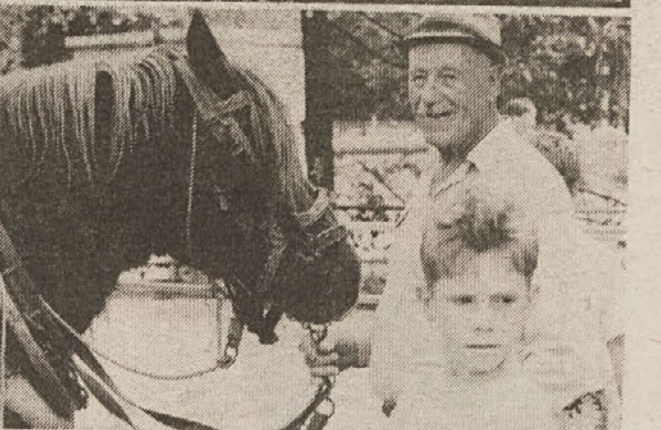
V Gornjem gradu so slovesno maševali in

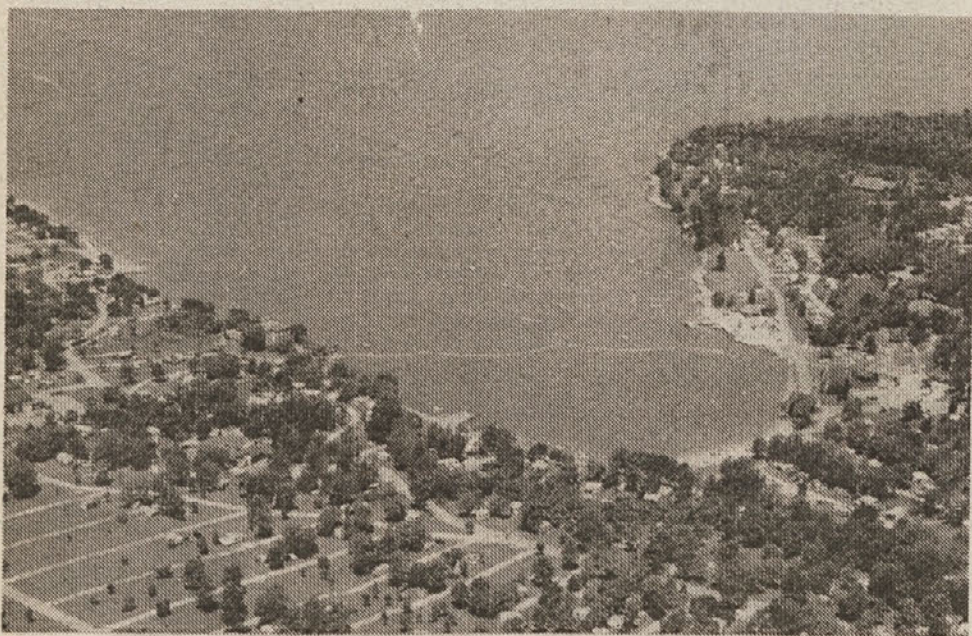
posadili ter blagoslovili lipo.

V Mariboru so koncertirali za mir

in v Sentjurju so se veselili.

STOPITE BLIŽE, SLOVENSKI VOJAKI

PISMA

Odrpito pismo gospodu ministru Bavčarju!

20. 05. 91 sem Vam poslal pismo, v katerem Vas obveščam o delu Vaših ljudi in Vas hkrati prosim, da zadevo uredite. Do danes, mi niste odgovorili na moja vprašanja, vendar to ni razlog, zaradi katerega bi se Vam ponovno oglašila.

14. 08. 91 sem bila na UNZ-ju Celje zaslšana zaradi izjav, ki sem jih dala glede nekorektnega ravnanja Vaših ljudi. Sodu pa naj bi izbila dno, pritožba, ki sem Vam jo poslala. Gospod Milan Urbanček, načelnik kriminalistične službe, je izjavil da, če bi živela v drugi državi (v kateri ni povedal) bi dobila 5 (pet) let zapora, tako pa bodo že uredili primerno kazen zame in da bodo napisali kazensko ovadbo. To zveni kot grožnja, kar pa je kaznivo dejanje. Napeljeval me je tudi, da bi govorila neresnico, mislim, da je tudi to kaznivo dejanje.

Zgoraj omenjeni gospod, mi je tudi objasnjal, da zoper njih ne bom dosegla nič, četudi vložim tožbo, ker jo bo sodišče zavrnilo kot brezpredmetno. Pri tem se je sladko smejal, in nadaljeval, da lahko moja mama da vse skupaj v tuji tisk, saj tako ali tako, ne bomo dosegli absolutno nič. Oni so namreč vseskozi korektno ravnali. Bilo je še veliko besed izrečenih, največ pa je bilo izjav v takšnem smislu: Zakaj se niste pritožili meni, kaj ne veste, da se za kakšno nepravilnost vedno morate prvo pritožiti šefu – v drugem stavku – kdo pa ste sploh vi, da bi se z vami pogovarjali ali vam celo račune polagali... itd.

Mislim, da me je hotel gospod Urbanček prestrašiti in s tem utišati, vendar je dosegel ravno nasprotno. Še enkrat izjavljam: KRIMINALISTI IN POLICAJI NISO DELALI! IN ZARADI NJIHOVE MALOMARNOSTI SO PADLE ŽRTVE! VELENJSKI POLICAJI NISO RAVNALI KOREKTNO! Ponovno zahtevam, da se zoper njih ukrepa, ker smo mi in ostali za mrtvima NJIHOVE ŽRTVE! Ponavljam, da so bile dane v javnost dezinformacije s strani ljudi, ki so dali in vodili tiskovno konferenco na ministrstvu za notranje zadeve v Ljubljani, na dan aretacije!

Vsekakor bo ta zadeva dobila mednarodne razsežnosti, ker se je tudi Yemenska ambasada umešala in se sprašuje kaj se greste. Sama resno razmišljam, da bom vse skupaj predala na mednarodno sodišče.

Ne vem, če boste poskušali zgladiti to zadevo in če, na kakšen način? Ob prvih naših izjavah, bi jo lahko, če bi dali izjavo v javnost v tem smislu: »da naj nas ljudje vzamejo za vzgled, da tudi oni prijavijo svojega najbližjega, ki je zašel na krivo pot. Da se tudi na takšen način poskuša zatreti kriminal, ki ga je iz dneva v dan več. Da v primeru Obali-Zrilič, žal niso imeli dovolj materialnih dokazov in s tem niso mogli preprečiti, kljub njihovim prizadevanjem, tragedije. Vendar pa upajo, da bodo v podobnih primerih bolj uspešni.«

S tem bi oni vzeli v zaščito nas in še sebe. Ker pa so policaji in kriminalisti pametnejši, saj so se nekateri za to šolali celo 10 (deset) let, so nas rajši s »kolom po glavi«, sedaj pa se še gredo igrice »slepe miši«.

Nekje je zapisano: »Delavci Organov za notranje zadeve smo pripravljani vestno in odgovorno opravljati delovne naloge, tudi v tako težkih razmerah, kot so danes pred slovensko državo, zahtevamo pa primerno plačilo za svoje delo. Od našega delodajalca, slovenske vlade, zahteva-

mo, da se odloči ali nas in naše delo potrebuje.«

S tem citatom Vas pristrčno pozdravljam!

Leyla Obali,
Hrastovec 21,
63320 Velenje

Ozdravite vid!

Pod tem naslovom te dni često prebiramo fantastičen oglas v slovenskih in hrvaških časnikih kako zdravnik čudežno ozdravi kratkovidnost, daljnovidnost, astigmatizem in starostno daljnovidnost.

Smatramo, da je naša dolžnost poučiti javnost in vse tiste, ki jim je čudežni oglas namenjen, kako in zakaj zgoraj naštetih očesnih napake nastanejo, ki pa nikakor niso bolezen in jih zato na žalost ni možno ozdraviti. Dovolite, da kratko opišem zgradbo in funkcijo očesa, da bi lažje razumeli zakaj se ne da ozdraviti.

Naše oči so zares fantastičen čudež, odpremo jih in že vidimo, na daleč, blizu, razlikujemo barve. Vse kar se dogaja od konice nosa do neskončnosti posname naše oko, deset slik na sekundo in šestinidesettisoč na uro. Toda kako ta čudež nastane in zakaj nekdo dobro in drugi slabo vidi?

Vzemimo za primer filmsko kamero. Naše oko funkcionira tako kot kamera, oko in kamera imata lečo skozi katero se slika zunanjih predmetov prenaša na film. »Film« v našem očesu je za svetlobo občutljiva mrežnica: medtem ko moramo film mehansko razviti, oko deluje takoj, hitreje kot vsak računalnik prenaša svetlobne žarke naprej skozi roženico, zenico, očesno lečo in steklovino na mrežnico. Žarki se na tej poti lomijo na roženici ter leči in se zopet združijo na mrežnici. Istočasno na mrežnici nastane slika, ki jo vidni živec prenaša v možgane. Vsako oko zazna in prenaša svojo sliko v možgane, šele kombinacija obeh pa nam omogoči globinski in prostorski vid. Lahko trdimo, da je naše oko najhitrejša in najpopolnejša »Polaroidkamera«.

Oптиčni sistem očesa (roženica, leča) lomi žarke tako, da slika nastane točno na mrežnici, vidimo ostro. Pogosto je oko predolgo, slika na mrežnici je nejasna, pravimo oko je kratkovidno. V kolikor pa je oko prekratko je mrežnična slika prav tako zamagljena, oko je daljnovidno. Očesne napake so torej odvisne od dolžine očesa, ker pa dolžine očesa ne moremo spremeniti, korigiramo očesne napake z očali ali kontaktnimi lečami. In sicer kratkovidne z minus lečami, (ob robu so debelejše kot v sredini), daljnovidne pa s plus lečami (debelejše v sredini).

Neenakomerno zakrivljenost roženice strokovno imenujemo astigmatizem. Astigmatizem, še posebej močnejši, je vzrok, da vidimo nejasno in zmaličeno. Korigiramo ga s cilindričnimi očalnimi stekli ali kontaktnimi lečami. Mnogi ljudje imajo lahek astigmatizem za katerega pa ne vedo.

Svetujemo vsem, ki imajo naslednje težave:

- vidite nejasno, vas boli glava – se pri gledanju televizije in čitanju hitro utrudite
- vas pečejo oči ali se solzijo
- čitate časopis s stegnjenimi rokami
- ste občutljivi na svetlobo to so znaki, ki pomenijo alarm, da morate na pregled k okulistu.

Pravovidni moramo po štirideset letu starosti pri čitanju časopis vedno bolj oddaljevati, postajamo starostno daljnovidni, da bi lahko čitali zopet na pravo razdaljo približno 30 cm, nam pomagajo samo pravilno izmerjena očala. Starovidnost se z leti povečuje, zato moramo oči vsaki dve leti ponovno meriti, sicer se zgodi, da kljub očalom slabo vidimo.

Oko je naš najvažnejši čutni organ, posreduje nam 85% vseh informacij, vsa ostala čutila le 15%. Zato skrbite za zdravje vaših oči in če slabo vidite se posve-

tujte z okulistom, ali vsaj z optikom.

Upam, da sem bil kljub omejenemu prostoru dovolj prepričljiv, da ne boste dajali velikih denarcev za hotelsko zdravljenje vaših oči in bili kasneje razočarani.

Zakaj čudežni zdravnik, zdomec – povratnik svojih »zdravstvenih uslug« ne ponuja v Nemčiji kjer je živel? Preprosto zato, ker ljudje bolj poznajo funkcijo očesa in očesne pripomočke, zato temu ne nasedajo več.

Predsednik društva optikov Slovenije
Gobec Janez

Ob članku »Lovske neumnosti«

Rada prebiram vaš časopis, zato bi rada dala moje mnenje k članku »Lovske neumnosti«. Koliko divjadi se pri nas nezakonito pobije vsako leto, koliko samo zaradi nekaterih voznikov avtomobilov, koliko jih poje »jara gospoda«, če pa so teritorijalci pojedli enega srnjaka ali pa če bi jih več, mislim, da so si to pošteno zaslužili. Da se taka stvar tako napihuje v primeru s človeškimi žrtvami, uničenimi domovi itd., res ne morem razumeti. Sramota!

Lep pozdrav

Marija

Socialdemokratska unija ob udaru v Sovjetski zvezi

Ob udaru v Sovjetski zvezi je SDU solidarna z ljudmi v svetovskih deželah in podpira njihova prizadevanja za človekove pravice, demokracijo, socialno pravičnost in narodnostne pravice. Prepričani smo, da njihovih dosežkov v zavzemanju za človeka vredno življenje ni več mogoče za trajno odpraviti. V tej veri nas utrjujejo zgodovinska zrelost, pogum, vztrajnost in kultiviranost, s katerimi so se generacije na teh področjih upirale samodržstvu, in, ki so prav v zadnjih letih pripeljale do neustavljivih preobrazb v družbah sovjetskega prostora.

Ob negotovostih, ki jih neustavna sprememba oblasti v SZ prinaša za področje nekdanjega realnega socializma, pa tudi za nas v Sloveniji, je vredno ponovno preudariči zamisel, ki smo jo v SDU že večkrat predlagali, da bi bilo jugoslovanski problem nemara lažje reševati v okviru celotne ureditve celotnega področja nekdanjega realnega socializma. V novih razmerah bo mednarodna skupnost pozorno prisluhnila predlogom iz vzhodne, srednje Evrope in Balkana. Pričakujemo tudi lahko, da bodo neposredno prizadeti zdaj z večjo zavzetostjo sodelovali pri iskanju trajnih in pravičnih rešitev.

Po našem mnenju so nekatere glavne prvine tako prihodne ureditve lahko tele:

1. Države, ki se po volji ljudstev vzpostavljajo na tem prostoru, naj se na podlagi izročila državljanske demokracije organizirajo v okviru sedanjih meja kot orodje blaginje, miroljubnega in tvornega sožitja. Za učinkovito uveljavljanje teh ciljev bi bilo smotno, da hkrati z vzpostavitvijo svoje mednarodne subjektivnosti prenesejo del svojih suverenih pravic »navzgor«:

a) na mednarodno telo, ki bo na podlagi sporazumno priznane legitimnosti varovalo človekove pravice in pravice narodnostnih in drugih družbenih manjšin;

b) na sistem mednarodne varnosti, ki bo zagotavljal nedotakljivost področja in mirno urejanje morebitnih sporov v njem; bistven del sistema bi bila demilitarizirana področja;

c) na omrežje mednarodnih teles za gospodarsko, znanstveno, tehnično, kulturno in izobrazbe-

NARAVNI TALENTI

Zmagovalec na slabih cestah

V teh dneh se po Sloveniji prodajata dva izdelka pod istim sloganom Veliki zmagovalec. Prvi je Citroen ZX, drugi Jelko Kacin. Oba jamčita maksimalno zanesljivost in varnost. Prvi je v celoti rezultat dolgoletnih raziskovanj in preizkušenj, torej rezultat skrbno pripravljenih načrtov. Za drugega tega ne bi mogli trditi z enako gotovostjo, zato bi bilo tudi razočaranje v primeru, da zataji ali odpove, veliko hušje. Morda se je dobro nanj pripraviti.

Prva domneva pravi, da je Kacin tak profesionalca, da si je sam ali s pomočjo svetovalcev pripravil načrt obnašanja svojega ministrstva v vojni, po njej, kot tudi pri svojem hipotetičnem skoku med člane republiškega predsedstva. V ta načrt sodi tudi vsebina njegovih navedenih tujih novinarjev, njegova aroganca in drznost pri izzivanju armade. Če to drži, če je torej Kacin res tak profesionalca, si zasluži čestitke, bog pa zahvalo, da ga je poslal med Slovence.

Mnogo manj optimistična pa je možna potrditev druge domneve, ki pravi, da Kacina vodi instinkt. Da za svojimi nastopi v javnosti nima nobene strategije, prav tako ne načrta za delo svojega ministrstva. Vse, kar zna, lahko vnovič le v vojni, saj mu njegove prirojene sposobnosti natančno narekujejo, kaj je v danem trenutku najboljša najprej zanj, potem še za službo, ki jo opravlja. Tako se Kacinu ne bi bilo potrebno učiti cankarjanstva in patetike, ki ga je po tiskovnih konferencah v Cankarjevem domu zavihtela med najpopularnejše slovenske politike, saj drugače sploh ne zna govoriti. V tem primeru se Kacin ne bi približeval najširšim slojem zato, da jih omreži in pridobi za »stvar«, ampak jim pripada že kar »po naravi«. In v sodobni politiki ne more biti nič tako nezaželenega, kot so samonikli in izvorni ljudski tribuni. Moderni politiki se učijo in oblikujejo leta, njihove sposobnosti se preizkušajo v najboljših solah in na najvišjih ravneh. Če torej Kacin ni »produkt«, narejen za prodajo – se pravi na podlagi načrtov, jasne strategije in z veliko vložene spretnosti in domišljije – mu ne moremo reči politik. Največ, kar mu v tem primeru lahko priznamo, je naravni talent za spretno vojskovanje. To pa je daleč od moderne politike, znanosti o manipuliranju.

Povedano s primerjavo s Citroenom – kot da bi vozili avto, za katerega funkcije nikoli ne veš, kdaj lahko odpovejo, napake pa so praktično neodpravljive. In ki si prizadeva ves čas voziti samo po slabih cestah, ker za moderne ni primeren.

RAK VLADA

Trojanski konji

Prva slovenska politična stranka je prav zaradi svojega nastanka vase posrkala veliko večino takratnih oponentov režima, ki je že odmiral. Zaradi svoje neprofiliranosti je tudi prva, ki ji preti nevarnost, da razpade. Poleg manjših frakcij se deli na dva večja dela – na t.i. laični in na klerikalni, h krščanski demokraciji usmerjen del. Prvega posebej strankarsko najbolj izpostavljeni posamezniki – Spomenka Hribar, Rupel, Janša in Bavčar, Urbančič, Omerza, Peršak, deloma tudi Bučar – ki ohranjajo intelektualizem in skeptično distanco do populizma, vendar so v manjšini in po mnenju drugega, klerikalnega dela, za stranko nevarni, morda celo škodljivi. Tega drugega vodita dr. Rajko Pirnat in Anton Tomažič, relativno medli figuri slovenskega političnega življenja, vendar pomembni za znotraj strankarska razmerja moči. Za seboj sta namreč potegnili vso tisto večino, ki se je ob nastanku SDZ priključila stranki bolj po inerciji, iz nakopičenega nezadovoljstva in iz veselja nad brancem ostarelega leva. Gre za celo vrsto brezimnih ljudi, njihova vrednost ni v izoblikovani politični identiteti, moč črpajo predvsem iz svojega števila.

Spor med tema deloma se je začel že zelo zgodaj, ko je prišlo do prvih zaostritev med Ruplom in Peterletom, vrh pa je dosegel ob zadnjem sestanku Sveta stranke (ki ga vodi Janša), ko je Spomenka Hribar nastopila s svojim znamenitim tekstom o nezdružljivosti religiozne opredelitve in oblasti. Prihodnost stranke je tako povsem v rokah te neme in politično nepomembne večine, od prijaznosti in dobre volje Peterleta, ki jo lahko po želji aktivira, pa je odvisno, ali bo na jesenskem izrednem kongresu SDZ izmaknili »bazo« t.i. Ruplovi liniji ali ne.

POT V PEKEL JE TLAKOVANA Z DOBRIMI NAMENI

Medstrankarske dirke

Slovenska pot v samostojnost je tlakovana z dobrimi nameni nam lahko, kot parafraza nadnaslova, v teh evforičnih dopustniško-povojnih dneh mogoče zveni malce preveč cinično in za ljudska ušesa. Vendar, če je karkoli cinično pred jesenjo in hudo zimo, ki nas bo z naraščanjem števila brezposelnih in vedno hušjo gospodarsko krizo stregla, je to cinizem politikov, ki s svoji nacionalno samovšečni zaverovanosti še vedno prodajajo »pleve za zrno« ter nas prepričujejo, da delajo za dobrobit naroda. Lari fari.

Ko je Janez Janša po vojni malce ostreje zahteval zamenjavo skoraj celotne vlade z Lojzotom Peterletom na čelu, ni udaril v prazno. Igral je na karto vtisa, ki so si ga »najpopularnejši slovenski ministri« Kacin, Bavčar in on sam pridobili kot edini dejstveno vladni politiki. Če zna Peterle govoriti s prižnice in lepo družinsko prepevati ter igrati na harmoniko, za katero pravi, da je »državotvorni instrument«, še ne pomeni, da je dober predsednik slovenske vlade. Prej obratno. Mandatar, ki počne vse drugo, kot skrbi za čimbolj urejeno državo, v kateri ne bo nacionalnih, rasnih, verskih, gospodarskih... nestrpnosti, je slab vladar. Kar pa počnejo preostali ministri, med katerimi za mnoge od njih niti ne vemo, da obstajajo, je vprašanje, ob katerem lahko postanemo zaskrbljeni, saj, če ne drugega, živijo od našega dela.

Še tisti, mislim predvsem na gospoda Šešoka in Ocvirka, ki se od časa do časa pojavljajo v medijih, v glavnem porivajo glave v pesek in se trudijo ljudstvu najtesneje zavezati oči. Če to ne bi bilo res, zakaj potem gospod Šešok dovoljuje, da banke, na čelu z Narodno banko Slovenije dobesedno nategujejo svoje varčevalce in hočejo na njih zaslužiti, da bi prekile svoje stare grehe. Dušan Šešok jih pri tem v svojih javnih nastopih ščiti in od ljudi zahteva, da so strpni, čeprav se nekdo drug okorišča z njihovim denarjem. Poleg tega je celo stališče našega ekonomskega svetovalca Jeffreyja Sachsa drugačno in vidi v monopolu Ljubljanske banke več škode kot koristi.

Drugemu, Andreju Ocvirku, pa bi zadostovalo vprašanje, kaj je v svojem dosedanjem mandatu napravil za slovensko gospodarstvo in koliko novih delovnih mest je pomagal odpreti ter kako je rešil, da ni vsak dan več brezposelnih? Sigurno spremembe čez noč ne veljajo, kaj pa spremembe v nekaj mesecih, oziroma spremembe v letu in pol, odkar ima sedanja vlada resorje v rokah? Največ, kar mu lahko čestitam je, da nič ne stori niti ob svinjarjih, ki se še vedno dogajajo v slovenskem gospodarstvu in mu taktika popolne ignorance problemov očitno leži. Koncu koncev bomo spoznali, da je ta vlada, namesto, da bi se ukvarjala s problematiko, preveč zaposlena z metanjem peska na požare, ki jih sama povzroča.

Na žalost bomo takšno sifovstvo peščice vodilnih še dolga leta plačevali vsi. Sprijazniti se s tem, da smo prej imeli rdečo, sedaj pa črno elito, se nikakor ne smemo, saj davek zanjo že plačujemo, kot ga plačujejo tudi veljaki združene opozicije DEMOS-a, ki so se očitno prepozno zavedli, da se sesuvajo v prah. Tako Jože Pučnik že dovolj časa razlaga, da se mora vlada zmanjšati na 14 ali celo na 10 ministrov, namesto dosedanjih 24. Med vrsticami se da prebrati, katera ministrstva se lahko ukinejo in koga bi bilo nujno zamenjati. A vlada molči in hermetično ne daje nobenih izjav, razen skromnih namigov.

stvo že izpolnil. Prej bi bilo za slovensko politiko koristno, da bi imeli dejansko razmerje sil med posameznimi strankami vzpostavljeno in ne bi več niti mi kot volilci plavali v temi.

Zanke opozicije

Sumljivo je edino to, da opozicija preveč molči kljub temu, da je formirala nekakšno vlado v senci, ki svoje vloge nikakor ne izpolnjuje tako, da imamo dve nesposobni, vase zaprti vladi, katerima je, izgleda, edino mesto delovanja in bojevanja skupščina. To pomeni pat pozicijo, povezano z narcisoidnostjo stare in kljubovanjem nove politične garniture. Pisane ne nekakšnih peticij po odstavitvi republiškega tožilca, gospoda Drobniča, zaradi bivših grehov, s čimer se trenutno ukvarjajo prenovitelji, v takšni situaciji izzveni kot slab štos. Še posebej, ko pogledamo preostalo sodno garnituro in njeno preteklo udejstvovanje, ko je bilo 90 odstotkov kadra v partiji. Prenovitelji so s preimenovanjem moledovali, da je za vse nas boljše, da gledamo v prihodnost in ne, da se oziramo v preteklost, sedaj pa počnejo isto.

Ker so se liberalni demokrati, čeprav s kreditom nekoč najbolj razvpite organizacije, ki je zaslužna za spremembe pri nas, izgubili, bodo verjetno spodbodili boji minili brez njih. Spet bo šlo za stari slovenski konflikt med klerikalci in komunisti, s tem, da bodo klerikalce motili še doverljajši demokratski kolegi. Kot da ne bi imeli sprave. Razen, če ne bo prevladal pregovor »kjer se pretepata dva, tretji dobiček ima«.

Ko smo se še ploskali. Spomini na mlada leta.

Peterleta je treba zrušiti...

RTV kuhinja

Na to morajo računati ostale demokratične stranke in misliti na možne koalicije. Socialdemokrati so prvi korak že napravili, zanj pa so se odločili v mestu, ki je dostikrat bilo jeziček na tehtnici. Gre namreč za imenovanje novega odgovornega urednika mariborske televizije. Po dveh neuspešnih razpisih, bo v tretje šlo rado. Ker je šef slovenskega televizijskega in radijskega prostora Janez Jerovšek član socialdemokratske stranke, je dokaj razumljivo, da ima dovolj veliko besedo pri imenovanju. Na prejšnja dva razpisa so se javili tudi kandidati, ki so izpolnjevali vse pogoje, a izbrani niso bili. Med tistimi, ki niso izpolnjevali pogojev, pa je bil dosedanji urednik mariborske televizije Janez Ujčič. Njegova izobrazba namreč ni dosegala zahtevane. Tako so se po prvih dveh razpisih znebili vseh junakinj in junakov, ki so pogoje izpolnjevali, da je na tretjem ostalo prazno mesto. Glede na kadrovske politike, ki se vodi pri nas, se govori, da so končno Ujčiču ponudili »deal«, da še vnaprej ostaja na svojem mestu, vendar se mora pri svojih letih vpisati na eno od družboslovnih fakultet in ob prijavi na razpis priložiti dokument o vpisu. Na ta način so zapolnili luknjo v razpisu, ki ga oddaljuje od dosedanjega delovnega mesta in dokazali, da so razpisi še vedno bolj zaradi lepšega. Čudi tudi to, da so se odločili zanj, saj je še pred leti imel pretenzije do komunistov. Na koncu se nam lahko zasmili še Ujčič, ki bo moral na stara leta dokončati fakulteto v pogodbenem roku. Vendar bo takrat že drugačna oblast s svojimi pogoji. S tem bodo Socialdemokrati v bistvu obvladovali slovenski RTV prostor in držali eno najmočnejših pozicij v hitro se bližajočem medstrankarskem boju.

Zelimo si le, da slovenska demokratična in samostojna zgodovina ne bo samo reducirana na boje (ker drugega ne bo), ko mislimo, da smo glavnega prestali. Slovenski voditelji bodo morali začeti misliti še na koga drugega kot nase ter resnično izpolnjevati svoje dolžnosti, za katere jih davkoplačevalci plačujemo. Na žalost niso niti bogovi niti polbogovi niti od boga poslani. Če so se odločili za takšna delovna mesta, jih naj vsaj korektno opravljajo ali pa jim vrnimo njihove knjižnice.

Novih kuhinj in jedi z demokratičnimi začimbami sigurno ne rabimo, saj še starih vseh nismo pojedli in nam že preveč smrdijo, da bi bile prebavljive za naše želodce. Pokvarjena hrana je za vsi smeti!

PREPOVEDI IZVOZA OROŽJA NA ROB

ZDA podpirajo Srbijo

Samo veliki optimisti so upali, da lahko odločitev o prepovedi izvoza orožja, ki so jo sprejele ZDA in Evropska skupnost, umiri stanje v Jugoslaviji. S to odločitvijo je Hrvaška dejansko prepuščena sama sebi. Potisnjena je v položaj, ko se mora slabo oborožena boriti z dobro oboroženimi srbskimi enotami, ki jim je armada na stečaj odprla vrata skladišč; in kot da to ne bi bilo dovolj, se tudi v spopadih povsem odkrito postavlja na njihovo stran.

Dejstvo je, da je jugoslovanska armada ena od najbolj oboroženih vojsk v tem delu Evrope ter da je vse to orožje praktično v rokah Srbije, za Evropo ni dovolj. De Michelis še vedno upa, da jugoslovanska armada ohranja svoj jugoslovanski značaj in to v času, ko se celo Alija Izetbegović sprašuje,

kaj pomeni pet srbskih generalov na petih glavnih poveljniških mestih v Bosni.

Srbiji orožja ni treba uvažati, ima ga toliko, da lahko povzroči pravo katastrofo na Balkanu. Za uspešno obrambo pred agresijo niso dovolj samo volja in ljudje, potrebno je tudi orožje. Proti tankom se ne da boriti s kamenjem. ZDA so zasegle dve pošiljki orožja, namenjeni Hrvaški. Hrvaški je močno otežena nabava sodobnega orožja, ki bi ga potrebovala za uspešno obrambo. Po mnogo višjih cenah ga mora kupovati na črnih trgih. Prepoved uvoza orožja v takšnih razmerah neposredno pomaga Srbiji. Velika večina oboroževalne industrije je na njenem ozemlju in v Bosni, kjer obratuje z vsemi zmogljivostmi.

Zdi se, da so ZDA in Evropska dvanajstera pripravljene

prenesti tudi spremembe notranjih meja v Jugoslaviji. Da le ne bi prišlo do klasičnega vojnege spopada velikih razsežnosti med Srbijo in Hrvaško. To potrjuje tudi izjava predsednika britanske konzervativne stranke Johna Kennedija, da bi bilo treba opogumiti nekatere zasebne izjave hrvaških politikov, ki izražajo pripravljenost za spremembo notranjih hrvaških meja.

Zahodu je, kljub izjavi dvanajstere o spoštovanju notranjih jugoslovanskih meja in spoštovanju pravic manjšin, prekleto malo mar Hrvaške in njenih meja. Verjetno so v dogledni bodočnosti pripravljene priznati tudi nove meje Velike Srbije, če le ne bi pri njihovem postavljanju prišlo do prehudega vojaškega spopada. Bojijo se prevelikega navala beguncev na svoje meje ali, da bi jih iz

lagodnega dremeža zdrnila kakšna raketa, ki bi pomotoma priletela na njihovo stran.

Konec koncev pomeni mednarodno pravno priznanje samo potrditev dejanskega stanja. Srbija s svojo politiko izvršenih dejstev zelo spretno ustvarja pogoje za novo zahodno mejo Karlobag, Karlovac, Virovitica.

Kakršnokoli tuje posredovanje v Jugoslaviji je nerehalno. ZDA posredujejo samo tam, kjer so ogroženi njihovi interesi. Preden bi se neenotna Evropa dogovorila za vojaško posredovanje, bi se stvari že končale po srbskih zamislih.

Z onemogočanjem Hrvaški, da bi se oborožila in z izjavami, kot je Kennedijeva, samo razpihujejo srbske apetite. Namesto, da bi se razmišljalo o tem, kako jih zaustaviti.

SLOVENSKA ZUNANJEPOLITIČNA OFENZIVA SE NADALJUJE

Jugo KEVS

Nedavno smo slišali predlogo ministra Dimitrija Rupla o ustanovitvi Jugoslovanske konference o varnosti in sodelovanju. Nekakšne jugo inačice KEVS-a. Po Ruplovih besedah bi bil to za Slovenijo še možen način političnega sodelovanja z ostalo Jugoslavijo, saj konfederacija ni več mogoča. Memorandum o tem so poslali vsem republikam in tudi zunanjim ministrom Evropske dvanajstere.

Da takšna pobuda nima nobenih možnosti za uspeh, je jasno verjetno tudi Ruplu.

Saj Jugo-KEVS že imamo, sestavlja ga svetovno znano predsedstvo Jugoslavije. Kako deluje, pa tako vsi vemo. Skoraj neverjetno je, da bi Rupel verjel v bolj pomirjujoče delovanje svojega Jugo-KEVS-a.

Teško se je pogajati, če nasprotnik vedno drži fige v žepu. Do tega spoznanja je prišel tudi

Rupsi spet guli šolsko klop.

nizozemski zunanji minister ko je dejal, da se je težko pogajati z ljudmi, ki nekaj obljublajo, a si čez dve uri že premislijo.

Dvomijo, da si slovenska vlada dela iluzije o realni mož-

nosti pogajanj s srbsko-črnogorsko navezo. Saj je povsem jasno, da pogajanj ne bo, dokler bo Srbija mislila, da lahko več doseže z orožjem kot za zeleno mizo.

Na zadnji Ruplov predlog moramo zato gledati predvsem kot na poizkus dokazati Evropi, kako ubogljivi učenci smo, ko upoštevamo njihove dobre nauke.

GORBAČOV IN BUSH INSCENIRALA PUČ?

Škilasta politika velesil

Najkrajši državni udar v zgodovini, ki smo ga preko medijev lahko spremljali od začetka do konca, je mimo. Čeprav je grozilo, da se lahko vojaški prevzem oblasti v Sovjetski zvezi prevesi kar v tretjo svetovno vojno, seveda za tiste zapadnjaške paranoike, ki ne vidijo dalje od nosa Georga Busha, so se že med avgustovsko demokratično revolucijo v Rusiji pokazale vsaj tri stvari.

Medtem, ko so se sovjetski generali odločili, da bodo v »karanteno« vtaknili Mihaila Gorbačova, saj je skozi njihove oči predstavljal največjo nevarnost, kot sila, ki ima v rokah v bistvu odločilno politično oblast, jim je druga politična osebnost, Boris Jelcin, spolzela od rok. To bi naj bila največja napaka pučistov, ko smo videli, kaj je uspel ruski predsednik v nekaj urah napraviti – na noge je dvignil celo Moskvo. Toda, ali res?

Še nikoli do sedaj vojaški pučisti niso napravili takšne napake, da bi zaprli le eno pipo, po drugi pa bi pretok povečali. Rušenja legalno in demokratično izvoljene oblasti pač niso mačji kašelj ali otroška igra, še posebno takrat, ko smo lahko

nemoteno spremljali nastope Borisa Jelcina pred zbrano množico, čeprav so bili glavni mediji v rokah vojske in je potekala blazna cenzura. Neke tuje postaje pa so lahko svoj zvok in sliko pošiljali v beli svet. Mislim, da se še zmerom lahko spomnimo, kaj je z njimi napravil Sadam Husein med zalivsko vojno.

Če vojaško tako močni državi, kot je Sovjetska zveza, uspe le trodnevni poskus državnega udara, sigurno nekaj smrdi. Ko grozijo neumni generali, in še ena najmočnejših tajnih služb na svetu, KGB, ne more biti takšnih napak. Ena od teh je, da je bil puč insceniran zaradi vedno slabšega vtisa, ki ga je Mihail Gorbačov dajal ob mednarodnih in ocepitvenih

sporih v Sovjetski zvezi. S tem, da je prepuštil vse niti Borisu Jelcinu, je sigurno vedel, da bodo karte tudi na njegovi strani. Nekaj takšnega je v drobni vesti izjavil ob koncu udara svetovni šahovski prvak Gari Kasparov. Podobno vali krivdo na Gorbačova bivši sovjetski zunanji minister Edvard Ševardnadze. Zvezda, ki zahaja, se je pri vprašanju kontrole nad več sto milijoni ljudmi in pri uredničenju svoje perestrojke zmožna oprijeti celo tako ostre variante. Še sploh, če ji hrbet štiti ljudski tribun Boris Jelcin.

In tretja stvar, ki moti je, da druga velesila, ZDA, ni niti preveč slavila, ko so Gorbačova pripeljali iz hišnega zapora s Krima in je Bush v svojih prvih govorih predvsem poveljeval Jelcinovo vlogo, med pučem. Sigurno je slednji proameriško naravnani in najbolj dekadentni državi na svetu, kar

Amerika sigurno je, ustreza, da ima na drugi (Sovjetski, ozioroma Ruski) strani »svojega« demokratično izvoljenega človeka.

Mogoče izgleda avanturistično takšno obravnavanje trodnevniških moskovskih dogodkov, vendar se je Gorbačov ob tem nedvomno z zamahom znebil nekaterih političnih nasprotnikov, ki so situacijo presretno vzeli ter padli na testu in si utrdili močno zamajano položaj. Na drugi strani pa je Bush s pomočjo CIA-e stavil svoje karte na čimšibkejšo Sovjetsko zvezo in podprl Jelcina, saj jim Gorbačov kot premočna karizmatična sovjetska osebnost preveč hodi v zelje. Bojim se le, da sta in Gorbačov in Bush vsak na svoji strani vedela, za kaj gre in oba poizkušala izkoristiti moč ruskega predsednika, Boris Jelcin pa jima je »nasedel«.

SVET NA RAZPOTJU

Amerika tukaj in zdaj

V svetu se nanovo snujejo tržne in politične moči. Amerika se že nekaj let ubada z Japonsko ekonomsko invazijo, v Rusiji pa zdaj bolj, zdaj malo manj vrejo narodi. S tem, ko Busheva administracija podpre malce to, malce ono opcijo rešitve krize v Sovjetski zvezi in na Balkanu, združena Evropa pa mencaje »opazuje« Jugoslavijo, skušajo oboji zagotoviti le rahlo kipenje v loncu, ki ne sme prekipeti.

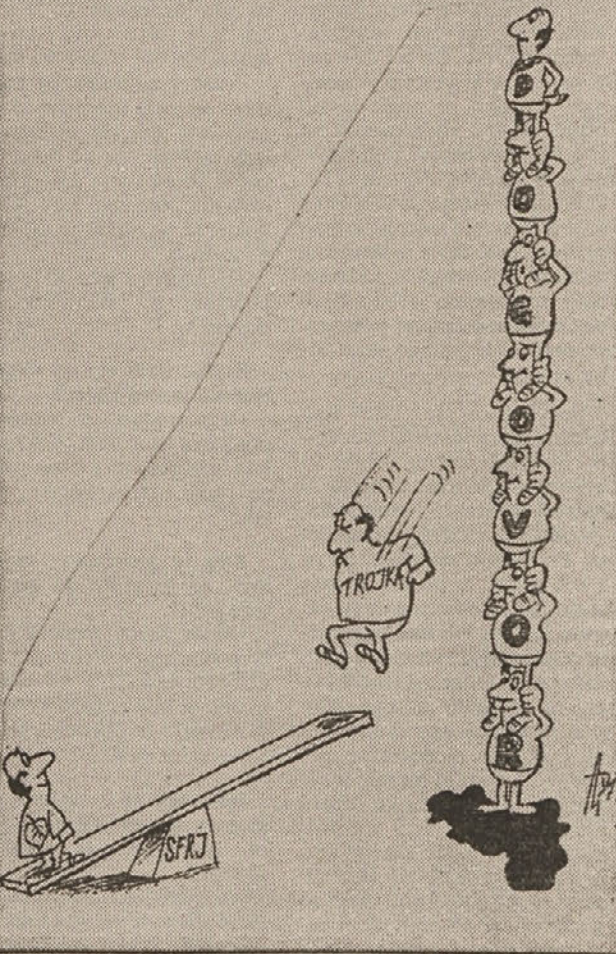
Evropa in Amerika pa se bosta kmalu morali soočiti z neprijetnostjo, da se miru ne na Balkanu, ne v Sovjetski zvezi ne da zagotoviti brez priznanja državne samostojnosti narodov, ki so ali še živijo v večnacionalnih državah. Bližnjica v združeno Evropo bo tako nekolikanj daljša, zato pa bo staremu kontinentu obetala ponovem primat v svetovnih merilih. Se bodo evropski modrijani odpovedali tej možnosti?

Zaenkrat je sicer še slišati proteste iz Španije, Sovjetske zveze, Češko-Slovaške in Velike Britanije, da priznanje Slovenije ali tudi Hrvaške neizbežno vodi v mednacionalne zaplete tako v Evropi kot ZSSR, po drugi strani pa je »večni vizionar v diplomaciji, nemški zunanji minister Hans Dietrich Genscher jasno napovedal možnost bližnjega priznanja državnosti dveh (ali morda treh, če se končno ojunajo še Makedonci) jugoslovanskih republik. In Genscherju ne gredo »trapaste« izjave kar tako z jezika.

Evropi, če se odloči in ko se odloči za priznanje nekaterih jugoslovanskih držav, res grozi nekaj narodnih zahtev na dosedanjem lastnem teritoriju (Baski, Severni Irči, Valonci, italijanski Tirolci...) in kasneje celo nekaj baltških osamosvojitvev, potem zahteve Gruzije, Moldavije in še najmanj Armenije. Tej predvsem diplomatsko naporni etapi pa bo zagotovo sledilo dokončno združevanje Evrope po dosedanjih načrtih – skupen trg, odpravljanje carinskih barier, kasneje enoten monetarni sistem...

Rusija kot svetovna velesila je pred pričetkom konca, Amerika se počasi postavlja v dosedanjo vlogo Evrope. Američani, čeprav bi lahko sklepali drugače, temu slejko prej ne bodo izrecno nasprotovali. Bolje velika združena Evropa, v kateri lahko najdejo tako zaveznika kot tudi tržni interes, kot »rumena invazija« z azijskih morij.

V tem je torej smiselna nestrpnost slovenske in hrvaške zunanje politike, da naj nas kdorkoli pomemben prizna takoj. V tem, da hočemo »Ameriko tukaj in zdaj« že ne, pač pa v tem, da nihče v bivši Jugoslaviji noče več umirati zato, ker se morata Evropa in Amerika še veliko dogovoriti in potrebujeja za to vse preveč časa.

JEZ POKA

Avstrija grozi Sloveniji

Avstrijska sredstva poročanja so sporočila, da zaradi poroznosti in razpok v tleh, kjer stoji pregrada akumulacijskega jezera HE Golica-Koralpe odlagajo poskusno polnjenje jezera.

Že letos spomladi pri prvem polnjenju so se pojavili problemi s pregrado, voda je namreč iztekla na robovih pregrade.

Ljudi, ki živijo v strahu, da se jim bo dvajset milijonov kubičnih metrov vode, ki naj bi se zbrala za pregrado, nekega lepega dne zvalilo na glavo, je ta novica močno razburila.

Za mnenje o tem, kaj se s hidroelektrarno Golica in okoli nje res dogaja, smo vprašali podpredsednika slovenske Skupščine in predstavnika zelenih Vaneta Gošnika.

Gospod Gošnik znano je, da ste bili od vsega začetka velik nasprotnik gradnje HE Golica. Zakaj?

nam uspelo bi lahko peljali za deveto naprej in jo predložili mednarodnim ustanovam.

Ugotovili smo tudi, da je bil na tem področju v 19. stoletju močan potres, torej je to potresno območje, vendar smo dobili zagotovila, da sta elektrarna in jez Kelag potresno popolnoma varna. Po zagotavljanju investitorja naj bi bil jez celo boljše grajen, kot so podobni objekti drugod.

Spodbudili smo organizacijo referendumov krajanov Mute, na katerem je bilo sklenjeno, da ne dovolijo zmanjšanja pretoka reke Bistrice. Kar z drugimi besedami pomeni, da se ne dovoli polnjenje jez. Tudi lju-

imajo za cilj zagotoviti čimvečjo varnost, poslušajo in jih tudi upoštevajo. Na našo zahtevo so zgradili zraven elektrarne seizmološko postajo in alarmni sistem za obveščanje prebivalstva.

Kako je bila avstrijska javnost seznanjena z nasprotovanji slovenskih Zelenih temu projektu?

»Na začetku ne kaj dosti. To pa predvsem zato, ker na njihovi strani ni bilo ogroženih ljudi. S področja, kjer je sedaj akumulacijsko jezero, so preselili samo enega prebivalca. Drugače je to z njihove strani popolnoma naseljen kraj. Zeleni Slovenije smo organizirali široko propagandno akcijo. S to akcijo nam je uspelo širšo javnost v Avstriji precej dobro seznaniti s temi problemi, z našega zornega kota. V avstrij-

skem tisku je izšlo veliko člankov, ki so se ukvarjali s problemom akumulacijskega jezera Kelag.

Pri tem seznanjanju avstrijske javnosti so nam precej pomagali avstrijski Zeleni. V soboto, 24. avgusta, smo imeli sestanek s strankami zelenih s področja Alpe-Jadran. Pogovarjali smo se o skupnih aktivnostih glede zaprtja jedrske elektrarne Krško in o rešitvi problema hidroelektrarne Golica.

Ali bi bilo mogoče, da bi slovenska stran povezovala zaprtje JE Krško z zaprtjem HE Golica?

»Mislim, da tega nikakor ne bi smeli povezovati, saj bi bilo to neke vrste izsiljevanje.«

Kaj boste storili ob teh zapletih s pregrado akumulacijskega jezera Kelag?

Vsi se še dobro spominjamo kakšen kraval so pred časom zagnali Avstriji zaradi jedrske elektrarne Krško. Avstrijski Zeleni so protestirali v Krškem, zapirali so promet in vrag si ga vedi, kaj še vse. Avstrijski ministri so se kar vrstili v Krškem. Prekontrolirali so jedrsko elektrarno od vrha do tal, in to ne samo enkrat. Pošiljali so nam nevem kakšne atomske komisije. Zganjali so takšno histerijo kot, da jih bomo vsak trenutek vrgli v zrak. Čudno je le, da vidijo samo jedrsko elektrarno Krško in mogoče še kakšno češko-slovaško nuklearko, vseh tistih, ki jih imajo ob njihovi severni meji Nemci, pa sploh ne vedo videti.

Sedaj, ko so se izkazale vse besede o stoodstotni varnosti pregrade akumulacijskega jezera kot precej nesigurne, bi prav rad vprašal vse te avstrijske in tudi naše strokovnjake, ki so zagotavljali stoodstotno varnost pregrade, kdo od njih bo osebno odšel v Bistriški jarek in zagotovil miren spanec prebivalcem Mute in še marsikomu drugemu, ki mu ni vseeno, da mu bo nad glavo grozilo 20 milijonov kubičnih metrov vode, ki jo bo zadrževala rahlo problematična pregrada.

Korošce sedaj najbolj skrbijo nepredvideni stroški, ki jim jih povzroča poroznost in pikanje tal. Saj jim bo elektrarna požrla precej več denarja, kot so sprva načrtovali. Pregrada akumulacijskega jezera je spuščala najprej spomladi pri prvem poizkusnem polnjenju, na stičišču med robovi pregrade in kamenjem. To sedaj je že druga okvara na tej »stoodstotni varni pregradi«. Če bi bila situacija obrnena in bi mi ogrozili njih, bi zagnali vik in krik do neba.

Postavlja se vprašanje, kaj bo storila slovenska vlada? Mar bomo zato, ker je Avstrija pač prijateljska dežela, ki je ni dobro jeziti, molče požrli vse skupaj in ponižno sklonili glave, kot smo jih ob sprehodih vseh mogočih in nemogočih kontrolnih komisij v Krškem.

Če se pokaže, da je ta jez nevaren, ker varen ne more biti saj že drugič pušča, je treba takoj odločno ukrepati.

Ali pa bo gospod Peterle pač preimenoval še eno cesto: za spremembo tokrat ne v Dunajsko, ampak v spomin žrtvam HE Golica?

»Z namestnikom ministra za varstvo okolja Mitjom Brilcem bova odšla najprej pogledati, kaj se tam res dogaja, da dobimo informacije iz prve roke. Če se pokaže, da je varnost jez vprašljiva, je lahko to vzrok za revizijo pogodbe, oziroma meddržavnega sporazuma. Potrebne bodo seveda tudi dodatne študije. Nato lahko Skupščina zahteva od slovenske vlade prepričitev polnjenja akumulacijskega jezera.«

Ali obstaja možnost, da bi avstrijska vlada ostala gluha na slovenske zahteve?

»Pojavlja se vprašanje, če bi Avstrija tvegala meddržavni spor. Mislim, da do tega ne bo prišlo, če pa slučajno bi, bi bilo to za nas precej neugodno, saj Slovenija ni mednarodnopravno priznan subjekt. Nerealno je tudi pričakovati, da bi Jugoslavija zastopala naše interese.

Nam se zdi predvsem vprašljiva potresna varnost jez. Zato načrtujemo izvedbo umetnega potresa ob pregradi. To bi bil najboljši preizkus varnosti pregrade.«

»Res je. Zeleni Slovenije smo od vsega začetka nasprotovali gradnji tega objekta. Storili smo vse, kar je bilo v naši moči, da bi preprečili gradnjo. Vendar pa tega nismo uspeli doseči. Hidroelektrarna je grajena na osnovi meddržavnega sporazuma še iz leta 1957. Z deli so Avstriji pričeli 1988 leta. Ker je bila avstrijska stran pravno krita, saj je delovala na podlagi veljavnega meddržavnega sporazuma, je bilo kljub našim prizadevanjem nemogoče preprečiti gradnjo elektrarne in jez.«

Soinvestitor je bilo tudi Elektro gospodarstvo Slovenije. Slovenija naj bi dobila 20 odstotka elektrike, ki bi jo ta hidroelektrarna proizvedla. Graditi so jo začeli 88-tega leta. Pri tem je zanimivo, da so z deli pričeli še preden je naša stran dala dokončno soglasje. pravzprav so bili naši pritisnjeni ob zid, saj je avstrijska stran dala jasno vedeti: »Gradili bomo če podpišete ali ne«. Najprej so bili naši napor usmerjeni v revizijo meddržavne pogodbe. A zato bi morali dokazati, da akumulacijsko jezero resnično ogroža ljudi v Bistriškem jarku. Kljub raznim seizmološkim preiskavam tega nismo uspeli dokazati, ker so strokovnjaki potrdili, da ni nevarnosti za prebivalstvo. Če bi

dje, ki jih ta jez najbolj ogroža so zelo razdeljeni. To je izpričal zelo tesen izid referendum.

Posebej pomemben se mi zdi sklep, ki ga je slovenska skupščina lani sprejela na pobudo naše stranke, da ne bomo dovolili obratovanja HE Golica oziroma polnjenja jez Kelag, dokler se ne razčistijo vse sporne zadeve.

To polnjenje jez, ki je sedaj potekalo je bilo samo poskusno.

Koliko ljudi ogroža akumulacijsko jezero Kelag?

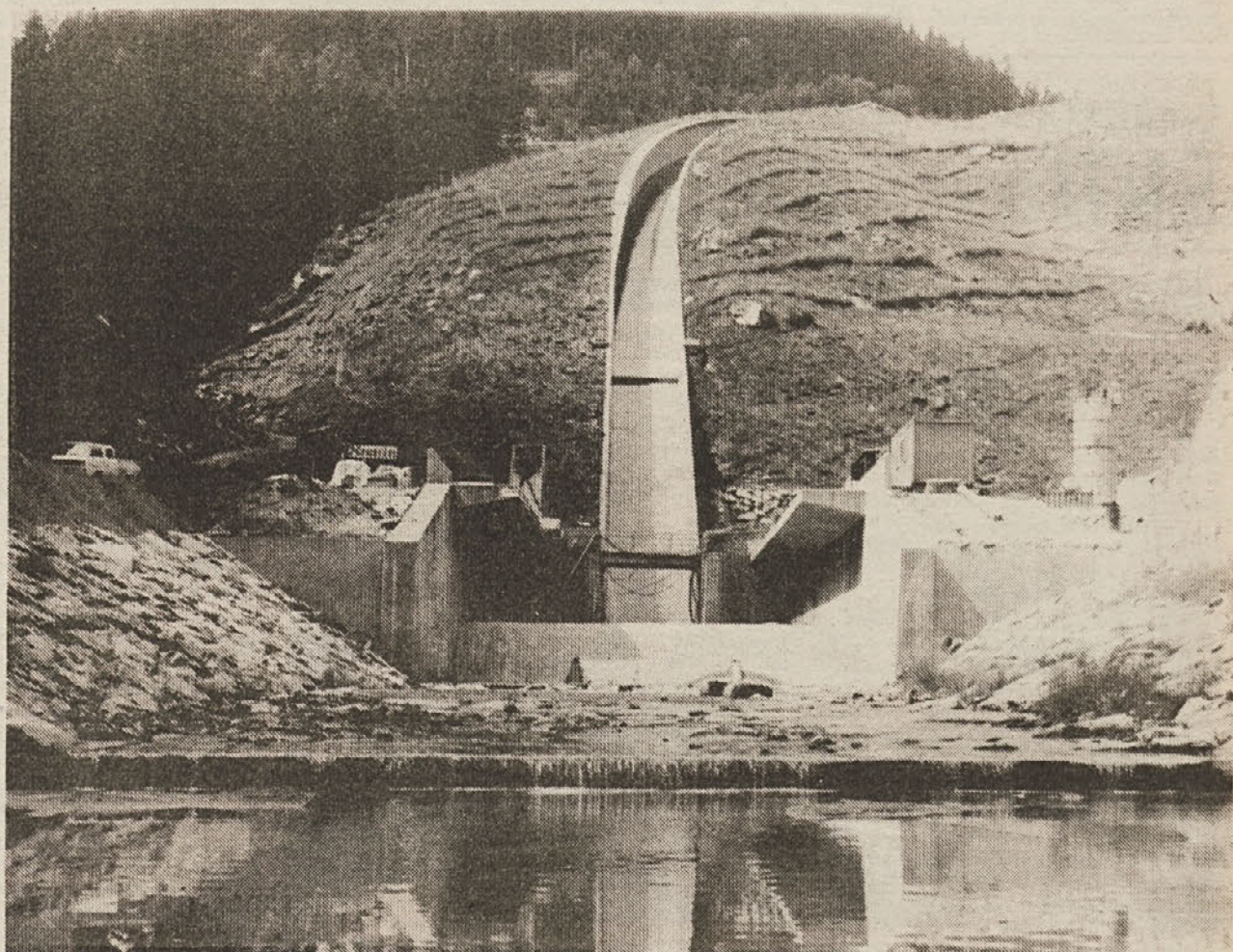
»Neposredno je ogroženih okoli dva tisoč ljudi. Kakšne bi bile širše posledice katastrofe si pa tudi strokovnjaki niso edini.«

Kdo je pravzprav najbolj kriv, da je prišlo do gradnje tega jez?

»Meddržavna pogodba je bila podpisana v Beogradu, vendar tudi Ljubljana pri tem še zdaleč ni bila nedolžna. Ko so se sklepale te pogodbe, so nas Slovence prodali.«

Kako ste pri reševanju problemov akumulacijskega jezera sodelovali z avstrijsko stranjo?

»Z njimi dokaj dobro sodelujemo. Seveda od gradnje niso odstopili. Naše predloge, ki

DR. ALOJZ MEDVED: MRTEV TIČ NE MORE STATI

Junaki z zlomljeno gorjačo

»Najpogostejša težava moških je strah pred izgubo moškosti. To spoznanje je staro, kot je staro človeštvo. Od pamtiveka moški išče najrazličnejša sredstva za ohranitev moškosti. V strahu in nevednosti se zateka od španske muhe do nosorogovega roga, v resnici pa je vsa reč mnogo enostavnejša. Iz prakse vem in to lahko tudi dokazem, da polovica moških nese iz Atomskih toplic bombo v hlačah,« trdi dr. Alojz Medved.

Moškost je dar narave

»Toda pozor, da se ne bi spustili na raven šarlatanstva in lažnih upov – vsi ne nosimo enakega v hlačah, niti nisimo enako obdarjeni s spolnostjo, ker je to dar narave. Šele za tem pridejo na vrsto motnje, kot so napačna vzgoja, stresi zaradi strahu pred erekcijo, psihične in fizične preobremenitve. Mrtev tič ne more stati, devetdesetim med sto izbranimi pa zagotavljam, da po terapiji v Atomskih toplicah odrinejo v svet pokončne drže...«

To je del pogovora z **Lojzom Medvedom**, zdravnikom, ki odkar je v Ljubljani končal medicinsko fakulteto, med možmi v belem buri du-

vse več odkritih kritikov. Prvih mu ni več mar, drugim pa ostaja trn v peti.

Citirane besede in stavke danes objavljamo po dolgotrajnih prepričevanjih in v želji dr. Lojzeta Medveda, da vsaj delu po nepotrebnem obsojenih trpinov razbremeni tega bremena, ki vse bolj tišči, kakor se življenje premika zenitu.

»Gre za sila občutljivo reč in odgovornost, saj je znano koliko se stroka s tem problemom ukvarja, koliko to najbolj skrivano in prikrivano skrivnost moških že od pamtiveka izkoriščajo vsi po vrsti, tako ženske kot plemenski vrači, tako ranocelniki kot mazači, da ne omenjamo proizvajalcev različnih zvarkov.

»slišal«, kako naša terapija baje uspešno popravlja tudi ubogljivost tičev...«

Zapleten proces zdravljenja

Na čem dr. Medved temelji svoj optimizem, da ne reče mo še kakšno spodbudnejšo besedo. Ali pa gre morebiti samo za še enega zanesenjaka, ki moškimi vzbuja lažna upanja?

»Prav zaradi občutljivosti te teme, spolnosti, nerad govorim, kaj šele, da bi neodgovorno vzbujal lažna upanja. Zadeva ni preprosta, niti ni možno pričakovati celoten rezultat samo od mene, zdravnika. Rekli smo, da je spolnost naravna danost. Vemo tudi, kaj vse vpliva na njo od in med razvojem mladostnika do moškega. Prav tako je na dlani, da na spolnost vpliva širše okolje, napor, vzdušje. Pri poročenem moškem in ženski pa celotno družinsko življenje.

Moja dognanja temeljijo na tistem delu znanosti, ki je te probleme znanstveno obdelala in na mojih spoznanjih ob uporabi starih, med nekaterimi ljudstvi že znanih dosežkih in dosežkih najsodobnejše medicine s souporabo naravnih medikamentov. Poglejte, med delom v Portorožu so ugotavljali da morska voda, njene sestavine povsem drugače vplivajo na določena obolenja, kar je bilo seveda v neki meri že znano, kot denimo, naj mi bo, primerjava oproščena, blato solin. Hočem reči, da smo v Portorožu prišli zelo daleč v tkvz. Talaso terapiji, žal sem se po tistih sramotnih dogodkih in še bolj sramotnih obtožbah od Portoroža ločil.

Voda v Podčetrtku je izredno bogata z magnezijem. Ta, magnezij, pa ima za zdravje človeka izredno pomembne vloge. Ob souporabi drugih, predvsem naravnih

Dr. Alojz Medved se je pred šestdesetimi leti rodil v Stični na Dolenjskem. Izhaja iz nekoč bogate kmečke družine, ki je po vojni obubožala z odvzemom zemlje. Ker ovdovela mati ni imela sredstev, so se vsi trije otroci z lastnim delom preinili do visokih šol. Za otroke nekdanjih kulakov ni bilo štipendij. Po specializaciji na pediatriji se je odločil za specializacijo na Talaso terapiji, na Kitajskem in Japonskem pa študiral akupunkturo in staro alternativno medicino.

hove. Vseh trideset let, kar ima zdravniško diplomu se je posvetil medicini in pacientu, nadaljnjemu izobraževanju od klasične medicine do akupunkturo in alternativne medicine. V zadnjem času ima tudi javno med kolegi v belem vse več zagovornikov, med proizvajalci zdravil pa

Ni je večje skrivnosti in tabujev, kot je prav naša moškost in to traja do dandanašnji. Če bi zdajle pobarala katerega koli od mojih pacientov, kako je z njim, bi vam zatajil, da je imel ON kdajkoli in kakršne koli motnje s spolnostjo, kaj šele z erekcijo. Takoj za tem pa vam bo priznal, da je

»Bil sem osebni zdravnik celi vrsti visokih politikov. Štiri leta mi je v naročju umiral Marinko, zdravil sem Luko, moj pacient je bil Popit in vendar se ni nihče zavzel zame, ko so me kolegi tožarili, da imam »privatno prakso«. UDBa je v tujini odkrila moj račun z desetimi tisoči mark in so me zaprli. Nikdar me ni zanimal finančni efekt, vedno sem zasledoval etično medicinsko plat. Isti kolegi, ki so me tožarili imajo svoje vile, vozijo se v mercedesih, imajo vikende, jahte, jaz pa svoje paciente in dvanajst ur dela na dan...«

snovi, tudi zelišč in znanjem moderne medicine ter tehnične opremljenosti imamo v Podčetrtku resnično več možnosti za uspeh. Toda, nihče naj ne pričakuje čudežev čez noč. Gre tudi za dru-

ge činitelje, kot smo jih že omenjali, in ko očistimo tudi moškemu zavest, je, to ponavljam, uspeh zagotovljen. To je to, vse drugo pa je moč povedati in razumeti v strogo medicinskem smislu.«

»V stroki sem dosegel največ, kar je bilo v danih okoliščinah možno. Imam bogate izkušnje in dragoceno znanje, ki ga radodarno razdam mojim pacientom. Živim pa tragično življenje, zaradi vsega tega sem izgubil družino...«

Ni je večje zavisti od zdravniške

Zanimivo je, da je dr. Alojz Medved bolj znan v tujini, kot doma. In cenjen. Kot že rečeno, je stroko opozoril nase z raznimi prispevki na strokovnih seminarjih in kongresih. Širšo javnost pa so o njegovem delu seznanili kolegi z opisom »čudežnih« ozdravitel nekaterih nesrečnejšev, ki so bili do srečanja z njim vezani le na voziček. Svojo vrednost je imel tudi med zdravljenjem visokih političnih funkcionarjev in članov posameznih kraljevskih družin.

»Vse to je bilo vzrok, da je med kolegi prevladala zavist. Leto in dan so rovarili zoper mene, končno pa je UDBI uspelo v Italiji odkriti žiro račun. Poglejte svinjarijo: na tistem računu je bilo desetisočevsto mark. Za to vsoto so postavili vejico in pripisali dve ničli, nato vejico premaknili naprej in našli milijon dvesto tisoč mark...«

Vtaknili so me v preiskovalni zapor, omadeževali

ime, razbili družino, poldrugo leto je trajalo, da mi je uspelo stvar razčistiti, vendar vaši kolegi več niso našli prostor in tako debele črke v naslovih... Skratka, hvala, poslovil sem se in pred poldrugim letom pristal tu, v Podčetrtku. Tu je dobra medicinska ekipa, tu imamo najsodobnejšo opremo, skratka spet pogoje za delo. In tega, dela, je mnogo. To, o čemer sva govorila, o moškosti, je samo majhen del tistega, kar ta majhna ekipa dela. Toda začetek je tu, možnosti so dane, razumevanje pa tudi.

Mene ni nikdar zanimal denar. To, da bi naj po desetih in več urah dela moral zaslužiti za dostojno življenje, je razumljivo. Nikdar ne razmišljam o privatni praksi. To me ne zanima. Vesel in glede na okoliščine pa sem srečen, če komu povrnem zaupanje. Najsi bo to za moškost ali zdravo življenje. Življenje namreč ni enoplastno in medicina ni vsemogoča...«

SRBIJA V MEGLICI

Podpora pučistom

Od našega beograjskega dopisnika

Ves demokratični svet je obsodil državni udar v Sovjetski zvezi in odstranitev Mihaila Gorbačova, ki ga je prejšnji ponedeljek izvršil Državni komite za izredno stanje ZSSR, na čelu z Genadijem Janajevim. Državni prevrat in odstranitev z oblasti legalnega predsednika ZSSR so, kot se je tudi pričakovalo, z navdušenjem pozdravili ali vsaj molče podpirali Iranci, Libijci, Palestinci in Srbi. Na srečo naprednega človeštva in na veliko žalost že omenjene četverice, državna vstaja v Sovjetski zvezi ni uspela, zarotniška skupina je zrušena in zakoniti predsednik Mihail Gorbačov je po dveh dneh ponovno prevzel oblast. Veselje in vzhičenost Sadama Huseina, Moamerja el Gadafiga, Jaserja Arafata in Slobodana Miloševića sta bila kratkotrajna.

Neuspeli puč v Moskvi je človeštvu vrnil upanje, da sta demokracija in mir kot svetovna procesa trajala toliko časa, da ju nihče več ne more zaustaviti. To je bilo še eno potrdilo, da so časi partijskih enoumij, dominacij velikih nad malimi, brezpogovornih izvrševanj tujih nalog, mešanja v notranje zadeve drugih in vsega, kar so s sabo nosile diktature in tiranije iz časov Stalina in Brežnjeva, enkrat za vselej izginili ali bodo v najkrajšem času izginili iz prostora med Londonom in Tokiem. Za preteklost žal to ni majhen prostor. Demokratične spremembe, ki jih je pred šestimi leti s prihodom na oblast, namesto pokojnega Konstantina Černenka, začel Mihail Gorbačov, popularno imenovane »perestrojka«, ki so vse vzhodnoevropske države osvobodile dominacije Sovjetske države kot nosilca propadlega in trohnečega »rdečega komunizma« in na koncu pripeljale do rušenja berlinskega zidu, se seveda niso vsi razveselili, še manj odobraval. Zato tudi ni čudno, da so odstavitve Mihaila Gorbačova s položaja voditelja Sovjetske zveze z zanosom in navdušenjem pozdravili Husein, Gadafi, Arafat in tukajšnji Milošević.

Državni komite za izredno stanje, ki je nameraval vrniti Sovjetsko zvezo v staro stanje in v največjo državo real-socializma ponovno uvesti diktaturo, je prvi, kar je tudi razumljivo, priznal Sadam Husein. Iraški predsednik nikakor ni mogel oprostiti Mihailu Gorbačovu, ker mu je Moskva v začetku tega leta obrnila hrbet in ga pustila na cedilu, da sam vodi vojno proti zavezniškim silam, potem ko je avgusta prejšnjega leta okupiral Kuvajt. Podobne razloge za sovraštvo do Mihaila Gorbačova, tako zaradi svojih bolnih in predvsem osvajaških ambicij, vsaj na svoj način, so imeli tudi libijski voditelj Moamer el Gadafi in vodja Palestinske osvobodilne organizacije Jaser Arafat, nekoč velik ljubimec in prijatelj Josipa Broza Tita.

Zakaj se je v ta voz kot njihov četrti partner vpregel srbski lider Slobodan Milošević? Resnici na ljubo, zaradi svoje arogance in navade, da se javnosti obrne šele tedaj, ko najhuje mine, je srbski vodja tudi tokrat ostal brez besed in se niti enkrat ni oglašil, čeprav je v Sovjetski zvezi bil poskus državnega udara. V njegovem imenu so to storili njegovi najožji sodelavci – minister za zunanje zadeve v srbski vladi Vladislav Jovanović in podpredsednik glavnega odbora vladajoče Socialistične stranke Srbije akademik Mihajlo Marković.

Ko je srbski minister za zunanje zadeve sodeloval v neki oddaji beograjske televizije prav na dan, ko je bilo v Moskvi javljeno, da so odstavili Mihaila Gorbačova, je izjavil, da je to »notranje vprašanje Sovjetske zveze, v katere se ne sme vmešati«. Na srečo se tako ni razmišljalo vse od Evrope do Avstralije, tako je, zaradi vsega in tudi zaradi pritiska celotne mednarodne javnosti, ruski narod pod vodstvom Borisa Jelcina porušil zaroto »osmerice« iz komiteja upornikov. Naj bo to tudi notranja stvar neke države, vendar je to istočasno tudi javno dejanje, ki ne sme uti omeni svetovne javnosti. Poleg tega je Sovjetska zveza tudi svetovna super sila in ne nekakšna majhna država brez vsakršnega vpliva na skupno usodo sveta, da bi lahko tako tiho šli mimo vseh teh dogodkov. Akademik Mihajlo Marković, drugi človek Miloševićeve Socialistične stranke se je še kako mešal v notranje zadeve ZSSR in je izražal zadovoljstvo, ker je propadel poizkus podpisovanja Dogovora o Zvezi suverenih sovjetskih držav. »To Srbiji še kako odgovarja, to je za Srbijo dobro,« je vzkliknil Marković, ko je razkril vse svoje karte in se izjavil, da če bi bil v Sovjetski zvezi takšen sporazum podpisan, bi »ta država vršila pritisk na Srbijo, da tudi ona pristane na konfederalno ureditev, po logiki, če lahko mi, dajte še vi.« V tem grmu torej tiči zajec. Srbija je bila na poti, da izgubi podporo še zadnjega, ni važno kakšnega, prijatelja. Gorbačov pa se je, vendarle, samo dan po izjavi Markovića vrnil v Moskvo. To »dobro« je za Srbijo trajalo, na žalost, le toliko kot poletna nevihta.

Izjavam dveh vodilnih ljudi Srbije je bila kot jajce jajcu podobna tudi izjava Branka Kitanovića, generalnega sekretarja Novega komunističnega gibanja Jugoslavije. V pozdrav odstranitvi Gorbačova je Kitanović dejal, da bo »ta dogodek imel svetovno-zgodovinski značaj za krepitev mednarodnega komunističnega gibanja in za obrambo socialističnih vrednot, ker je Gorbačov s svojo kapitulantsko politiko spremenil odnos sil v Evropi in tako prizadejal veliko škodo socializmu in neodvisnosti vzhodnoevropskih držav.« Po takšni izjavi se komunistični obraz Slobodana Miloševića nikdar več ne more skriti.

Pravzaprav to, da je Srbija podpirala vojaški puč v Moskvi, ni prav nič nenavadno. Javna srbska politika se je samo postavila ob bok tistim, ki so za nadaljevanje diktature, za vojaške sile, za tanke na ulicah, za enoumje, za nasilje, za prevlado močnejšega...

BEOGRAJSKI PARADOKSI

Brovet za predsednika

Bodoči novi predsednik Jugoslavije bo admiral Stane Brovet. Dragi čitalci, če ste pomislili, da vam pripovedujemo kakšno novo šalo, ste se grdo zmotili. Časi so težki in niso naklonjeni šalam.

Bodoči novi predsednik Jugoslavije bo admiral Stane Brovet. Verjemite to ni šala. To resno predlaga Gibanje za združenje Srbije in Črne gore. V teh težkih in kriznih časih, ko se vojna seli iz enega na drugi konec države in pri tem odnaša s sabo na desetine človeških življenj, so poteze kot je ta, neprimerne situaciji in političnemu trenutku, ter delujejo neprimerno in nezrelo. Ideja, da se Brovet izbere za predsednika Jugoslavije, bi bila povsem ustrezna za kakšno cirkuško gledališko igro, nikakor pa ne za resne politične pogovore.

V obrazložitvi tega predloga, na tiskovni konferenci prejšnji petek, v mednarodnem tiskovnem središču v Beogradu, je predsednik skupščine Gibanja za združenje Srbije in Črne go-

re, Milenko Ribić navedel tri razloge, ki govorijo v prid temu, da bi bil Brovet bodoči predsednik Jugoslavije. Prvi razlog je to, da je Slovenec. Slovenija ga bo, misli Ribić, sprejela zato, ker je Slovenec. Hrvaški bo odgovarjal, ker ni niti Srb niti Črnogorec. Srbija in Črna gora ga gosta sprejeli, ker ni Hrvat. Bosna in Hercegovina ter Makedonija ga bosta sprejeli, ker sta za kompromis. Kralj Jugoslavije Aleksander Karadžorđević je bil iz Srbije. Josip Broz Tito je bil iz Hrvatske. Na vrsti je torej Slovenija. Brovet je pravi človek za to mesto. Tretji razlog je to, ker je vojak. V času, ko divja državljanska vojna, bi bilo, po Ribićevih besedah, več kot 50 odstotkov prebivalstva Jugoslavije zato, da bi bil predsednik države vojak. Če predlog tega gibanja ne bi bil smešen, bi bil žalosten. Gospodje Ribić in njegovi somišljeniki so očitno pozabili, da Slovenija noče takšnega Slovenca. Če je njim potreben za nekakšno novo

Kdor visoko leta, je admiral.

združeno Srbijo in Črno goro, ga lahko takoj vzamejo, in to brez vsakega nadomestila. Slovenci se zato ne bodo jezili.

Ampak slovenski predsednik gotovo ne bo. To bi bilo isto, kot, če bi nekdo temu gibanju ponujal za predsednika Ivana Stambolića, ki ga je pred tremi leti zrušil Slobodan Milošević na »zgodovinski« seji CK ZK Srbije.

Bodoči novi predsednik Jugoslavije bo admiral Stane Brovet. Tako predlaga Gibanje za združenje Srbije in Črne gore. Zakaj pa ne? Kdor si želi Jugoslavijo kot Kubo, pa naj ima Staneta Broveta kot Fidela Castra. Kuba je tako in tako zadnja komunistična država na svetu in Fidel Castro eden zadnjih uniformirancev na čelu države. Samo v takšno Jugoslavijo ne rinite tistih, ki tja nočejo.

Admiralova pot brez vrnitve

Še en admiral je prispel te dni na stolpe dnevnega časopisa. To je admiral flote Branko Mamula, zvezni sekretar za ljudsko obrambo v vladah Milke Planinc in Branka Mikulića. Od vseh upokojenih generalov in zveznih sekretarjev iz vojaškega vrha je bilo ravno ime Branka Mamule najpogosteje povezano z mnogimi aferami in škandalu. Svoje ministarstvo je odstopil sedanjemu ministru Veljku Kadjićeviću po škandalu s prodajo orožja Etiopiji.

Tokrat je prišla na vrsto prečudovita vila v Opatiji. Pravijo, da se je skrivnostni admiral pred nekaj dnevi dokončno iz

Opatije preselil v Beograd. Preselil se je, kot se tudi spodobi upokojenemu admiralu, z vojaškim letalom. Mamula je izjavil, da se ne namerava vrniti v Opatijo. Vila bo do nadaljnega ostala prazna. Prihod v Beograd bo za admirala pot brez vrnitve. Uganka z izgradnjo te vile je šele te dni prišla v beograjske časopise. Sedaj na veliko pišejo o ogromnih prostorih, o podzemnem prehodu, ki vodi do morske obale, o luksuznem pohištvo, o straži, ki ga čuva. Prišlo je na dan, da so vilo admirala Mamule zgradili vojaki, ki so služili vojni rok. Vse to naj bi bila »resnica iz

prve roke« in »senzacionalno odkritje« beograjskih časopisov.

Jasno je, da imajo nekateri zelo kratek spomin. Vse te podrobnosti in afele ob izgradnji vile je pred nekaj leti prva odkrila in o tem na široko pisala ljubljanska Mladina. Takrat so jo vsi napadli. Posebno še tisti, ki to danes objavljajo kot »eks-

kluzivne vesti«. Danes so pogumni. Lahko svobodno pišejo o vsemu, tudi o zlorabah in mahinacijah visokih častnikov. Posebno tistih, ki so upokojeni, kot je to bivši admiral Branko Mamula.

O tistih, ki so še na oblasti, se lahko piše samo malo Morgen, kot bi rekel srbski voditelj Slobodan Milošević.

Miloševićevo bivanje na Krimu

Srbski vodja Slobodan Milošević je 20. avgusta slavil svoj petdeseti rojstni dan. Edini javni medij v Srbiji, ki je smel zabeležiti ta dan, je bil Mladinski radio B-92, ki je imel tudi posebno kontaktno oddajo z naslovom »Čestitke za rojstni dan gospoda Miloševića«.

Voditelj oddaje je tudi organiziral tekmovanje za najbolj izvorno sporočilo svojemu predsedniku ob prvi polovici stoletja življenja. Prvo nagrado je dobil poslušalec, ki je zaželel, da bi s svojimi skromnimi dohodki Slobodanu Miloševiću vplačal dva tedna letnega dopusta na Krimu. Nagrajeni je bil drugače upokojenec in je bil kljub temu pripravljen, da od svojih ust utrga toliko, samo da bi njegov predsednik odšel na Krim. Povezava z dogodki

v Sovjetski zvezi, ko je bil Gorbačov začasno odstranjen iz vlade zaradi dopustovanja na Krimu, je bila očitna in neposredna.

Seveda je bilo tudi več drugih sličnih sporočil. Če je »slavljenec« poslušal to radijsko oddajo, nam ni znano, vemo pa, da je bil Radio B-92 edini javni medij v Beogradu, katerega direktor, Saša Vučinić je mobiliziran in se nahaja nekje »na braniku« domovine v sivoolivni uniformi kot rezervist.

Mobilizirani niso niti legendarni Žika Minović, direktor »Politike«, niti Manojlo Vuković, glavni urednik »Borbe«, niti Rade Brajević, glavni urednik »Večernjih novosti«, niti Slobodan Jovanović, glavni urednik »Politike ekspres«, niti Dragan Kojadinović, direktor

Studia B, niti Ratomir Vico, donedavni direktor Radio-televizije Beograd. Vsi ti niso v uniformi in niso mobilizirani. V obrambi domovine je samo Saša Vučinić. Njegov B-92 pa si je edini upal svojemu »zelo

cenjenemu« šefu čestitati za rojstni dan.

To bo verjetno vse dotlej, dokler Slobodan Milošević nekega dne resnično ne odide na Krim na svoj letni dopust.

MEDIJSKA VOJNA

Sredi pušk in bajonetov

Po sinopsisu iz Slovenije

»Tisto, česar smo se bali po združitvi obeh Nemčij, se je na žalost uresničilo. Nemci so pokazali zobe in pokazali svoje ekonomske interese in teritorialne pretenzije za izhod na Sredozemlje čez Slovenijo in Hrvaško.«

To je izjavil general Stevan Mirković, član glavnega odbora ZK-Gibanja za Jugoslavijo, na tribuni, katero je v Nikšiču organiziral občinski odbor te organizacije.

»Nemci dajejo brezrezervno podporo separatistom na Kosovu, Sloveniji in Hrvaški. Za zdaj dajejo politično, morda tudi ekonomsko, ni pa izključeno, da jim bodo kmalu ponudili tudi vojaško pomoč, samo da bi dobili izhod na jug, na Sredozemlje. Takšno podporo jim daje tudi Avstrija,« dodaja Mirković.

R. Vukičević, Politika ekspres, Beograd,

Po Mirkoviću Slovenci torej ne bi smeli vzeti pomoči od Nemcev.

Do poslednjega Hrvata

Prepričevanje Slovenije (po poti radikalne destabilizacije Hrvaške), da je politika nacionalne samostojnosti njen edini nacionalni interes, je eden temeljnih ciljev srbske politike neojugoslavanstva. V poizkusih uresničenja tega cilja, dobiva Srbija podporo bizantinsko-pravoslavne skupine v moskovskem vrhu, očiten dokaz te podpore pa je bilo nedavno »priznanje slovenske samostojnosti« s strani Gruzije. Izključujoč Hrvaško iz tega »priznanja«, fingiranega s pomočjo svojih satelitov, del moskovskega vrha implicira njeno pripadnost »novi« – če hočemo, »tretji« – Jugoslaviji, skrojeno po velikosrbski inačici globalnega komunističnega imperializma. Sloveniji se lahko sugerira pazljivo razmišljanje, preden bi sprejela pravoslavno danajsko darilo »absolutne samostojnosti.«

Srečko Jurdana, Večernji list, Zagreb

Kdo bi si mislil, da je najpomembnejše za samostojnost Slovenije, da jo prizna Gruzija.

Pozabil sem, da sem princ

To, kar se mi dogaja je nenavadno. Moje življenje je v Parizu, v mojem malem stanovanju na Montparnassu, a v Črni gori me čaka palača. Jaz sem sodeloval v študentskih demonstracijah in bil 1968. leta na barikadah, nek narod pa mi hoče ponuditi prestol. Jaz sem arhitekt, nekateri pa vidijo v meni novega kralja.

Princ Nikola Petrović, pretendent za črnogorsko krono, Ilustrovana Politika, Beograd

Očitno je bil princ Nikola Petrović na napačnih demonstracijah. Če bi bil pred nekaj leti na demonstracijah v Žuti gredi, bi bil že zdavnaj kralj Črne gore. In to komunistični kralj.

Rojeva se nova armada

Vprašanje novinarja Duge: »Ob vseh opaženih slabostih v armadi, ste vi verjeli v njeno patriotsko in borbeno pripravljenost.«

nost. Tako ste izjavili na mitingu v Stari Pazovi 12. decembra 1989. Slovensko vodstvo ne bo nikoli uspelo spremeniti meje Jugoslavije. Obstaja JLA, ki mu bo to namero preprečila. Za te besede ste dobili gromoglasen aplavz.«

Odgovor upokojenega generala Dušana Pekića: »Nisem jih smel demoralizirati. Armada je, takšna ali drugačna, vseeno bila je še zadnja sila, ki nas je držala skupaj, če pa bi bila pravočasno in na pravi način uporabljena, bi tudi uspela v tem, da nas skupaj obdrži.«

Duga, Beograd

Ker armade general Dušan Pekić ni hotel demoralizirati, smo to morali na malo bolj učinkovit način storiti Slovenci.

Carina zahteva nove meje!

»Potrebno je, ali vrniti takšno stanje na mejah, kakršno je bilo pred 26. junijem ali pa zapreti mejne prehode in določiti nove meje, katere bomo lahko nadzorovali,« pravi dr. Radoslav Sekulić, direktor Zvezne carinske uprave. Na mejnih prehodih v Sloveniji se še nadalje uporabljajo jugoslovanski pečati in formulariji, Zvezna carinska uprava pa ne ve, kaj se tam dogaja.

Ilustrovana Politika, Beograd

V Sloveniji se večinoma ljudje popolnoma strinjajo z določitvijo novih meja, gospod direktor pa bi moral o temu prepričati tudi gospode Markovića, Adžića in nekatere druge.

Ukradena dva tankerja z nafto

Po nenadni odsvojitvi »Jugopetrolove« imovine v Hrvaški, so Tudjmanovi vojščaki začeli s klasičnimi hajdukovščinami. V Rafineriji »Bosanski Brod« je 18. julija »Donavski Lloyd« natovoril dva tankerja, skupaj 620 ton dieselskega goriva in 580 ton super bencina, ter odposlal tankerja v Beograd. Zaradi vojne nevarnosti pa sta bila tankerja zadržana v bližini Bosanskega Šamca. Po nekaj dneh pa so piloti dobili ukaz hrvaških oblasti, da se tankerja z gorivom namenjenim v Srbijo, preusmerita v Sisak.

Pri tem dogodku naj omenimo, da ne gre za prvi rop »Jugopetrolovega« goriva.

Bran Stahišić, uslužbenec informativne službe »Jugopetrolove«, Borba, Beograd

Žal gre za najnovejšo balkansko folklorno modno muho: plenjenje premoženja naftnih družb. Le nekaj mesecev nazaj so nekakšni hajduki plenili premoženje »Ine« po Srbiji.

Muzej žrtvam NDH

Poslanci Narodne skupščine Srbije so sprejeli zakon o osnovanju in izgradnji Muzeja žrtvam zločinov NDH nad srbskim prebivalstvom. Sprejet je tudi delovni predlog na RTV Beograd, da se v naslednjih dveh mesecih napravi dolgometažni film o ustaških zločinih.

Ilustrovana Politika, Beograd

Poseben oddelek pa bodo posvetili najnovejšim trpljenjem Srbov na Hrvaškem.

ZDRAVNIKI SRBSKE NARODNOSTI SE VRAČAJO V SRBIJO

Zakaj bežijo zdravniki?

V Sloveniji je že več zdravnikov srbske narodnosti, odpovedalo službo. Vrnili so delovne knjižice in se izselili v Srbijo.

Po podatkih iz pravne službe celjske bolnišnice so iz vojne nevropsihijatrije odšli trije zdravniki, dva pa še premišljata o odhodu. Ginekološki oddelek v celjski bolnišnici je zapustil en zdravnik, Zobozdravnica zaposlena v Štorah, prav tako srbske narodnosti, pa je odšla že spomladi. Razen te zdravnice so ostali odšli šele po agresiji Jugoslovanske armade na Slovenijo.

Pozanimali smo se v zdrav-

stvenih centrih po Sloveniji, kako je s tem pri njih. V Ljubljani nimajo nobenih podatkov o tem, da bi kdo odšel in pravijo, da pri njih tega pojava niso zaznali. Mariborski zdravstveni center ravno tako nima nobenih informacij in izjavljajo, da se zaenkrat o tri njih ne dogaja. V Kopru so bili prav preseučeni, ko smo jih vprašali in so takšno možnost kategorično zanikali. V slovenskem zdravniškem združenju menijo, da se to v večjih mestih ne dogaja, saj ni nihče odpovedal članstva v združenju, da pa bi bilo kaj takega možno v manjših krajih. Po nepreverjenih govoricah so odšli zdravniki tudi iz Trbovelj. Poizkušali smo vest preveriti, vendar v trboveljskem zdravstvenem centru niso hoteli dati nobenih izjav o tem. Nihče ni bil pristojen za to. Večina teh ljudi si je v Sloveniji ustvarila zadovoljiv gneten položaj, četudi zdravniške plače niso več tisto kar so bile. Dokaj dobro so se vključili v slovensko okolje in, ne nezadnje, imajo še vedno precej ugleden poklic, kar tudi ni zanemarljivo.

Zato se še toliko bolj postavlja vprašanje, zakaj so se izselili iz Slovenije? Kaj jih je pripeljalo do tega? So vzroki v slabih plačah ali so prevladali politični razlogi?

Vsi, ki so odšli iz Celja in okolice so kot razlog navajali prenizke plače. Nihče ni rekel, da gre iz političnih razlogov. Vendar so nekateri odšli na vrat na nos. Brez kakršnegakoli

odpovedanega roka. Vsi so imeli zagotovljene službe v Srbiji, največ v Beogradu.

Uspelo nam je govoriti z zdravnikom, ki ravno tako premišljuje o vrnitvi v Srbijo. Ker se ne želi izpostavljati, kot je dejal, ne bomo objavili njegovega imena. Na vprašanje, zakaj odhaja, ni navedel za razlog premajhne plače kot njegovi kolegi in tudi drugače nisem imel problemov. Vendar sem sedaj v veliki negotovosti, kako bo z državljanstvom. Bojim se, da bom postal tujec.

So vam mogoče grozili po telefonu ali kaj podobnega?

»Ne, tega ne morem reči, nihče mi ni grozil ne po telefonu ne kako drugače? V zvezi tukaj se dobro razumem in res nimam nikakršnih problemov te vrste.«

Ali že imate zagotovljeno službo v Srbiji?

»Zaenkrat še ne vem kako bi bilo s službo drugje, saj je situacija povsod slaba.«

Za tega zdravnika bi lahko rekli, da je bil vsaj pošten, ko je odkrito povedal, da odhaja predvsem zaradi politike in ne zaradi denarja, kot so trdili ostali. Krožijo govorice, da te zdravnike v Srbiji vabijo, naj se vrnejo, saj imajo baje zagotovljene dobro plačane službe. Temu ni pretežno verjeti, ker bodo imeli tam gotovo dosti dela, če ne drugače, pa vsaj pri pomoči številnim ranjenim srbskim »osvoboditeljem« Hrvaške.

ŠE ZMEROM SE VRTI

Zagreb: Dve bombi sta počili sredi Zagreba. Podtaknjeni sta bili pred objekt židovske verske skupnosti z namenom, da bi skalili odnose med Hrvati in Židi.

Skopje: Staršem vojakov iz Makedonije je prekipelo. Odbor staršev je zahteval, da makedonsko sobranje ter drugi pristojni organi storijo vse, da vojakom roka ne bodo podaljšali.

Beograd: Po podatkih zvezne carinske uprave, so republike in pokrajini dolžni zveznemu proračunu 9,908.000,00 dinarjev. V sedmih mesecih tega leta so največ carin in uvoznih dajatev zadržale Slovenija, Hrvaška in Srbija.

Maribor: Letos vlaka prijateljstva ne bo.

Zagreb: Prekinitve ognja je farsa, saj so boji čedalje srditejši.

Beograd: V srbskih medijih so zamenjali ključne ljudi. V vrhu beograjske televizije in radia sedaj gospodarijo »preizkušeni« ljudije Socialistične stranke Srbije, opozicija pa je ostro reagirala.

Sarajevo: Protesti prihajajo tudi od staršev vojakov iz BiH. Zahtevajo, da se njihovi fantje takoj po preteku vojaškega roka vrnejo domov.

Ljubljana: Pri carinjenju avtomobilov še velja uradni tečaj NBJ. Ko se bo tečaj spremenil, bodo dajatve pri tujih avtomobilih občutno višje.

Ljubljana: Železniški promet proti jugu je obstal.

Ljubljana: Julija je slovenska industrija izdelala za 13,3 odstotka manj kot julija lani.

Zagreb: Armada in srbski teroristi nič več ne izbirajo sredstev. JA ne skriva sodelovanja s četniki, zato hrvaška vlada protestira in poziva Zahod.

Piran: »Smetane« iz alg ni več. Morje je te dni spet čisto in prozorno.

Beograd: Srbska vlada zahteva, da odprejo jugoslovanske arhive o genocidu nad Srbi, Židi in Romi na ozemlju Jugoslavije, da bi po petdesetih letih omogočili znanstvene raziskave.

Beograd: Vojska si hoče vzeti svoje obveznike. Vojaški teritorialni organi naj bi do konca avgusta povsod, razen v Sloveniji, vzeli v svoje roke vse naloge v zvezi z vojaško obveznostjo.

Zagreb: Četniki so napadali že vasi v bližini Zagreba. Domnevajo tudi, da namerava vojska napasti Karlovac. V vojni je čedalje več mrtvih.

Ljubljana: Tekstilcem se pišejo črni dnevi. Če bo še naprej primanjkovalo denarja, bodo imeli ob koncu leta nepremostljive težave pri nabavi reprodukcijskega materiala, izpadel pa je tudi južni trg.

Laško: Laška pivovarna dela s polno paro. Kljub temu, da imajo trg v Srbiji zaprt in da gre manj piva tudi na hrvaška krizna območja, so zvarili in prodali za dva odstotka več kot lani.

Ljubljana: Od septembra dalje bodo v zdravstvu participacije višje v povprečju za 28 odstotkov. Višje bodo tudi preživnine.

Beograd: Jugoslavija potrebuje finančno pomoč tujine. Zvezna vlada ugotavlja, da je nemudoma treba odpraviti motnje v gospodarstvu in finančnih tokovih.

Zagreb: Potem ko je padla Baranja, srbski teroristi s pomočjo zvezne vojske zapirajo obroč okrog Osijeka. Boji so bili tudi drugod na Hrvaškem.

Sarajevo: V BiH, kjer goriva primanjkuje že mesec dni, so podražili naftne derivate. Bencin super sedaj prodajajo po 24,80 dinarjev.

Ormož: Zaradi ujme, ki je v Ormožu divjala prejšnji teden, je škoda za približno 619 milijonov dinarjev.

Zagreb: Vojna na Hrvaškem postaja vse srditejša, boji pa se vedno bolj širijo proti zahodu.

Beograd: Predsedstvo SFRJ je sprejelo predlog, da se vsem vojaškim obveznikom podaljša rok služenja v JA za 20 dni.

Zagreb: Po sestrelitvi dveh vojaških letal je zvezna vojska vnovič odgovorila z bombardiranjem. Vojska je zasedla skoraj vse televizijske oddajnike v vzhodni Slavoniji in Baranji, tako da je spremljanje programa Hrvaške televizije skoraj nemogoče.

Ljubljana: Dr. Dimitrij Rupel je zapustil sejo sveta SDZ, ker je nanj letelo preveč očitkov. Očitno bo na oktobrskem kongresu SDZ prišlo do dokončnega razcepa v stranki.

Pristina: Okrog 600 albanskih učiteljev, zaposlenih na kosovskih srednjih šolah, ki nočejo delati po načrtih in programih oziroma po zakonih Republike Srbije, bodo prihodnji teden odpustili.

Beograd: V zveznem zavodu za cene so sporočili, da so peki napovedali podražitev kruha za več kot 20 odstotkov. Z višjo ceno bi radi pokrili svoje neracionalno poslovanje in velikanske režijske stroške.

Sežana: Radgonske zlate medalje in priznanja so množično odšle na Kras. Podeljene so bile za kakovosten pršut, zašink in špek, graške zlate kolajne pa so bile podeljene za kakovostno vino.

Foča: Na letni skupščini SDA v Foči je Alija Izetbegović opozoril, da BiH vpletajo v vojno tisti, ki jo hočejo razdeliti. Dejal je še, da jo bodo Muslimani branili do zadnjega diha.

Struga: Z mitingom poezije so končali letošnje okrnjene struške večere poezije. Nagradjenca, nobelovca, »sovjetskega disidenta« in ameriškega državljanca Josifa Brodskega po Zlati venec v Strugo ni bilo.

Beograd: Visoki srbski funkcionarji svarijo Nemce, da jim njihov odnos do srbsko-hrvaškega spora ne bo prinesel nič dobrega.

Zagreb: Vojna se vse bolj širi v BiH. Na Hrvaškem je vedno več kriznih območij, kot kaže število žrtev, pa je najhujše v Liki. V Dalmaciji pričakujejo napad JA, Zadar je v pripravljenosti. Spopadi so se začeli tudi pri Veliki Kladuši.

Prijedor: Liter bencina na črnem trgu naftnih derivatov v Prijedoru stane 40, pa tudi do 50 dinarjev. Podobno stanje je tudi v Omarski, Ljubiji in Kozarcu.

Razpis

Dobre, pogumne
in drzne novinarje

redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

RES JE ...

da so še nedolgo tega v Srbiji pisali, češ, nas in Rusov je 200 milijonov, armada pa je po že treh dneh raje prestopila k Jelcinu.

da se v Sevnici nihče ni pritoževal pred vojno v Sloveniji, ko so v tamkajšnjem Jugotinaševem kotlu sežigali obrambne načrte, pač pa so meščani gledali postrani na silni dim, ko so jeli kuriti premočno krško lubje.

da na Hrvaškem veljajo posebni interni predpisi na njihovih poštah, po katerih mora občan, ki želi poslati s pošte telefon, poštne uslužbenki pustiti rokopis. Poštna uslužbenka v Poreču je to razložila kot »nujen ukrep, da ne bi kdo po njihovem faxu pošiljal protidržavnih tekstov«.

da je Dimitrij Rupel zapustil zasedanje SDZ, ko bi moral razložiti zakaj je podpisal zahtevo opozicije za razrešitev republiškega javnega tožilca Antona Drobniča. Članstvo je sedaj zaskrbljeno, da se bo Minister Rupel zgledoval po Gorbiju in jim razpuštil stranko.

da Ljubljanci trumoma drejo na vino-gradniško-vinarski sejem. Če vemo da bodo lahko degustirali 1300 vzorcev vina to sploh ne čudi.

da se začinja, kot je dejal Viktor Zakelj v slovenskem političnem življenju delitev na leve in desne. Ampak največ je takšnih, ki grabijo z obema rokama.

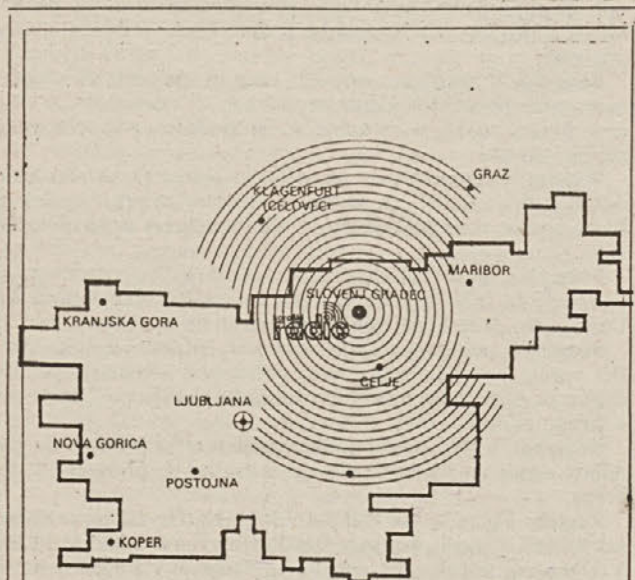
da je general Akentijević za makedonsko televizijo izjavi da je JU-armada, armada vseh bratskih narodov, in se čudil kako da mu Makedonci ne verjamejo, saj on že ve.

da je bil kmetijski sejem v Gornji Radgoni dobro obiskan. Obiskovalci so si lahko ogledali vse najzlahnejše živine slovenske politike.

da je v okolici Celja pravi hotel za pse in baje kar dobro obratuje. Pa naj se še kdo zgovarja na pasje življenje.

da so Postojnčani obnovili svojo cerkev. V teh časih jim kaj drugega kot moliti res ne preostane. Če ni pomagala vlada bo pa mogoče bog.

da Milanu Podobniku še vedno diši položaj kmetijskega ministra, s svojim tastom Omanom načrtuje nov puč na ministrski stolček.

koroški radio slovenj gradec UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

ZA GENERALE SE JE VOJNA ZNANOST KONČALA LETA 1945

Okop je Pliberk

Zagrebski Globus ugotavlja, da so armadni generali ob pripravah napada na Hrvaško le aktivirali načrte, stare petdeset let. Tako trdijo, da nameravajo srbski generali »osvoboditi Jugoslavijo« z reprizo klasične vojne operacije iz leta 1945, ki jo sicer predavajo na vojaških akademijah. Povzemamo.

Na poljih Slavonije, Dalmacije in Banije paradirajo duhovi preteklosti. Ponavlja se čas krvavih bojev, ki so se tod vršili pred skoraj petdesetimi leti.

Nedavno tega je slovenski obrambni minister Janez Janša obvestil javnost o možnosti napada armade na Hrvaško in Slovenijo in o odkritju načrtov za to operacijo, ki jo je Janša imenoval Okop II.

Ali želi vojska z izvedbo načrta Okop II popraviti ali ponovno uvesti preteklost? Je podobnost načrtov Okop II in Zaključnih operacij za osvoboditev Jugoslavije leta 1945 naključna ali namerna? Se bodo srbski generali lahko uprli skušnjavi, da bi ponovili leto 1945?

Uradno srbsko »memorandumsko« politiko motijo mnoga dejstva iz druge svetovne vojne, ker je sodelovanje ostalih narodov in narodnosti v NOV v nasprotju s trditvijo, da so Srbi osvobodili Jugoslavijo. Zato se z Okopom II ali Zaključnimi operacijami za osvoboditev Jugoslavije leta 1991 lahko vzpostavi nova uradna zgodovinska resnica. Srbi bi z njo »ponovno« osvobodili Jugoslavijo.

Na pomlad leta 1945 je bila situacija na bojiščih kot je prikazano na skici 1. Tedanja Jugoslovanska armada je bila sestavljena iz štirih armad, ki so bile razporejene takole:

1. armada je bila na Sremski fronti. V njenem zaledju je bil Sid, nasproti, v zaledju nemško-ustaskih sil, pa Tovarnik. Fronta se je z desnim bokom naslanjala na Donavo, z levim pa na Savo.

2. armada je bila v Bosni in na Baniji, zaustavljena na bregovih Une pred nemško-ustaskimi položaji v Bosanski Dubici, Bihacu, Petrinji in Kostajnici. Glima je bila osvobojena že leta 1944.

3. armada je bila v Bački na bregovih Drave in Donave.

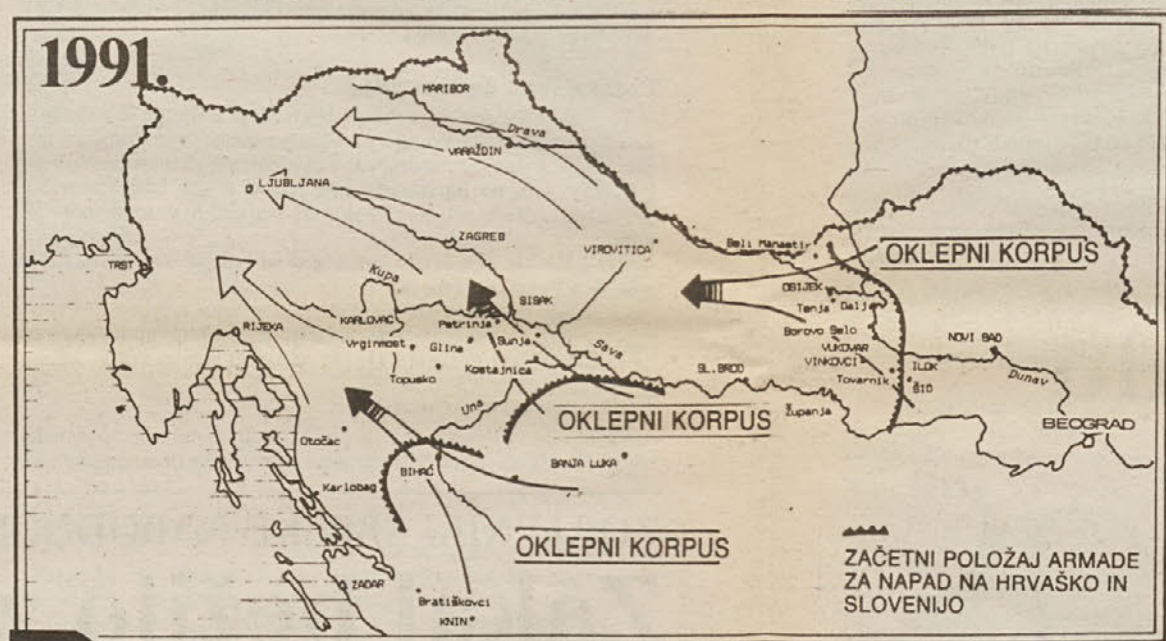
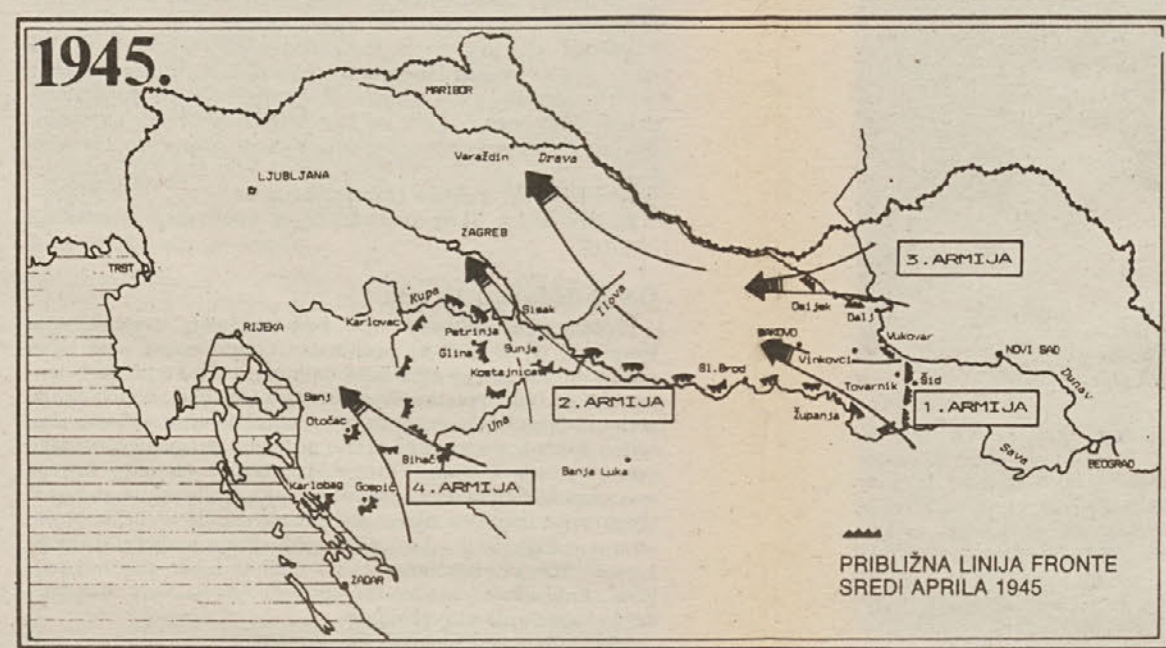
4. armada je bila v Dalmaciji med Zadrom in Kninom. Nasprotnik pred njo je zasedal položaje v Karlobagu, Senju, Otočcu in Gospiću.

S teh položajev je JA sredi aprila krenila v zaključne operacije. Predviden je bil direktni napad prve armade na sremsko fronto v smeri Tovarnika, Vukovarja in Vinkovcev, da bi pritegnili sovražnikove rezerve iz Slavonije, nato pa izvedli desant preko Donave in Drave. Tretja armada naj bi iz Bačke prodrla v smeri oslabljenih obrambnih položajev v Osijeku in Virovitici, potem pa napadla Varaždin. Četrta armada naj bi prodrila ob obali proti Reki in Gorskem kotarju. Potem, ko bi združene prva in tretja armada prišle do reke Ilove, naj bi druga armada napadla v smeri Kostajnice, Siska in Petrinje proti Zagrebu.

Leta 1991, z načrti Okop II in Zaključne operacije za osvoboditev Jugoslavije leta 1991 (skica 2), je prav tako predviden napad v treh smereh. Vrginmost in Glima sta že »osvojenjena«, Donava pa že prečkana pri Dalju. V pripravah na končni obračun je treba »osvoboditi« še Topusko in Ilok, da bi bila situacija povsem enaka oni iz leta 1945.

Od leta 1945 se je na jugoslovanskih vojaških akademijah pri predmetih zgodovine vojne taktike in strategije proučevalo Zaključne operacije za osvoboditev Jugoslavije. Vse dosedanje generacije častnikov so obdelale to gradivo in ga dobro poznajo. Ni treba veliko, da ga ponovijo v praksi, še posebej, ker so smeri in geografski pojmi enaki. Prav zato je srbska stran nasprotnike takoj imenovala za ustaše, sebi pa pripisala naziv branilca Jugoslavije.

Noč dolgih nožev, 8. del

Ali se bodo torej srbski generali lahko uprli temu, kar se jim ponuja na dlani? Ali bodo ponovno »osvobodili« Jugoslavijo, srbski politiki pa bodo znova napisali novo-staro zgodovino in dokazali njeno pravičnost z vojno leta 1991? Ali armada pričakuje navdušene množice na trgih osvobojenih mest Hrvaške in Slovenije, mitinge in zmagovalne parade, medtem ko se bo sovražnik umikal proti novemu Pliberku? Kaj pa, če se v zadnjem dejanju te novokomponirane vojne tragedije pojavijo kakšni novi hrvaški in slovenski partizani?

Ali se bodo torej srbski generali lahko uprli temu, kar se jim ponuja na dlani? Ali bodo ponovno »osvobodili« Jugoslavijo, srbski politiki pa bodo znova napisali novo-staro zgodovino in dokazali njeno pravičnost z vojno leta 1991? Ali armada pričakuje navdušene množice na trgih osvobojenih mest Hrvaške in Slovenije, mitinge in zmagovalne parade, medtem ko se bo sovražnik umikal proti novemu Pliberku? Kaj pa, če se v zadnjem dejanju te novokomponirane vojne tragedije pojavijo kakšni novi hrvaški in slovenski partizani?

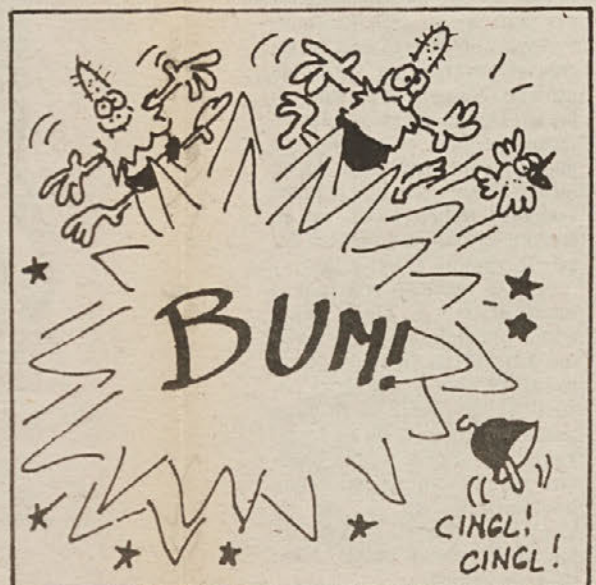
Sile MUP-a in Zbora narodne garde so se v dosedanjih borbah, predvsem na Baniji, obnašale v glavnem defenzivno, se izogibale »osvojenemu ozemlju«, da ne bi zaostrele spopade z armado, ščitile posamezna naselja in komunikacije, šle le v lokalne protinapade in akcije čiščenja iz utrjenih položajev ali policijskih postaj. V podobni defenzivni situaciji so bile tudi nemške, ustaške in domobranske formacije v letih 1944 in 1945.

Ali se bodo torej srbski generali lahko uprli temu, kar se jim ponuja na dlani? Ali bodo ponovno »osvobodili« Jugoslavijo, srbski politiki pa bodo znova napisali novo-staro zgodovino in dokazali njeno pravičnost z vojno leta 1991? Ali armada pričakuje navdušene množice na trgih osvobojenih mest Hrvaške in Slovenije, mitinge in zmagovalne parade, medtem ko se bo sovražnik umikal proti novemu Pliberku? Kaj pa, če se v zadnjem dejanju te novokomponirane vojne tragedije pojavijo kakšni novi hrvaški in slovenski partizani?

Ali se bodo torej srbski generali lahko uprli temu, kar se jim ponuja na dlani? Ali bodo ponovno »osvobodili« Jugoslavijo, srbski politiki pa bodo znova napisali novo-staro zgodovino in dokazali njeno pravičnost z vojno leta 1991? Ali armada pričakuje navdušene množice na trgih osvobojenih mest Hrvaške in Slovenije, mitinge in zmagovalne parade, medtem ko se bo sovražnik umikal proti novemu Pliberku? Kaj pa, če se v zadnjem dejanju te novokomponirane vojne tragedije pojavijo kakšni novi hrvaški in slovenski partizani?

Ali se bodo torej srbski generali lahko uprli temu, kar se jim ponuja na dlani? Ali bodo ponovno »osvobodili« Jugoslavijo, srbski politiki pa bodo znova napisali novo-staro zgodovino in dokazali njeno pravičnost z vojno leta 1991? Ali armada pričakuje navdušene množice na trgih osvobojenih mest Hrvaške in Slovenije, mitinge in zmagovalne parade, medtem ko se bo sovražnik umikal proti novemu Pliberku? Kaj pa, če se v zadnjem dejanju te novokomponirane vojne tragedije pojavijo kakšni novi hrvaški in slovenski partizani?

HUMORESKA

Da je le latvica domača

Zakaj bi človek moral vsako leto na morje, se kopati v lastni in potem še morski soli, povrhu pa še uživati v zasoljenih cenah? Zakaj ne bi vsaj enkrat šel na kmete, tja v hribe, v neokrnjeno naravo?

Na tako misel, so me res da napeljale letošnje razmere, a tudi reklama, ki je svetovlala: »Pojdite v naravo. Sprehodi se boste po smrekovih gozdovih, z vrha grička gledali enkratno panoramo, stevilne vinograde. Postregli vam bodo z domačimi specialitetami. Tudi tekali boste lahko po prostranih pašnikih, legli pod drevo...«

Kje bi vam vse to nudili na morju? In kako so v hrihrib čisto drugače gostoljubni! Tu hočejo, da se počutite kot domačin, medtem ko na morju skoraj zahtevajo, da ste tujec. Pripravljeni so se pogovarjati o kmetijstvu, vam razložiti težave, pokazati gospodarska poslopja, živino...

Moj gostitelj, ki ima turistično kmetijo na samem, najmanj četr ure je do druge kmetije, na primer, pove o svojih prednikih in na koncu pravi: »Kmetijstvo se vedno manj spleča. Garaš od jutra do večera, pa nimaš ničesar.«

»Kako pa to?« se začudim. »Saj imate vendar vse! Veliko hišo, sodoben hlev, velikanski kozolec, toliko živine, vse, razen asfaltiranih poti. Da o zraku sploh ne govorimo.«

»Kje pa!« zamahne z roko. »Tu okrog,« mu pokazem. »Ali nimate tudi vse mehanizirano?«

»Saj ne rečem, ampak koliko me je vse to stalo?« »Dragi moj, koliko pa, mislite, stane nas vse v mestu?« »Saj ne rečem, ampak najbolje bi se bilo ukvarjati samo s turizmom.«

»To pa nikar!« vzkliknem. »Samo od turizma pa gotovo ne bi mogli živeti.«

In razložim misel, ki se mi na koncu še samemu ne zdi uresničljiva. »Veste, morda bi rad živel kot moja sestra na morju. Samo štiri mesece od daja sobe, no zdaj res ne, osem mesecev pa prešteva denar. Saj ne rečem, ampak tu so res drugačni pogoji.«

»Seveda, zrak je tak, da vas preprosto ubije. Ne razumem, kako lahko človek, ki je zastrupljen s slabim zrakom, tukaj sploh diha?«

»Saj ne rečem, ampak gnoj tukaj okrog že malo smrdi.« »Dajte no! Saj to je naravni gnoj. Povejte mi, kako je s tekanjem po travnikih. Je dovoljeno?«

»Ja, če se vam ljubi, tekajte, ampak seveda ne vedno po isti travi, saj razumete.« »In domače ajdove žgance gotovo imate?«

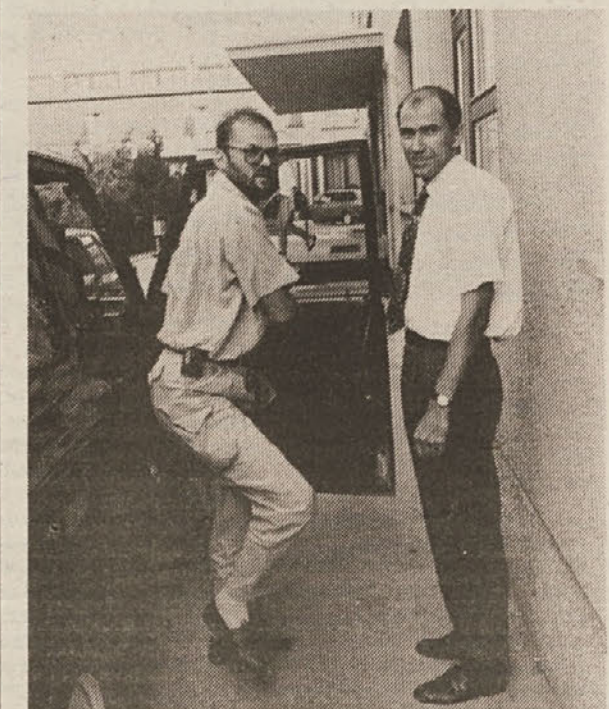
»Mislite, iz domače moke? Ne, moko imamo industrijsko, žganci so pa domači.« »Kaj pa pristno domače kislo mleko?«

»No, ja, tudi kisamo ga bolj po hitrem postopku,« odvrne. »Včasih ga tudi kupimo spodaj. Ampak boste videli, je kar dobro. Važno je, da je v domači latvici.«

FOTOREPORTAŽA

Kdo pleše in kdo žvižga?

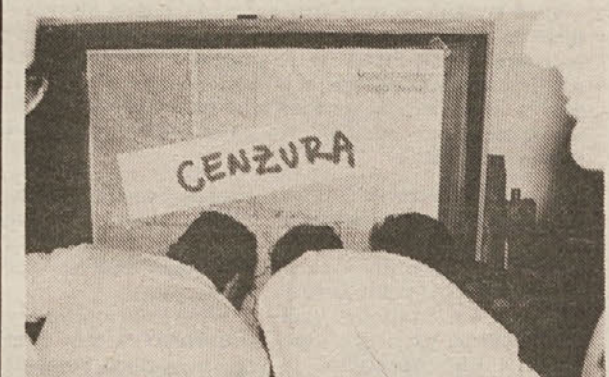
Janez Janša in Jelko Kacin potujeta po Sloveniji in ohranjata stare ljudske običaje. Med ohranjanjem tradicije sta vsepovsod navdušeno sprejeta.

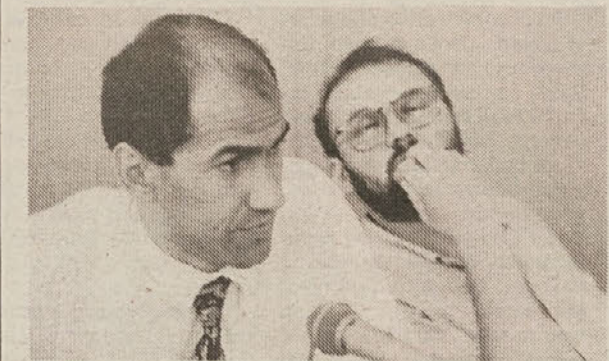
Jelko pri uvodnih korakih, Janez pa čaka na dirigentov znak

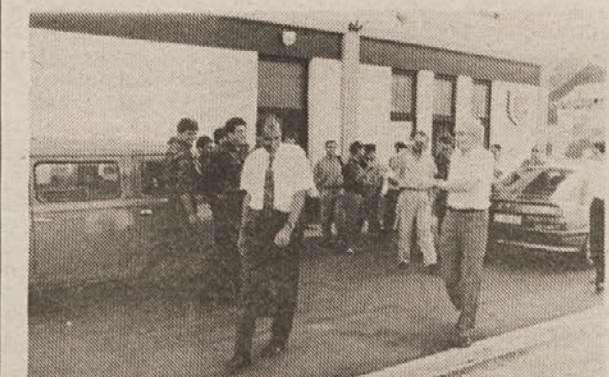
Jelko: Ne čujem vas dobro! Janez: Že spet nekdo fuša

Pa pogledmo, kaj pravijo note.

Nekje se je zataknilo... Kdo je ta dirigent?

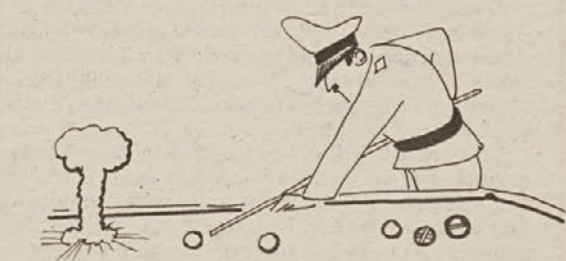
S tabo, Jelko, več ne plešem.

NI RES ...

da bi znani smeltovec inž. Peter Nučič po zadnji žetvi peljal koga na ogled znanega loškega polja. Zadržnikom je namreč na umetno nasutih njivah kombajn trikrat tako hudo zagazil v blato, da so opustili žetev.

da bi na znanega posavskega motornega zmarjarja Metelka streljali z neznanega letedečega predmeta. Vesel naj bo, da mu je jugo vojska zadela le propeler, platno pa pustila celo, da je lahko še pristal, morda bo kakšnega vojaka le še lahko popeljal na panoramski let kot jim je metal listke.

da bi minister Maks Bastl in znameniti štajerski mesar Prekoršek kot slovenska podjetnika na berški palici dobila ob odprtju »svojih« lokalov v Celju po 30 starih milijard nepovratnih sredstev za »nova delovna mesta« od občine Celje.

da Jelko Kacin skupaj s svojim prijateljem Bavčarjem pripravlja atentat na vodjo DEMO-SA Jožeta Pučnika. Ta je namreč izjavil, da ne potrebujemo ministrstva za informiranje pač pa bi zadostoval samo urad. Ja, kaj si pa misli, da bo Jelko Kacin uradnik?

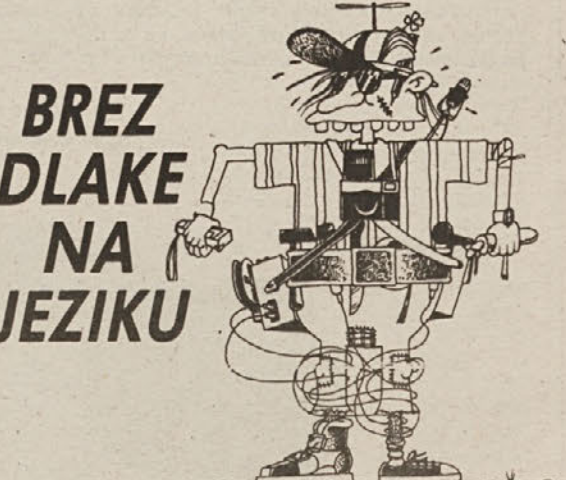
da hmeljarji letos kolnejo, ker v savinjski dolini noče biti toče. Bojijo se namreč, da bo po vseh teh neurjih v severovzhodni Sloveniji, zavarovalnica prišla na kant.

da se doktor Rupel, potem ko je obredel že celo staro dobro Mitleuroop, odpravlja še v Ameriko. Pri CNN-u so mu dali vedeti, da ga bodo drugič snemali samo obritega.

da ni deviz. Slovenci jih pridno nosijo organizatorjem igre FAIR-PLAY. Direktorju ljubljanske banke bi se zrolalo, ko bi vedel koliko deviz je še bilo v nogavicah. Zdjaj se selijo v Avstrijo. Pa, pa...

da se Anton Drobnič kaj sekira zaradi izjave, ki jo pridno podpisuje opozicija, pa še kakšen Rupl zraven. Zadnjič smo ju videli kako s Peterletom prepevata v neki ljubljanski gostilni. Kaj nam pa morejo, morejo...

MARIBORSKI RADIO STUDENT UKV stereo 95,9MHz

ODPRTO PISMO

Tudi naši
ustavljajoPoveljniku štaba Teritorialne obrambe
mesta Ljubljana

Upam, spoštovani gospod poveljnik, da julijska osvoboditev Slovenije, med katero so imeli pomembno vlogo tudi pripadniki teritorialne obrambe mesta Ljubljana, ne pomeni, da imajo vaši in naši vojaki zdaj po vojni kakšna posebna pooblastila, ali pa, da jim je zmaga tolikanj stopila v glavo, da se zdaj obnašajo kot kakšni cestni razbojniki. Žal vam moram sporočiti, da sta mi v petek dva vaša vojaka grozila, obenem pa ogrozila ostale udeležence v prometu na ljubljanski obvoznici.

K temu pismu se ne bi spraval, če bi menil, da je vsaka vojska pač vojska. Toda vse preveč primerov z juga bivše domovine poznamo (zadnji z novinarjema mladine Milharčičem in Štandekarjem), ko razni pripadniki legalnih ali samozvanih enot pretijo ljudem. Naša vojska pa mora biti boljša. Zato vam pišem.

Dovolite, da opišem svoj »cestni konflikt«. V petek, 23. avgusta, sem z avtomobilom zavijal v desno iz smeri Črnuče na ljubljansko obvoznico, ko se mi je za rep prilepila visa bele barve z registrsko oznako LJ 601-572. Vozilo me je dohitelo z najmanj 140 kilometri na uro in ker sem vozil po predpisanim pasu za dovoz na obvoznico, se mi nisem mogel umakniti in ga spustiti naprej. Visa, v kateri sta sedela dva moža, mi je nekajkrat posvetila z dolgimi lučmi. Z desno roko sem pokazal, da nimam kam. Ko je belo vozilo za menoj zapeljalo na obvoznico, je zapeljalo vstric mene, možakarja iz avta, ki sta bila v uniformah teritorialne obrambe, pa sta mi z gestami kazala, da sem nor. Odgovoril sem jima z znakom V kot victory ali zmaga, kar naj bi pomenilo v isti sapi, da sta po mojem onadva zmagovalca v minuli vojni, pa tudi avto imata hitrejši. Vendar — očitno gospoda vojaka ne znata angleško — ju je ta gesta tako razjezila, da sta me skušala z avtomobilom zrniti s ceste, ko jima to ni uspelo pa sta toliko časa vijugala pred mano ter se nenadoma ustavila sredi tripasovne in zelo prometne obvoznice, da sem moral ustaviti sredi ceste tik za njima. Takrat sem pogledal na uro, bilo je natančno 8.45. Z vozniškega sedeža bele vise je sunkovito izstopil visokorasel teritorialec, mi pokazal, da naj izstopim tudi sam. Tega nisem storil in žal ne vem, če sem s tem prekršil kakšen zakon. Toda stali smo sredi avtoceste, moj lepi vojak pa je imel za pasom tudi pištolino. Le iz prsnega žepa sem potegnil novinarsko izkaznico. Moj vojak je stopil k mojemu avtu, sam pa sem prijazno odrolal stransko okno. Ves zaripel je začel vpiti, kako da se vozim, ali ne vidim, da se mu mudi. Žal tega nisem videl. Prvič je s kompanjonom vozil civilni avto brez kakšne sirene ali luči, drugič pa je imel tudi toliko časa, da me je v stilu Norega Maxa ustavil sredi avtoceste. Zato sem odvrnil, če ima moj vojak morda ob vseh umskih naporih za volanom mobiliziranih avtomobilov celo uspel zapomniti ime svojega poveljnika. Odvrnil je, da ime že ima, še več da ga ima kot jaz (sic!), tudi vsega ostalega da ima več kot jaz in da bom že videl, kaj se pravi teritorialca spraševati po imenu. Medtem pa je očitno prepoznal ovitek novinarske izkaznice, jo jadorno ucvril nazaj v svoje cestno bojno vozilo, in s prijateljem sta se odpeljala ter na prvem izvozu zavila desno.

Vsega tega, gospod poveljnik, vam ne bi pisal, če se mi ne bi zdelo nujno potrebno opraviti z omenjenima gospodoma vojakoma, ki sta med svojo pogumno akcijo ogrozila mene, sebe in še kakšnih trideset voznikov, ki so tisti čas, ko smo stali sredi avtoceste po njuni volji, zdrveli mimo nas. In konec koncev — med okupacijo Slovenije sem bil na vseh koncih naše male domovine, videl veliko pogumnih akcij in spoznal mnogo vestnih, odločnih pa prav nič prepotentnih slovenskih vojakov in častnikov. Zato tudi upam, da ne držijo besede policajca ob cestninski postaji na Vrhniki, ki sem mu dogodek opisal. Rekel je namreč, da bi moral še istega dne in takoj osebno k vam, ker da si nekateri teritorialci res malo preveč privoščijo.

V upanju, da vas s svojim pisanjem ne vznemirjam preveč, vas prav lepo pozdravljam, če se vam zdi vredno, pa mi seveda napišite kakšno besedico.

BRANE PIANO,
odgovorni urednik

TRAGIČEN IZID PRETEPA POVZROČA VROČO KRI

Celjsko-portoroška
vojna

Čeprav je portoroška noč znana po pretepih, si verjetno nihče od obiskovalcev ni mislil, da bo jutro za njo prineslo smrt sedemnajstletnika. Sebestjan Štuklek je v izolski bolnišnici podlegel rani, ki mu jo je v pretepu zadal enaindvajsetletni Bojan H. iz Celja.

Tragični dogodek pa je povzročil hudo kri nekaterih Koperčanov, saj je marsikateri lastnik avtomobila s celjsko registracijo med letovanjem našel svoje vozilo poškodovano. Kaj je torej vzrok, da si Celjani ne upajo več letovati na slovenski obali?

Ekscesi, ki so z leti postali že kar pregovoren del Portoroške noči, so na žalost dosegli višek s smrtjo mladega fanta. Na videz običajen pretep, kakršnih na veselicah ne manjka, je dobil žalosten konec.

Vse se je začelo, ko je skupina mladeničev iz Celja začela nadlegovati dve dekleti, ki sta poklicali svoja fanta, nakar je prišlo do prvega konflikta. Celjani so poškodovali avto in lastnika pretepli. Nato so se odpravili v koprsko pivnico, kjer sta jih izsledili maščevanja željni Koprčani, ki sta medtem že našla okrepitev. Pred pivnico je tako prišlo do množičnega pretepa, in, ko je začelo kazati,

da jo bodo Celjani skupili, je Bojan H. izvlekel samosprožilni nož. Ljudje, ki so to opazili, so se umaknili, to pa so Celjani izkoristili in se pogнали v beg proti Kaštelu, kjer so imeli tudi parkiran svoj avtomobil. Najbolj srditi Koperčani so se podali v lov za njimi in Bojana H. sta dva izmed njih nekje na pol poti že dohitela. Prvi ga je s palico udaril po hrbtu, da je padel na tla. Celjan je na tleh zopet izvlekel nož, v tem hipu pa je nadenj že prihitel Sebestjan Štuklek, ki noža ni opazil. Ko je Štuklek hotel zgrabiti Celjana, je le ta zamahnil z nožem in ga zabolal ter pobegnil. Štukleka so takoj prepeljali v lucijski zdravstveni dom, od tam pa v izolsko bolnišnico, kjer so ga operirali, vendar je zaradi notranjih krvavitev ranam podlegel. Celjani so se po pretepu odpravili nazaj v Poreč, kjer so letovali, vendar takrat še sploh niso vedeli, kako tragičen izid je imel pretep. Koperski kriminalisti so jih kmalu izsledili in

Bojan A. je potegnil nož in sprožil plaz.

prijeli. Dva izmed njih so po zaslišanju izpustili, medtem ko se Bojan H. še vedno nahaja v priporu.

Nasilna smrt mladega fanta je dvignila tlak nekaterim so-mesčanom, ki so še isto noč razbili nekaj avtomobilov s celjsko registracijo. Enaka usoda je doletela tudi dva avtomobila v Izoli, skupino pa bi naj bilo poškodovanih okoli dvajset vozil s celjsko registracijo. Čeprav je lahko vsakomur jasno, da takšno početje ne more in ne bo vrnilo mladega življenja, je za Celjane še vedno nevarno potovati po sloven-

ski obali. Pred kratkim smo tudi izvedeli, da dobivajo starši Bojana H. anonimne telefonske klice in grožnje. Kakšno zadoščenje povzročajo in komu, ni jasno. Gotovo je le, da je ugasnilo mlado življenje, in da ga nič več ne more vrniti. Zato povzročajo novejši dogodki upravičen strah, da bo tragedija mladega fanta kvečjemu povzročila nova obračunavanja, namesto da bi dala vsaj malo misliti razgretim glavam. Koliko krvi bi še moralo preteči, da bi se mladi nasilneži po vsej Sloveniji streznili? Se sploh kdaj bodo?

EXPRES ZASLUŽKARJI JE NE DAJO

FAIR-PLAY na pohodu
po Sloveniji

Pred kratkim so se še trume denarja željni Slovencev zgrinjale na drugo stran Karavank, v Avstrijo, sedaj pa to ni več potrebno. FAIR-PLAY se je preselil v Slovenijo. Po deželi potujejo organizatorji igre in prirejajo uvodne sestanke. Zvedeli smo za takšen uvodni sestanek in se ga pod krinko zainteresiranih igralcev tudi udeležili. No pa si pogledjmo, kako izgleda takšen sestanek.

V jedilnici kakšnega gostišča ali hotela se zberejo razlagalci čudežne igre in seveda zainteresirani igralci. Prostor je nabit poln, pretežno dobro situiranih ljudi, kar izpričujejo tudi avtomobili na parkirišču. Igro razlagajo trije »specialisti« in treba jim je priznati, da jim jezik kar dobro teče.

Po pozdravu prisotnim se prvi izmed »strokovnjakov« loti prepričevanja nekako takole: Zakaj smo se danes zbrali tukaj? Zbrali smo se samo zaradi denarja. Zaradi veliko denarja, ki ga lahko zaslužimo z majhnim trudom. Lahko vam povem, da sem, odkar se ukvarjam s FAIR-PLAY-em, zaslužil toliko denarja, da sem si dokončal hišo, ki je prej nikakor nisem mogel. Povedati vam moram, da FAIR-PLAY ni igra, pač pa delo. Mi, ki vam bomo danes razložili, kako stvar poteka, smo se za to delo izšolali v Avstriji. Ob koncu šolanja smo morali opraviti zahteven zaključni izpit v Hamburgu, v Nemčiji. Zato smo resnično usposobljeni za razlago te igre, ki ni tako enostavna.

Razložil vam bom igro FAIR-PLAY-SPECIAL. Ta igra se največ igra in prinaša tudi največje dobičke. Preden pa začnemo, naj vam toplo priporočim, da te igre nikakor ne poizkušate sami razlagati svojim prijateljem, ker ne boste nikogar prepričali. Prepustite to delo nam, ki smo se za to

izšolali. Svoje prijatelje, ki jih želite vpeljati v igro, pripeljte na uvodni sestanek, kjer jim bomo igro razložili brez vseh nejasnosti.

Kljub temu toplemu priporočilu bomo za naše bralce, ki igre ne poznajo, poizkušali igro vsaj v grobem razložiti (čeprav nismo šolani zato).

Obstajajo tri različice igre: standard, aktiv in special. Pri standardu, ki se po besedah razlagalca tudi največ igra, so dobički, pa seveda tudi vložki, največji. Vsak sistem ima svoje podsisteme. V igro se lahko vključimo z vsotami od 1000 do 3000 nemških mark, oziroma protivrednostjo v avstrijskih šilingih. Vloga se na koncu početreri.

Igra je zasnovana po načelu piramide. Začetnik je v poziciji dame. Njegova naloga je pripeljati v igro dva nova igralca. Ko to stori, se pomakne v pozicijo kralja, ko pa njegovi dami dobita nove igralce, ki vplačajo igro, kralj napreduje v pozicijo asa. As dobi vplačila štirih dam, od teh gre eno avtomatsko v nov krog igre, seveda na njegovo ime. Vsak, ki se vključi v igro, mora poleg glavnega vložka plačati še 700 avstrijskih šilingov za stroške računalniške obdelave podatkov in obvestil, s katerimi ga obveščajo, na katerem mestu v sistemu se nahaja. Pri igri special, ki jo najbolj propagirajo, prične čeki deževati po približno enem letu.

Drugi predavatelj nam je razložil drugo vrsto igre, imenovano aktiv. Ta nas je na začetku opogumil z besedami, da je s to igro zaslužil dovolj denarja za najboljši avto, kar ga je moč kupiti na našem tržišču. Seveda smo mu pozorno prisluhnili. Tudi on je hotel prebiti psihološko barikado v naših glavah, da iz zraka denarja ne more biti, s trditvijo, da Fair-Play ni igra, pač pa delo. Sistem je podoben prejšnjemu, le da so se spomnili tudi na tiste z bolj praznimi žepi, saj so začeli vložki nižji. Igro je razlagal na moč prepričljivo, kar pa niti ne preseneča, saj je šolan v Avstriji.

Za njim je besedo prevzel tretji član triumvirata in razložil še tretjo inačico igre imenovano standard. Ta igra se razlikuje od prejšnjih dveh. Bistve-

no pri njej je, da prične denar pritekati že po treh mesecih. Po koncu uvodnega dela so vsi trije odgovarjali na vprašanja publike. Na vprašanje, kdo pri tej igri izgubi, saj vsi vendar ne morejo dobiti, se je odgovor glasil: izgubi samo tisti, ki ne igra. Reklamirjem igre je posel vsekar dobro uspel, saj so številni izvlekli možnjčke iz žepov in vplačali trdno valuto.

Igra je resnično zelo dobro organizirana a kljub temu imam občutek, da bo precejšnje število vrlih Slovencev ostalo razočaranih in z dolgimi nosovi. Trdijo sicer, da je zlom sistema nemogoč, da se to nikakor ne da primerjati s kakšnim Jack-potom ali podobnim neumnostmi, saj je vse na znanstveni osnovi. A kdo ve, kaj je res, dvom ostaja. Sicer pa-bomo videli.

NI ODPISALA HOLLYWOODA

Madonna v postelji z očetom

Alek Keshishian, ki je režiral Madonnin koncertni film V postelji z Madonno, ga je opisal kot »psihoanalizo pred poslušalci«. V filmu jo vidimo med drugim nenalčeno, utrujeno, razdraženo zaradi očetovega nezadovoljstva z njenimi provokativnimi nastopi, ter depresivno, ko se z dolgočasno pritožuje prijateljici Sandri Bernhard. V apartmaju hotela Beverly Hills pa je oblečena v črno in s črnim narastkom govorila o filmu in turneji Blonde Ambition, na kateri je bil film posnet.

– Je po tem filmu še kaj intimnega v vašem življenju za kar mislite, da ne morete pokazati?

»Film kaže le šest mesecev mojega življenja. Intimnost je stanje notranjosti. To je tisto, kar imaš s prijatelji in z ljubimci in z družino v določenih trenutkih svojega življenja.«

– Kakšna je vaša vloga v novem filmu Woodyja Allena?

»Igram cirkuško artistko. Delati z njim je bilo kot da bi bila pri psihiatru. Ni bilo vedno

zabavno, bilo pa je prav gotovo poučno.«

– Kakšno mislite, da bo mnenje vašega očeta o filmu in kako bo reagiral na to, kar ste v filmu povedali o tem kako ste delili posteljo z njim?

»No ja, tisto je bila šala in moj oče ima smisel za humor. Verjetno mu bo film težko gledati in ga bo morda tudi prizadelo, ko ga bo prvič videl, mislim pa, da bo na koncu tudi ganjen. Za ta film je treba nekaj časa, da se ga prebavi in to posebej za mojega očeta, ker je zanj veliko stvari v filmu oseb-

Sanjam, da se ljubim z žensko. Ampak nisem lezbijka.

nih. Mislim, da bo najprej šokiran, potem pa bo razumel in na koncu bo imel do filma pozitiven odnos.«

– Večina žensk, ki svojo spolnost izražajo v jasnosti je za to kaznovanih, vi pa ste za to nagrajeni.

»Tudi jaz sem bila kaznovana. Moje delo se vrednoti drugače kot delo mojih kolegov. Za moške v glasbeni industriji je na primer sprejemljivo, da se na odru obnašajo odkrito spolno provokativno. Namesto, da bi se ljudje osredotočili na moje delo in moja sporočila, ostanejo pri spolnosti in pozabijo na vse, kar bi rada izrazila s svojo glasbo.«

– V filmu smo videli, da ste imeli incident s policijo v Torontu. Oni pravijo, da so prišli le pogledat nastop.

»Seveda so to morali reči. V resnici mi je menadžer pred drugim koncertom v Torontu prišel povedat, da je prišla policija zaradi pritožb, ki so jih imeli prejšnji večer. Rekli so, da bom aretirana, če se dotaknem mednožja ali preklinjam ali izvedem sceno s samozadovoljevanjem, na te pogoje pa nisem pristala in sem bila tisto noč bolj obscena, kot bi si prej lahko predstavljala. Pravzaprav sem jih izzivala. Vendar sem se ves čas smejala in mislim, da so to videli. Mislim, da so razumeli ironijo nastopa, videli so da se nisem jemala preveč resno in mislim, da so se zabavali.«

– V Italiji pa se niste sprijeli s policijo. Nekaj koncertov ste celo odpovedali.

»Odpovedala sem jih samo zato, ker so prodali zelo malo vstopnic.«

– Torej to ni imelo veze z rimsko-katoliško cerkvijo?

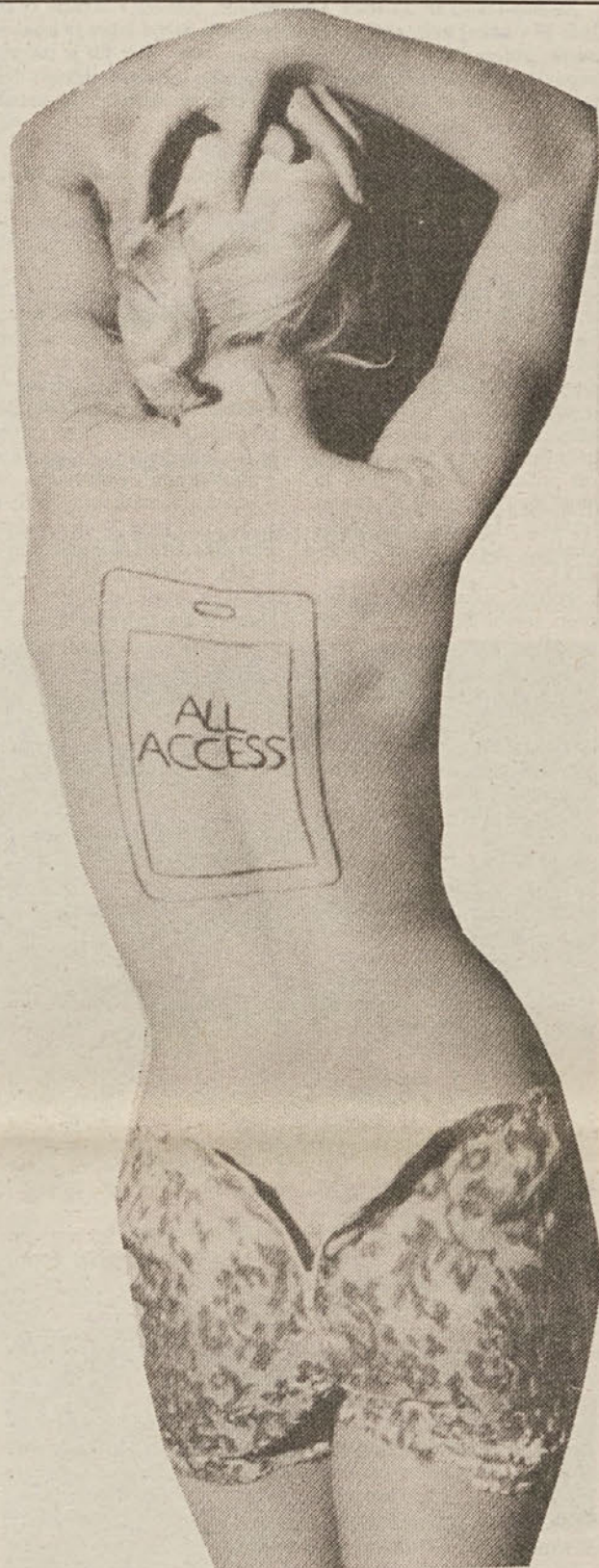
»Ne. Bilo je povezano s cerkvijo tako, da je propaganda, ki so jo vodil v časopisih, neposredno povzročila, da so starši otrokom prepovedali kupiti vstopnice za koncerte. Ni šlo za to, da ne bi hotela imeti teh koncertov. To je bila odločitev iz čisto finančnih razlogov.«

– Kakšne spremembe bi radi sprožili v družbi?

»Mislim, da postajajo Združene države vedno bolj konservativne, kar se tiče spolnosti in mislim, da je to katastrofa. Če skušamo nekaj potlačiti, bodo ljudje imeli s tem še več problemov. Mislim da spolnost, ljubezen do samega sebe, raziskovanje samega sebe in samozadovoljevanje igrajo pomembno vlogo v življenju in s tem bi moral vsak razčistiti. Trenutno imamo tudi val histerije proti homoseksualnosti in mislim, da moram proti temu sprožiti proti-napad.«

– V filmu »odpišete« Hollywood. Je to zato, ker vas je razočaral?

»Nisem odpisala Hollywooda. Hotela sem samo reči, da če me sprejmejo, krasno, če pa ne, pa se življenje ravno tako nadaljuje.«

TERMINATOR 2

Schwarzenegger tolče v polno

Arnold Schwarzenegger je letos ponovno Terminator, potem ko je štiriinosemdesetega leta svojo kariero stavil prav na to vlogo in dobil. V futurističnem svetu Terminatorja 2 superračunalniki Skyneta še vedno vladajo postapokaliptičnemu svetu, upira pa se jim le skupina upornikov z odraslim Johnom Connorjem na čelu. V prvem delu so računalniki poskusili ubiti Johnovo mater Sarah s pomočjo morilca Terminatorja.

V drugem delu Sarah deset let vzgaja Johna v vodjo upornikov, dokler zaradi vizij jedrske katastrofe ne konča v umobolnici, mali John pa v reji. Medtem Skynet zopet udari z novim, modernejšim modelom Terminatorja T1000, ki naj bi uničil sina, uporniki pa ga branijo z zastarelim modelom T800 – model Schwarzenegger.

Terminator 2 za Schwarzeneggerjev uspeh ni več usoden film in on je očitno edini, ki se ni bal obsega projekta, za katerega so producenti namenili osemindeset milijonov dolarjev. Petnajst od teh bo odnesel Schwarzenegger sam, ob tem pa še omembe vredne odstotke od prodaje lutk, video igrice in vsega drugega, kar bo

še zrastle iz filma. Bivšega mištra univerzuma, ki ni zanimal obtožb svojega neuradnega biografa, da je nekoč jemal stereotipe in je danes predsednik Bushovega sveta za telesno kulturo. Pred osmimi leti ga je Terminator povzdignil iz miščastega Vikinga s kitami v hollywoodsko superzvezdo. Režiserju Jamesu Cameronu je uspel film, za katerega nihče razen Schwarzeneggerja ni verjel, da bo hit. Takoj so začeli razmišljati o nadaljevanju, zapletlo se je le okoli pravic, ki jih je imel v rokah Hemdale film, s katerim pa ne Cameron ne Schwarzenegger nista hotela več sodelovati. Cameron je medtem posnel uspešnici Aliens in Brezno, pomagal pa je

tudi pri scenariju za Ramba. Za scenarij Terminatorja 2 sta Cameron in njegov prijatelj iz

»Vsi smo si ogledali film in ostali zgroženi. To je največji film, kadarkoli napravljen. Vsak del je bil kot zaključek Umri pokončno (Die Hard).«

otročstva William Wisher porabila vsega šest tednov, rezultat pa je marsikomu vzel sapo, saj je bila skoraj vsaka sekvenca enakovredna eksplozivnega konca filma Umri pokončno (Die Hard). Scenarij je bil do izida filma strogo zaupen dokument, vsi udeleženi pri filmu so morali priseči k molku. Perfekcionistični režiser za svoje sodelavce pravi, da morajo biti že zelo tolerantni, če so ga pripravljene v drugo prenašati in je navdihnil napis na majicah članov ekipe filma ki se glasi:

»Nisem domišljav, le vedno imam prav«, po besedah enega izmed njih pa bi se moral glasiti »Če bi hotel tvoje mnenje, bi ti ga dal«. Režiser je tokrat lažje uveljavil svojo voljo in si hkrati zagotovil dovolj medijske propagande, da bo lahko s Terminatorjem 2 zaslužil več kot 117,5 milijonov dolarjev, ki jih je prinesel lanski Schwarzeneggerjev udarec v polno – Total Recall.

GROZA, KI OBRAČA ŽELODCE

Ubil in pojedel sedemnajst ljudi

Jeffrey Dahmer, 31-letni Amerikanec, delavec v tovarni čokolade je v nekaj letih ubil sedemnajst ljudi. Svoje žrtve je iskal po barih, potem jih je peljal v svoje stanovanje, kjer jih je najprej uspaval, nato jih je davil in rezal na koščke. »Konzervirane« dele teles je kasneje »degustiral«. Nekemu mladeniču je uspelo pobegniti in tako je bil okrutni morilec ujet.

Tracy Edwards, 32-letni črnc, niti slutil ni, da bi se lahko znašel na mizi svojega novega prijatelja, ki ga je spoznal v nekem baru in ki ga je prijazno povabil na zabavo v njegovem stanovanju. Pričakovana zabava se je takoj spremenila v brutalni napad z nožem, toda mladenič je bil toliko priseben, da je uspel pobegniti pred pobesnelim morilcem. Razburjen in prestrašen, ves v šoku, je obvestil policaje, ki so te noči 22. julija tega leta okoli 23. ure patrolirali v osrednji coni Milwaukeeja, mesteca na severu ZDA.

Policaji so se takoj napotili proti stavbi številka 231, Ox-

mi stopati in pestmi. Na stenah so bile fotografije celih ali skazanih teles. V hladilniku so našli zamrznjene tri človeške glave.

Policaji niso mogli verjeti, da je nekaj takega mogoče, čeprav so pri svojem delu doživeli marsikaj, je to kar so videli presešlo vse ostalo. Morali so poiskati pomoč svojih tovarišev iz specialne enote. Ti so vstopili v Dahmerjevo stanovanje z zaščitnimi rokavicami in s plinskimi maskami. Našli so kupa kosti razjedenih s kislino, posnetke žrtev narejene prej in v teku delitve na četrtine, kamero in plastično posodo s kislino. V enem loncu so odkrili

ga kasneje pojedel, kakor je priznal.

Zveni neverjetno, toda nori morilec, plavalasi mladenič nedolžnega pogleda, nikoli ni izzval suma. Čeprav bi najprej moral biti sumljiv svojim sosedom, za njih je vedno bil čuten in ljubezniv fant. Iz njegovega stanovanja so se morali slišati kriki nesrečnih žrtev, vonjati strahoviti smrad in slišati hrup motorne žage ki je bila uporabljena v kateremkoli času. Stanovalci so se pritoževali nad strašnim zadahom, ki je bil v stavbi, toda to je bilo vse. Opozarjali so Dahmerja, da nekaj smrdi, toda on se je opravičeval, da mu ne dela hladilnik zaradi česar je meso začelo zaudarjati. Zaradi tega je bil fant potr, vendar je kupil dezodorans, sosedje pa so mu podarili ventilator, da bi čimprej odstranil smrad.

Anita Lusk, 21-letno dekle, ki živi v isti stavbi v nadstropju pod hišo groze, je razburjena povedala policiji o zoprnem zadahu smrti o katerem je opozorila svoje sosede. Oni so se na to smejali, niso je jemali resno in so govorili, da preveč bere romane. Če bi Anita vzeli resno, morda strašna zbirka Jeffreya Dahmerja ne bi imela toliko trofej.

Nihče med njimi si ni mogel niti zamisliti, da je njihov sosed, ki je delal v tovarni čokolade, Ambrosia chocolate company, hladnokrvni morilec. Tudi na delovnem mestu Dahmer ni nikoli izzval suma. Nihče ni vedel, da je »preljubeznivi« mladenič homoseksualec, ki je ubil sedemnajst oseb in jedel dele teles svojih žrtev.

Nekaj podrobnosti iz Dahmerjevega življenja so povedali njegovi starši. Lionel Dahmer, inženir v neki tovarni kemične industrije v Oriu in mačeha Sner.

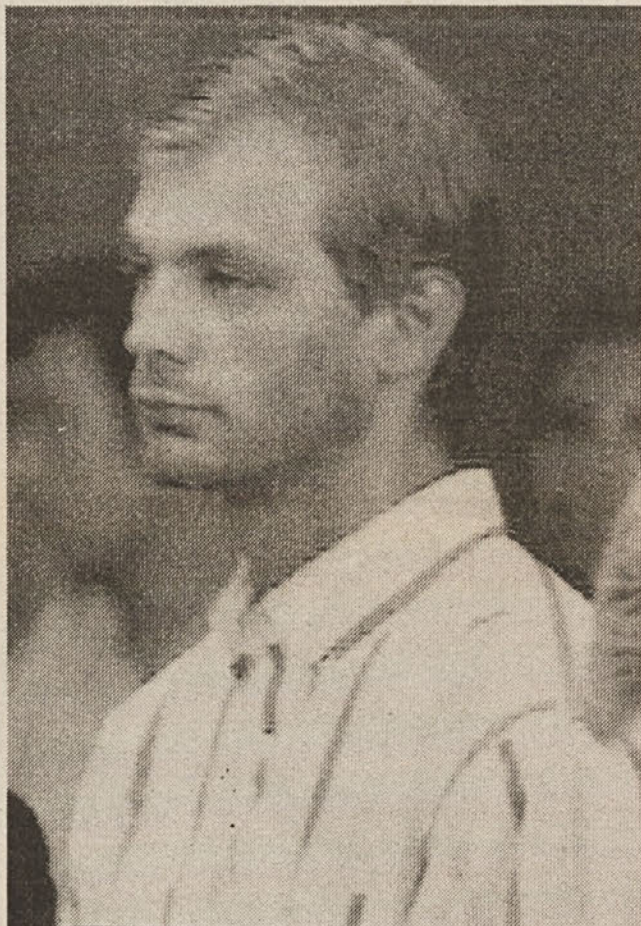
Rojen v Ohari. Bil je dober učenec in študent, toda kasneje se je vdal alkoholu in zapustil univerzo. Ko je bil trezen, je povedala mačeha, je bil dober in pazljiv fant, toda ko se je napil, so bili potrebni štirje policaji, da bi ga umirili. Tudi iz vojske je bil odpuščen zaradi alkohola. Pred šestimi leti, ko se je preselil v Milwaukee in začel delati v tovarni čokolade, se je zdelo, da se je uredil. A to ni dolgo trajalo. Pred tremi leti je bil prijet in obsojen na leto dni zapor ker je nekemu 13-letnemu dečku ponudil 50 dolarjev, da bi ga posnel nagega. Tedaj je v zaporu preživel deset mesecev. Pred dvema leti je povabil v stanovanje nekega moškega, v kavo mu je dal uspavalno sredstvo, toda moški se je zbudil in pobegnil. To je vse, kar sta vedela.

Dahmerjev oče je pisal sodniku, ki je obsodil njegovega sina in prosil, naj zdravijo Jeffreya ker je to zadnja možnost, da bi se zanj nekaj naredilo. Toda, apel očeta ni bil sprejet.

Jeffreyeva mačeha Sheri je še dejala, da je pred tremi leti občutila močan vonj kisline, ki je prihajal iz kleti njihove hiše. Tam so našli kosti, vendar je Jeffrey pojasnil, da so to bile kosti živali. Starši niso temu pripisovali pomena, kajti njihov sin je bil že v mladih letih navajen uporabe kisline, da bi ločeval kosti od mesa poginulih živali!

Samo embalaža (hláče) je ostala, vsebina je šla skozi želodec.

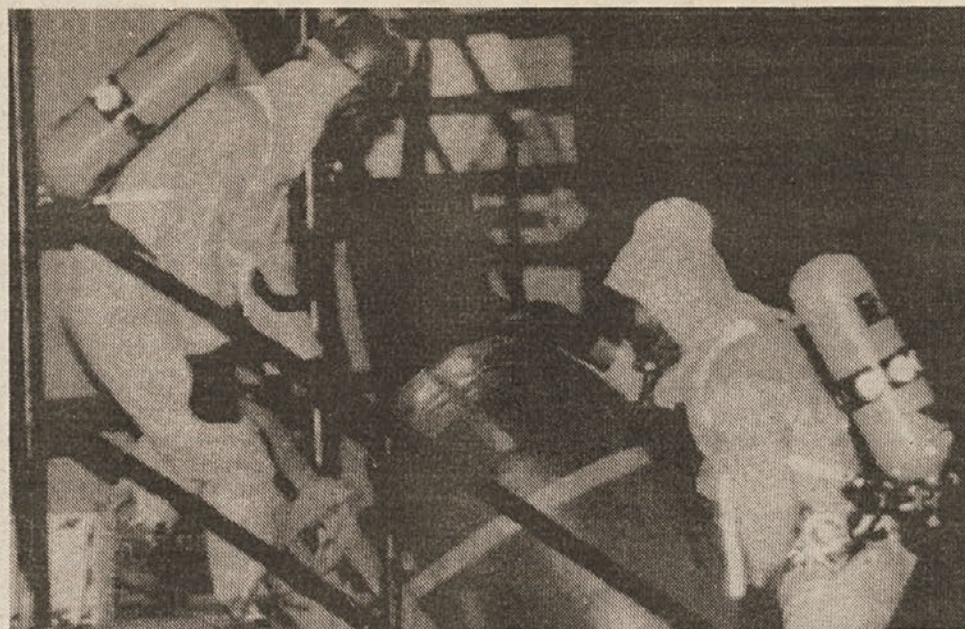

Gurman Jeffrey Dahmer pred sodniki.

ford Apartments v North Side. Odprl jim je plavalasi Jeffrey Dahmer, na pogled miren fant, in jih pustil vstopiti. Policaji so bili osupli ob prizoru na katerega so naleteli. Po dvosobnem stanovanju so leteli roji muh, po tleh so mrgolele miši in druga golazen. Povsod se je širil neznošen smrad. V vsakem kotu so se nahajali deli razkosanih ljudskih teles v stanju razpadanja, kartonske škatle in plastične vrečke z odsekanimi rokami in nogami, z razkosani-

tri pesti brez nohtov, ki so pripadale različnim osebam, ki si jih je lastnik stanovanja pripravljal za kosilo.

V teku preiskave je ugotovljeno, da je Jeffrey Dahmer ubil in masakriral sedemnajst moških. Mnoge žrtve so že identificirane. Med njimi sta Konerak, brat mladeniča, ki je odkril Dahmerja in Oliver Lacy (23) ki ga je morilec zadavil, mrtvega posilil, izrezal srce in ga je spravil v hladilnik, da bi

Se neprebavljene ali neužitne dele so pospravili.

Jeffrey ni bil rasist: zaročenka je ostala sama.

TYSONOVA ŽENA

Bes v Harlemu

Ženska, ki se je je prišla oznaka najbolj destruktivna in najbolj intrigantska femme fatale v Ameriki, bivša Tysonova žena Robin Givens, je v Cannesu delala reklamo za svoj film Bes v Harlemu (A Rage in Harlem), v katerem igra gangsterjevo prilježnico – po njenem najboljšo vlogo za črno žensko kar jih je kdaj videla.

Pritožuje se nad preozko obleko a la Marilyn Monroe in o govoricah, ki se širijo o njej vse od ločitve od Mikea Tysona pravi: »Madonna je v nekem intervjuju izjavila: 'Ne verjemite ničemu kar ste o meni do sedaj prebrali,' in ravno tako se počutim tudi jaz. In vendar, se lahko spomnite kdaj se je cel svet nazadnje zanimal za kakšno črno?«

PETROL
z vami na poti

REKORDI

Največji čevelj

Italijanski čevljar, Armando Di Rocco (48) se je zapisal v Guinnessovo knjigo rekordov, ko je izdelal največji čevelj na svetu.

Gigantski čevelj, ki privlači pozornost klientov v njegovi delavnici, je dolg 135 cm in težak skoraj 50 kilogramov. Da bi naredil največji čevelj na svetu, je Armando uporabil šest kravjih kož.

Autor tega sijajnega ročnega dela je že doživel trenutke svoje slave. Pojavil se je tudi na italijanski televiziji v oddaji znane Raffaella Carre.

Armando Di Rocco, italijanski čevljar, je izdelal največji čevelj na svetu.

Zvabil je Črnce v nek bar, kjer jim je obetal denar zato, da bi jih posnel nage, zatem jih je povabil v stanovanje. Ker je bil homoseksualec, bi se tam začele erotične igre. Svoje žrtve je postregel s pivom v katerem je dodal uspavalno sredstvo. Ko bi jih pijača povsem omamila, jim je usta zapiral s tamponi, potem pa jih je davil. Ko jih je razkosaval, je vse snemal z video-kamero.

Domneva se, da je njegovih žrtev več kot sedemnajst, kolikor je potrjeno.

Tudi v Nemčiji se je začela preiskava za ugotavljanje njegove odgovornosti za smrt petih masakriranih žensk, ki so bile najdene nedaleč od neke zračne baze, kjer je bil sodobni Jack Razparač v vojni službi nekaj časa.

Toda, Dahmer oporeka. Prizna, da jih je ubil le sedemnajst.

IZTOK ČOP IN DENIS ŽVEGELJ STA SREBRNA

Nisem obremenjen z medaljo

Iztok Čop in Denis Žvegelj sta v dvojcu brez krmarja na Novi Donavi na 17. svetovnem veslaškem prvenstvu na Dunaju osvojila srebrno kolajno, s čimer sta vrnila vero v slovenski šport v osamosvojitvenem obdobju. Ta medalja je še toliko bolj pomembna, ker je prvo srebrno odličje v zgodovini jugoslovskega veslanja na svetovnih prvenstvih. Da sta jo osvojila 19-letnika je razveseljuje, saj je pred njima bogata športna kariera. Zato ni bilo pretirano slavlje, ki smo ga videli po TV ekranih in si ga priredili doma ob tako velikem uspehu (prvem!) slovenskega športa. Nova doba ima dober nos, ko je z Iztokom Čopom napravila intervju pred tem uspehom.

Odkar mladinci nastopajo tudi na 2 tisoč metrov dolgi progi, se v članski konkurenci vse pogosteje pojavljajo tudi mlajši veslači. Sicer je za te športnike veljalo, da lahko uspešno v članski konkurenci nastopijo potem, ko imajo za sabo nekaj članskih sezon. Med najmlajšimi udeleženci 17. SP v veslanju je tudi 19-letni član VK Bled Iztok Čop. Izračuni kažejo, da ste najmlajši med finalisti?

Ja, ne vem točno, ali sem najmlajši, sem pa med mlajšimi. Pravzaprav sem s tovarišem iz čolna, sicer pa tudi velikim prijateljem Denisom Žvegeljem najmlajša posadka na tem svetovnem prvenstvu. Mislim, da je mladost tudi najina prednost, izkušenj pa že imava nekaj.

Lani mladinski svetovni naslov v dvojcu brez, pa nastop na članskem SP v Avstraliji v četvercu?

»Med mladinci sva si z Denisom nabrala že kar veliko izkušenj. Sedem let veslava skupaj. Nekaj pa sva jih pridobila tudi, ko sva postala člana četverca, kjer so bili sami preizkušeni mački. Konec koncev, naslov

svetovnih prvakov v dvojcu brez, lani ni prišel kar tako.«

Na Bledu v vsaki generaciji zrastejo vrhunski veslači. Zdaj si z Denisom glavni blejski adut, ne samo letos tudi za nekaj let naprej.

»V našem klubu se že dolgo dela izredno načrtno. Trenerja Stanko Slivnik in Miloš Janša sta prava strokovnjaka in nič ni čudnega, da ju vabijo v tujino. Prešeren, Mujkić, Krašovec, Milan Janša so zrasli na Blejskem jezeru in mu vrnilo tudi medalje in uspehi bodo toliko časa, kolikor se bo na Bledu delalo z ljubeznijo in s takimi strokovnjaki. Res nas je veslačev v Sloveniji malo, vendar smo hrabri!

Eden vajinih trenerjev je rekkel, da bi vama včasih dal raje igračke kot načrt za resen trening.

»Najbrž ni mislil resno. Z Denisom resno delava, sva pa mlada in, zakaj bi bila drugačna od drugih. Rada se zabava, trenerjema tudi kakšno ušpičiva, vendar ko gre zares, sva zelo resna. Kaj vi mislite?«

Mladi ljudje imajo razne konjčke?

»V prvi vrsti je moj konjček veslanje. Odkar dobro pomnim, sem v čolnu in v njem bom toliko časa, dokler mi bo, sicer trdo delo, v zabavo. Zaenkrat uživam, pa čeprav sem se za SP na Dunaju pripravljaj že od zime. No, rad tudi tečem na smučeh. Ja s tem športom sem začel. Izredno rad igram odbojko in košarko, nogometa pa pravzaprav ne maram.«

Kako domači spremljajo veslanje in tvoje nastope?

»Mama kot mama. Vse jo skrbi. Najbolj je zadovoljna, ko sem doma in ko se pripravljam za šolo. Starejša sestra se na veslanje seveda ne spozna. Ve že, kje tekmujem in kakšni so moji rezultati, vendar da bi šla na tekmovanja, to pa ne. Mmm, oče ta pa je zagnan za veslanje. Marsikje je že bil in gledal moje nastope in jih seveda kritično ocenjeval. Marsikdaj me je iz domače vasi blizu Vrbe odpeljal na Bled, me čakal in potem spet peljal domov. Tudi na dirke nas je vozil. Ste ga videli na Dunaju? Malo je nervozen, vendar kar naj skrbi za sina. Malo za šalo. V očetu imam veliko oporo in njemu pa

Iztok Čop in Denis Žvegelj sta slovenska športna junaka (foto: Delo).

seveda mami in sestri sem hvaležen.«

Kako konkurenti gledajo na vaju, saj sta kljub kratkemu članskemu stažu med najboljšimi na svetu?

»Pravzaprav niti ne vem. Premalo jih poznam. Pozdravljamo se, kaj več pa ne. Morda bo čez leta drugače. V vsakem primeru pa mislim, da so veslači kar prijatelji med sabo. Velika tekmovanja so na sporedu vsako leto, precej je tudi regatnih tekmovanj in ko se večkrat srečaš kar nehote postaneš dober znanec ali celo prijatelj. Svoje prave prijatelje imam med svojimi domačimi vrstniki.«

Kako ti spremljajo tvoje nastope?

»Rekel bi, normalno. No, nekaj jim že moram povedati, sicer so izredno korektni in priznati moram, da se najboljši počutim prav med njimi. Skupaj se zabavamo in med nami ni prav nobenih razlik. Vsi smo mladi in veseli.«

Šola, vrhunski šport, prihodnost?

»Najprej o prihodnosti. Z njo se preprosto ne obremenjujem. Morda je še največja skrb, kdaj k vojakom. Mislim, da bi bilo najbolj pametno šele po študiju. Kančal sem srednjo šolo, maturiral in vpisal sem se na Fakulteto za lesarstvo. Rad bi doštudiral in seveda ves čas tudi veslal. Na Dunaju sva

z Denisom izpolnila olimpijsko normo, in, če bo vse v redu z našo politiko, kar upam, bova tam nastopila. Za vsakega je olimpijski nastop pomemben.

Mlad simpatičen fant, v tem trenutku obremenjen le z veslanjem. Priznati moramo, da tako mladega vrhunškega veslača že dolgo ali sploh nismo imeli. Tudi ob prisotnosti očeta in trenerjev popije malo pivo, pripoveduje šale na svoj račun in pogleduje za simpatičnimi dekleti. Morda se malce zresni ob pogledu na čoln, veslo, vodo. To je zanj življenje, konjček, in, če hočete tudi zelo, zelo naporno delo. Iztok Čop vsaj za zdaj to dela za oceno odlično!

NEKDANJI NOGOMETNI AS HVALI LAŠKO PIVO IN KOPRSKO PUBLIKO

Grahovac leti tudi v poslu

Našega sogovornika, Branka Grahovca, nekdanjega vratarja NK Koper, v času ko je tisti tekmoval v drugi zvezni ligi, smo našli povsem slučajno.

Na poti proti Poreču, na samem vhodu v mesto, smo opazili pri cesti reklamno tablo s napisom »Grale«. Spomnili smo se tega vzdevka in pomislili, ali je to morda oseba, ki je nekoč stala na голу NK Koper. Napotili smo se v smeri kašipota in na naše veliko zadovoljstvo smo prišli do hrepeneče željenega kraja.

Tako smo po dožjem času srečali Branka Grahovca, nekdanjega nogometaša, ki je nastopal v številnih nogometnih klubih v Srbiji, Vojvodini, Sloveniji in Hrvaški. Sedaj se ukvarja z nogometom le iz hobija in stoji med stativama majhnega nogometnega kluba Tar iz istoimenega kraja, katerega predsednik je generalni direktor Turističnega podjetja Riviera iz Poreča, Bruno Palma. NK Tar tekmuje v istrski regionalni ligi. Toda glavni poklic Branka Grahovca je prodaja pijače, ker je sedaj direktor lastnega podjetja za trgovino

na veliko in malo (ima ga skupaj z bratom) ki se imenuje »Grale Commerce«.

»Svojo nogometno kariero sem začel v moštvu Proletera iz Zrenjanina, ki je v tem času tekmoval v drugi zvezni ligi, kasneje sem bil na голу številnih klubov. Ker sem po poklicu trgovec sem se odločil, da pridem v Poreč, kjer sem v turističnem naselju Červar skupaj z bratom odprl gostilno. Seveda sem podpisal pristopnico za NK Jadran iz Poreča, ki tekmuje v hrvaški nogometni ligi. Kasneje smo odprli gostilno v Funtani v bližini Poreča in sem pristopil tamkajšnjem klubu«, pripoveduje Grahovac.

Združili ste šport in biznis?

»Naj povem odkrito, da od športa nisem nič dobil. Vse, kar imam, sem pridobil s težkim delom, a šport mi je v tem pomagal. Zakaj? Zaradi tega, ker je šport bil vedno moja inspiracija za delo, ne glede na to, kako sem bil utrujen, sem

redno odhajal na treninge in tekme. Kar se tiče biznisa, sem si sam izbral kraj, kjer sem vložil zasluženi denar in seveda sedaj s svojo družino živim v Poreču.«

Vašega bivanja v Kopru nismo pozabili?

»Verjemite, tudi jaz nisem pozabil časa, ki sem ga preživel v tej zares čudoviti sredini. Ko so prišli ljudje iz uprave NK Koprja, ki je tedaj tekmoval v drugi zvezni ligi, sem takoj sprejel ponudbo. Nikoli ne bom pozabil sijajne koprške nogometne publike in čudovitih ljudi, s katerimi sem preživel eno leto. Zato tudi sedaj, ko se pogovarjam o moji nogometni karieri, zmeraj pripovedujem o svojih nepozabnih dnevih v Kopru, o svojih prijateljih...«

Tudi sedaj igrate nogomet?

»Sedaj sem član majhnega kluba, toda delam z velikimi ljudmi, ki so me kot izkušenega vratarja, zaprosili, naj jim pomagam. Nogometni klub Tar iz Tara, v katerem igrajo domači nogometaši, je moje veliko zadovoljstvo, brez katerega ne morem, oziroma to je ljubezen do nogometa. Čeprav nisem več v relativno mladih letih, nameravam čuvati vrata dokler morem. Verjamem pa, ne glede na to, da sem do sedaj sprejmel čez deset klubov, da več ne bom zamenjal sredine. Ostal bom v Taru, dokler bom imel moči ukvarjati se z nogometom.

V vaši bogati nogometni karieri ste igrali v klubih, ki so tekmovali v višjih rangih. Slišali smo, da nikoli niste imeli problemov, ki so nekoč bili precej prisotni v jugo – nogometu?

»Vem kaj mislite. Verjamite, da nikoli nisem bil v situaciji,

da zaradi denarja naredim nečastnega dela in lažiram tekmo. To so dobro vedeli tisti, ki so se s tem ukvarjali in nikoli se mi niso upali približati.«

No pustimo nogomet, obrnimo se na vaše delo, oziroma posel, s katerim se ukvarjate!

»Kot sem vam že povedal, tukaj v Istri, oziroma Poreču, sem se dve do tri leta ukvarjal z gostinstvom. Kasneje sem odprl privatno podjetje za trgovino s pijačo. Znano je, da imamo mi trgovci v našem področju šesti čut za poslovnost. Sedaj prodajamo pijačo na veliko in malo na področju Poreča in v bližnjem Novigradu, Umagu, Portorožu... Posel nam gre dobro, zadovoljni smo...«

Opazujemo, da dobro prodajate tudi laško pivo?

»V našem poslu je tako. Nabavljamo kvalitetnejšo pijačo, oziroma tisto, za katero je večje zanimanje ljudi. Tako je tudi s tem pivom. Zaradi kvalitete vlada zanj na tem področju veliko povpraševanje. To je glavni razlog za nabavo laškega piva. In ne samo to, imamo še druge pijače (alkoholne in brezalkoholne) ki se proizvajajo v Sloveniji. Mi izključno oskrbujemo gostinske lokale, a v naši prodajalni prodajamo pijačo tudi na drobno. Tako k nam prihajajo turisti, ki kupujejo pijačo. Med njimi je največ Slovencev. Gostinci so vedeli, da bo to turistično sezono na našem področju bivalo največ Slovencev. Zato je normalno, da smo se oskrbeli s slovenskimi pijačami, med njimi tudi s pivom.«

Bi še kaj dodali?

»Zelo sem vesel, da me je obiskala ena slovenska redakcija, kajti na Slovenijo me večje zares lepi spomini. Zato se

vam najlepše zahvaljujem za obisk.«

Ko smo se pogovarjali z Brankom v vrtu pred veliko družinsko hišo, v kateri je tudi prodajalna, se je okoli naše mize veselo igrala hči Aleksandra, ki je poleg njegove žene Gordane, tretji član srečne družine Grahovac. Ljudje, ki so stalno »prekinjali« naš pogovor, so prihajali h »Graletu« poslovno.

V nekaj urah, kolikor smo bili gostje pri nekdanjem nogometnem asu, smo opazili, da naš sogovornik, kot nekoč med stativami na terenu, tudi sedaj leti. Toda tokrat v biznisu, od katerega je zahvaljujoč trudu precej dobil.

Pogumna triatlonka

Pred zaključkom je tudi letošnja triatlonska sezona. Med ženskami je v Sevnici zmagala prikupna Novogoričanka Nataša Nakrst-Kosmač. Čas, 1:36:32 za vse tri

naloge, ji lahko zavida prenekateri moški, proga je bila za oba spola enake. Na koncu je od prirediteljev (na sliki) dobila še karton znanega piva Union.

»LIPA« PRODAJALNA ZELIŠČNIH IZDELKOV
MARIJA DIRNBEK
63250 ROGAŠKA SLATINA
/HOTEL SAVA/
TEL.: 063 814-824 int. 228

VAM NUDI VSE VRSTE DOMAČIH ČAJEV, MED NJIMI TUDI ORIGINAL TAHEEBO ČAJ IN KAPLJICE IZ BRAZILJE, MED IN VSE OSTALE MEDENE PRIPRAVKE, ZELIŠČNO NEGOVALNO KOZMETIKO, OTRŠKO HRANO IN VSE OSTALE ZELIŠČNE IZDELKE.
ENAKO PONUDBO PA LAHKO OD SEDAJ NAPREJ NAJDETE V NOVI PRODAJALNI V AVLI TERME, TO JE NOVI KOPALNI BAZEN V ATOMSKIH TOPLIČAH.
ZA OBISK SE PRIPOROČA DOMAČA LEKARNA MAJČENIĆ SONJA
ATOMSKE TOPLICE
PRODAJALNI STA ODPRTI VSAK DAN, TUDI V SOBOTO IN NEDELJO DOPOLDAN.

BESEDE UMETNIKA

John Cage

Ne obstaja ničesar takega kot je prazen prostor ali prazen čas. Torej, če se še tako trudimo, tišine ne moremo nikoli ustvariti.

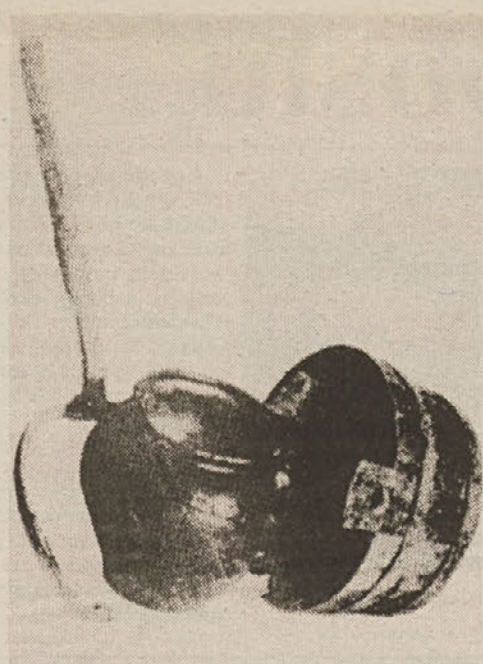
Človek, ki vstopi v prazno sobo, ki je tiha, kolikor je to tehnološko mogoče, bo v njej slišal dva zvoka, enega visokega in enega nizkega; visoki je delo poslušalčevega živčnega sistema, nizki pa cirkulacija njegove krvi. Izkaže se, da imamo zvoke, ki se večno slišijo, seveda, če obstajajo ušesa, ki jih poslušajo.

... Zvoki bodo obstajali, dokler bom živ. In tudi potem, ko bom mrtev. Za prihodnost glasbe se nam ni treba bati.

Nimam česa reči in to povem in nastane poezija.

STARE ŠEGE IN PRAVICA

Lepa nedelja na Štajerskem

Na Štajerskem je farni praznik Lepa nedelja, ki je proslava obletnice posvetitve farne cerkve ali god cerkvenega zavetnika – patrona. Največkrat je oboje. Od davnin je praznik doživljal spremembe, vendar so fare navadno izbirale poletni in zgodnji jesenski čas, kar je nasledek nekdanjih žetvenih slavij – in zato, ker lepo vreme omogoča zbiranje in trženje.

Lepa nedelja je bila predvsem cerkveni praznik, navadno tudi ljudski shod, ki se ga je rada prijala tudi politika. Svetna oblast je izrabila priložnost za zbiranje dajatev: stojnine za »štante«, točnine od gostišč in »pušenšankov«. Hkrati je skrbela za red in policijski nadzor. Navadno je bil na Lepo nedeljo tudi žegnanjski sejem, ko je cvetelo kramarjem, birtom, lectarjem, medicarjem, krošnjarjem – celo beračem. Bil je to dan, ko so se zbrali odženi in odmožni ter drugače odseljeni, obiskali rodni krov, ali pa vsaj cerkev, kjer so bili krščeni.

Na Lepo nedeljo so se opravili v najboljše, kar so premgli, so se zato tudi postavljali, bolj kot sicer zapravljali in prav po slovensko ogovarjali.

Vas je bila kot iz škatljice, cerkev in plesišče okinčano, fantje so si dali dela z mlajem in »štuki«, možaki s konjiči in kolēslji, gospodinje s peko in kuho, posli so bili deležni kakšne kronice za povrhu – skratka se ne ve, kaj je bilo bolj vzburljivo – vse te priprave, ali praznik sam.

Po sedmih občinskih prikazih, ko so društva, ki ohranjajo ljudsko izročilo in ki so doslej povlekla iz pozabe na desetine šeg, navad in starih kmečkih opravil, so se letos odločila za skupen nastop v Šentrupetru, ko Lepa nedelja tudi bo, in sicer 1. septembra.

TOMI UNGERER PROTI POP ARTU

Nomadski umetnik

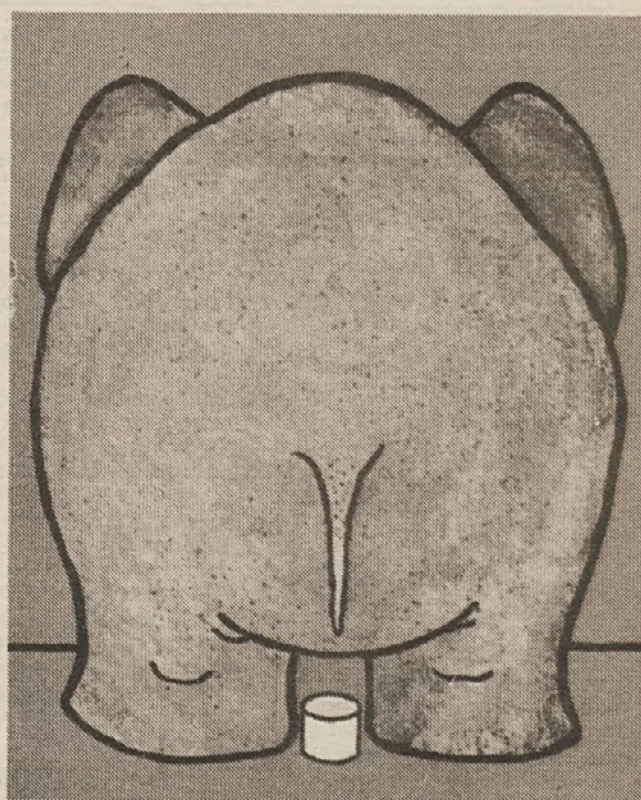
»Ne cenim pop umetnosti, je izmišljotina, sleparija, na katero so padali kritiki in preko nje demonstrirali svoje vsekakršne kritičnosti. Pop umetnost obstaja le na ulici, med trgovskimi vitrinami, smetmi, zato je Warhol goljufija,« govori Tomi Ungerer, petdesetletni nomadski umetnik, ki se meri v risanju komičnih stripov, ilustracij, reklam, kipov in v filmski animaciji. V svojem 33-letnem ustvarjalnem delovanju je izdal že 33 publikacij.

Obogatel je s svojo sugestijo, katere trud je usmeril v ogromne barvne kombinacije, ki sestavljajo fascinirano, vendar resnično tematiko in stilistiko, ki je značilna prav zanj. Rojen v Strasbourgu, je Tomi Ungerer, ki je odrasčal v Alzaciji, v negotovosti med francoskimi in nemškimi nacisti, kmalu emigriral v Združene države Amerike. S 60 dolarji v torbi in s talentom, ki ga je odkril šele kasneje.

Njegova prva knjiga z naslovom the Mellaps go flying, ki jo je izdal 1957. leta, že kaže, da Ungerer ne sledi tradiciji. Mellapsovi so družina s podjetnimi prašički, vsebina komičnega stripa pa je bila takšna, da se je marsikomu zameril. Ungerer pa si je med umetniki pridobil nemajhen sloves. Da bi nekoliko pomiril tiste, ki so se v knjigi spoznali, je vsem morebitnim jeznoritnežem poslal oprostilno pismo in se tako pokazal vsaj malo dostojanstvenega.

Seveda pa je omejenost nekaterih ljudi Ungererja še bolj vzpodbudila, zato je odpotoval v Evropo, da bi poizkusil, kako izgleda pravo nomadsko življenje. Leta 1966 je objavil svetovno znane newyorške ilustracije, z naslovom Party, ki pa so bile dolgo časa prepovedane. Leta 1969 je Ungerer s knjigo Formicom naredil tabu stoletja, ko je realiziral erotične scene, z neverjetnimi umetniškimi prijemi, ki so uprizarjali orgazme kot distributorje Coca-cole.

Ungerer je po tej objavi imel odprtih še več poti v literaturi in v svoji umetniški dejavnosti. »Sem prodajalec dima, ki nastane nehote,« pravi Tomi Ungerer. »Kar tako si ljudje ustvarjajo svoje notranje in zu-

nanje bariere. Vse to je razlog gnile drugačnosti.«

Drugačnost, ki preveva pop umetnost in ki se pokaže že v hamburški ladjedelnici, je prazna lopata in to je ideja tega avtorja. Tomi Ungerer, ki se med mnogimi le redke zaveda gnile sedanosti, je postal zato velik dobrohotnik. Tako je leta 1987 je podaril 60 milijonov

nemških mark otrokom, ki se že v rani mladosti srečujejo z rakom.

Vendar je ta »drugačnost«, ki sije iz Ungererjevih del postala zanimiva tudi za druge. Njegova dela so ponovno natisnjena in prevedena v vse večje jezike, prav zdaj pa so tudi razstavljena v Rimu, v razstavnici palači.

ZABAVNO GLASBO ZAMENJAL ZA OPERO

Prvi koncert Paula McCartneya

Napisal je preko 400 pesmi. Bil je »lepotec« pri Beatlesih. Zasanjal je generacije. Kljub vsemu je svoje življenjske sanje uresničil šele sedaj; zabavno glasbo je zamenjal s klasično opero z zborom in orkestrom, ki poje in igra v liverpoolski katedrali. Včerajšnji simbol uporniških šestdesetih let živi danes zmerno v pokončni drži vojščaka. Namesto orožja je dirigentska palica. To je Paul McCartney.

Potem ko se je začela doba mladih iz Liverpoola, Beatlesov, si je liverpolska publika kar nekako oddahnila. Paul McCartney je namreč že takrat imel željo, da bi pel v tamkajšnji katedrali, pa mu je nato glasbeno življenje vzelo preveč časa. Ta ista katedrala velikanških kamnitih sten pa bo sedaj, čez nekaj dni, gostila prvo klasično opero bivšega Beatlesa, Liverpoolskega junaka, ki jo bo pelo in igralo preko 300 glasbenikov. Koncert, ki bo septembra izšel tudi na plošči, bodo najverjetneje ponovili še v Vatikanu pri samem papežu, ki na Paula McCartneya gleda skrajno resno.

Dogodek, ki bo zaradi okoliščin verjetno prišel v zgodovi-

no glasbe, tudi po izvornih kostumih, je z direktorjem orkestra in kompozitorjem Carlom Davisom pripravljala dve leti, zanj pa Paul McCartney pravi: »Delo štirih rok s Carlom je bilo lahko. Carl Davis je pomemben človek, je eden najbolj energičnih ljudi New Yorka, ki kljub naporom ne postanejo nevrotični.«

Liverpoolski junak

McCartneyev Junak, katerega partitura za zbor in orkester nista prepletena z religioznostjo, pripoveduje zgodbo o Shantiju, ki je bil Paulov mladostni prijatelj. Bil je rojen na isti dan, 18. junija 1942 in opera je zgodba njegovega življenja, pesmi pa so besede njegovega živ-

ljenja. Kostumi so obleke iz tedanjega časa. Nastopajoči hodijo naokrog v kavbojkah na zvon, obuti so v čevlje tistega časa in uprizarjajo rivalstvo v bandah. Potem Shanty odraste in se zanj začnejo odvijati normalne stvari življenja; poroči se, začne hoditi na delo in na pivo v gostilno. Povsem drugače od življenja Beatlesov, kar je najverjetneje tudi privlačilo Paula McCartneya.

Paul je gospod

»To so moji najlepši spomini,« razlaga Paul: »Ko smo začeli snemati, ko smo posneli film in ko smo prišli v knjige. Moji otroci in seveda tudi jaz smo prišli v zgodovino.«

Danes je Paul McCartney devetinštiridesetletni gospod, ki je že malo postaran. Ima že nagubano kožo in mnogo sivih las. Zase pravi: »Sem moški izven mode. Imel sem svoje omiljene stvari; nočne klube, Cadillac in ženske. Z drogo (LSD-jem in marihuano) sem končal že pred dvajsetimi leti. Ženske? Ni mi več do avantur. Sedaj sem prišel do spoznanja, da je edina pomembna ženska mojega življenja moja žena Linda, ki jo obožujem. Drugi užitek? Kdaj pa kdaj whisky, skupaj s coca-colo.«

Živi v mirni okolici na deželi v Sussexu z Lindo, ki jih ima tudi že osemindeset in z njunimi otroci, ki še niso poročni; Heather, Mary, Stello in Jamesom. Njihovi dnevi so popolnoma normalni. »Se zbudimo, umijemo in potem nahitro pozajtrkujemo. Pijemo čaj, ker je to bolj »angleško« in po-

tem pospremimo najmlajše v šolo. Čez dan počnemo vse, kar počnejo tudi vsi normalni državljani,« pravi McCartney.

Paul je tudi zagrizen ekolog. Ne odobrava krznenih plaščev in jih odsvetuje na svojih koncertih, je pa tudi velik zagovornik zdravega življenja. Pred mnogimi leti je v Londonu v studiju svoje diskografske hiše šepnil na uho Mini Morris: »Nisem nor na avtomobile. Mi smo samo odvisni od svojih želja in brez pomislekov gremo v garažo in se odpeljemo s svojimi jeklenimi konjički. Zato je vse tako umazano in bolno.«

Po takšnih dobrih dejanjih je tudi uspeh njegovega prvega opernega koncerta že vnaprej jasen, saj, kar si Paul zamisli, to tudi uspe.

Ex beatlovec Paul McCartney s Carlom Davisom, kompozitorjem, še zadnjič pregleduje partituro.

Barva seksa

Po Bruceu Willisu in Donu Johnsonu bo svojo ploščo izdala tudi Kim Basinger. Album z naslovom »The Color of Sex« naj bi izšel jeseni. Za svoj zadnji film je Basingerjeva odpela sedem od trinajstih pesmi in zaenkrat se Madonni še ni treba bati konkurence.

Woody Allen v supermarketih

Vodilna italijanska mreža supermarketov Co-op je po uspehu, ki so ga proizvajalci izdelkov iz piščančjega mesa Tesco prinesle reklame z Dudleyem Mooreom najela samega Woodyja Allena da napiše in režira serijo petih televizijskih reklam. Reklame bodo za kulise imele teme o zdravju in okolju in bodo Woodyju Allenu, ki v njih sicer ne bo nastopal, prinesle cela dva milijona dolarjev. Glede na običajno nizko kvaliteto italijanske televizije, ne bi bilo presenetljivo, če bodo to najboljši deli programa.

Glasbeni film

Stari znanci

Po uspehu filma o Doorsih se v Hollywoodu rojeva cela vrsta glasbenih filmov in biografij pevcev. Medtem ko scenarij za Evito, v vlogi katere naj bi nastopila Madonna, počiva in se Oliver Stone, ki naj bi film režiral umika od projekta, pripravljiva Twentieth Century Fox zgodbo o Jeckieju Wilsonu. Hollywoodski najaktualnejši par Johnny Depp in Winona Ryder bi rada skupaj posnela zgodbo o zvezdniku petdesetih let Bobbyju Darinu in njegovi ljubezni Sandri Dee, scenaristi Dicka Tracyja pa so napisali zgodbo o Eddieju Cochranu.

Za Simpsoni v Evropi še dinozavri

Od časov Miki Miške Disney ni imel risanke, ki bi bila priljubljena za vse starosti, po uspehu Nindža želv in Simpsonovih pa so se sploh znašli daleč za konkurenco. Zato so lani poklicali na pomoč Briana Hensona, sina pokojnega Jima Hensona, ki je ustvaril znane Muppete. Rezultat so Dinozavri, polurna ameriška televizijska nadaljevalnica o družini po-

človečenih plazilcev, ki so jih oživile najsodobnejše metode lutkarstva in animacije s skupnim imenom audioanimatronika. Prvotno idejo za Dinozavre je dal že Jim Henson. Gre za tipično delavsko družino na robu preživetja, le da so družinski člani dinozavri. V Ameriki že gredo v promet majice z novimi heroji, lutke pa načrtujejo za naslednje poletje. Od uspeha v ZDA je odvisno, kdaj bo družina Sinclairjevih prispela v Evropo.

MUZIKA JE BIZNIS

Morda vas bo zanimalo, kaj si starši mislijo o glasbi, ki jo poslušajo njihovi otroci. Verjetno ne kaj dobrega, čeprav se že dogaja da, kot sem že enkrat napisal, starši in otroci sedijo pred družinski Hi-Fi in skupaj poslušajo kakšne Doorse ali Hendrixa. Kljub vsemu pa starši v glavnem bolj težko prenašajo najstniško glasbo. Toda vsaka palica ima dva konca. Preberimo si torej jezno pismo bralke Naših razgledov, v katerem pojasnjuje svoje mnenje o glasbi najstnikov.

»Spoštovani vzgojitelji, starši odrasajočih otrok, politični strokovnjaki za vzgojo mladega kadra, zdravstveni delavci!

Vljudo vas vabim na ples ali koncert kateregakoli ansambla električnih kitar, v kateremkoli mestu naše domovine. Ne bo vam treba iti daleč; vsak večer jih je mogoče slišati, okoli poldne ko se zbudijo pa tudi videti. Spoštujem nedotakljivost osebne svobode, ki jo v naši ureditvi po božansko častimo in ne vtikajmo se v opičji videz novih naprednejših idej. Opozorila bi vas rada na kužno bolezen, ki jo širijo in ki utegne tudi nas ugonobiti. Imenuje se brutalnost, nečlovečnost, klovnostvo. (...) Če ste se odzvali vabilu, boste doživeli naslednje. Pred začetkom koncerta se bo nekaj mladeničev vrtele po odru in urejvali zamotan sistem žic, ki bodo pripomogle, da bodo foni zadoneli v polni lepoti. Med pripravami se ob odru zberejo prvi oboževalci, ko pa se koncert začne je popolnoma vseeno, koliko stane vstopnina... Če še niste bili v zoološkem vrtu, se boste nemara zabavali. Med ruženjem, bobnanjem, vrtnčenjem in žvižganjem boste prisostvovali ritualu blaznosti, ki ne bo posledica zanosu, ampak mode. Človeku, ki je kaj lepega prebral ali kaj lepega poslušal ali kaj ljubil se prične počasi v želodcu nekaj premikati in s skrajnim naporom mora premagati bljuvanje. Ne zaradi trušča, ki cefra telo, temveč zaradi dejstva, da se človek ni sposoben sramovati, da je pevka, ki tuli v mikrofona izdala ženskost za spolzko seksualnost, ki jo poceni prodaja...«

Ob tej žolčni reakciji gospe Zore Hudales še velja omeniti, da je bilo pismo objavljeno v razgledih leta 1967, kar ste verjetno opazili že na samem začetku pisma. Z malo friziranja bi se ga verjetno dalo privedi tudi za devetdeseta. Predvsem bi ženska danes malce bolj obvladala tehniko, izginili bi »politični strokovnjaki« in podobna real-osc navlaka, v globalu pa bi vse ostalo isto. Saj, veste, tisto o opicah, nasilju, brutalnosti... V knjigi Gregorja Tomca Draga Slovenija od koder je tudi to pismo, lahko najdemo še nekaj cvet, med drugim tudi socialistično pogromsko moraliziranje Toneta Fornezija o življenju neke ožje skupine mladih ljudi iz Ljubljane. Članek je podpisal še brez nadimka Tof, takrat verjetno še ni bil takšen zagovornik demokracije, kot je postal kasneje, z Moped Sovom. Nadimek si je najbrž omislil, ko je obrnil krmilo po vetru.

Da je pljuvanje po drugače mislečih splošne prakse zakotnih in zagovernih krajev, pričča tudi naša ljuba Slovenija, ki ob vsem bahanju s kulturno tradicijo letno premore le en (1) rockovski orientiran festival, medtem ko se raznih govejih festivalov tare kot dreka. Pa ne da bi imel kaj proti njim. Nasprotno, kar naj bodo. Toda naj potem ljudje ne govorijo,

da gremo v Evropo. Z ona miga, miga, miga že ne bomo kam daleč prišli.

NOVICE

Sonic Youth: Zdaj tudi na videu.

Sonic Youth so pred nedavnim izdali video kaseto njihovega albuma Goo. Na petdeset-minutni kaseti se kot gostja pojavlja tudi hčerka znanega režiserja Francis Forda Coppole, Sophia Coppola in to v vlogi Joan Crawford v pesmi Mildred Pierce. Kasetna stane v prodaji okrog 30 nemških mark.

Voditeljica TV rap showa iz Los Angelesa, Dee Barnes toži člana benda NWA zaradi fizičnega napada. Dr. Dre, kot se nasilnež imenuje, je v jezi zaradi nekega intervjuja, ki ga je Barnesova imela z bivšim članom NWA, Ice Cube-om, napadel ubogo žensko, jo nabil v zid in jo hotel vreči po stopnicah. Nato jo je potisnil v WC in ji pripeljal zaušnico. Barnesova zahteva v povračilo nič manj kot 22 milijonov dolarjev. V intervjuju, ki so ga NWA kasneje imeli na MTV, so bojda izjavili, da »si je prasica zaslužila« (Anthe bitch deserved it).

NWA: »Prasica, a bi rada eno na gobec?«

Angleški bendi doživljajo največjo ekspanzijo popularnosti v Združenih državah Amerike, odkar so v šestdesetih Beatli kulminirali uspeh »britanske invazije na Ameriko«. Trenutno žanjejo največ uspeha EMF, katerih »Unbelievable« je pred dobrim mesecem dni zrinila Paulo Abdul s prvega mesta lestvice najbolj popularnih singlov v ZDA. V istem valu, oziroma v istih bojnih vrstah, se nahajajo še Jesus Jones, Ned's Atomic Dustbin, Carter USM, KLF, Electronic, Chapterhouse in seveda tudi legendarni Morrissey. Če jim bo uspelo ponoviti uspeh njihovih rojakov izpred petindvajsetih let, pa bomo še videli.

Za vse ljubitelje legendarnega Marca Bolana sporočamo razveseljivo novico. Pred kratkim so pri PMV izdali video kaseto z njegovimi posnetki. Kaseto nosi naslov »20th Century Boy«, kar seveda ni slučajnost, saj bomo to pesem imeli priložnost nešteto krat poslušati v reklamah za Levi's. Za video kaseto pa je kritik napisal da je »enostavna, čudovita in bizar-na«. Se pravi takšna, kot je bilo vse v zvezi z njim.

Marc Bolan: Kdo ve, če je imel oblečene 501?

LOKALISTI

Če se s puljsko skupino Gori uši Winnetou, ki je projekt Francija Blaškovića srečujete prvič, je do neke mere presenetljivo, saj je Franci do sedaj izdal že dve kaseti (Adio Polasuzy 1988 in Welcome Home-Suzy 1989), ki so šle v Istri v nekaj deset tisočih komadih in je prava zvezda roka na polotoku. Vendar pa verjetno za njih še nikoli niste slišali, saj niti samim protagonistom ni veliko do tega, da bi se ne vem koliko promovirali in zapuščali svoje rodne kraje in so neznanji celo profesionalnim rock kritikom.

Njegovo glasbo bi najenostavneje lahko označili za spolitizirani kabaret, v kateri nas preseneti nekatere polnokrvne glasbene rešitve na eni in enostavne, mogoče kar banalne rock šablone na drugi strani. Seveda jih Franci uporablja čisto z določenim, cinično – sarkastično – ironičnim namenom. Devet pesmi, ki sestavljajo ploščo, traja kar 52 minut raznovrstne glasbe, močno naslonjena na Istro in njeno tradicijo ter podnebje, kar ga meče izven vsakega trenda.

Že sam naslov Mens sana in Malvasia Istriana, ki je parafraza podobnega latinskega izreka in pomeni Zdrav duh v istrski Malvaziji, pove, da njegovi citati izvirajo iz istrske krčme. In tako kot Franci govori za šankom, poje v studiju. Njegovi teksti so toliko posebni in jih najhitreje lahko podčrtamo kot kakofonijo jezikov, saj meša vse, od istrskega dialekta, hrvaščine, slovenščine, italijanščine, nemščine in angleščine, da so, če jih nimamo napisanih in če smo brez slovarjev skoraj nerazumljivi. V njih prepleta zgodovino, mite, lokalne in generacijske like, različne kulture... in jih včasih onomatopoejsko povezuje.

V takem stilu je tudi ovitek, na katerem Franci, maskiran v indijskega poglavarja v stripskem oblaku pravi: »Uf! Uf! One bourbon, please.«

Mogoče bi lahko še omenili, da je projekt Gori Uši Winnetou, kar pomeni v istrskem dialektu Dvigni glavo Winnetou, v bistvu prehodna skupina, saj, razen Francija in njegove žene, ni nobenega stalnega člana in si na nastopih v živo pomaga s studijsko posnetim playbackom, na katerega ob spremljavi zbora poje, medtem ko mu pri snemanju pomaga velika paleta puljskih glasbenikov, med katerimi so najpogostejši člani Atomskega sklonišča, brez Bruna Langerja – Franci je namreč izvrsten basist. Basovski deli so tudi ena najmočnejših točk na izdelku in so pravi praznik za basiste.

Poleg tega moramo še omeniti, da je Franci predsednik Lige za borbo proti turizmu in se pač na svoj simpatičen način bori proti kugi dvajsetega stoletja, ki ga moti, ko v svoji

najljubši krčmi popiva s prijatelji. Edini član te lige je Marko Breclj. Zaradi protesta ob obuditvi letošnje turistične sezone je tudi odpovedal svojo poletno turnejo Osteria Tour, v kateri bi naj obiskal in koncertiral po vseh njemu ljubih istrskih krčmah. Kako se ti koncerti končajo, verjetno ni potrebno poudarjati. Ni pretirana izjava nekega rock kritika, ki je izjavil, da, če so bili Buldožer blizu rocku Franka Zappe, lahko Francija poimenujemo kar Captain Beefheart naše scene.

REKLI SO

Tony Parsons, novinar časopisa NME: »Preden sem začel delati pri NME, sem mislil, da bo vse skupaj sestavljeno iz letov v Ameriko, kajenja džointov z znanimi rock zvezdami, razbijanja hotelskih sob in spanja z veliko dekleti. In potem, ko sem se pridružil časopisu, je bilo to natanko tisto, kar se je zgodilo.«

LESTVE

Velika Britanija-singli
1. BRYAN ADAMS- (Everything I Do I Do It For You)
2. JASON DONOVAN - Any Dream Will Do
3. COLA BOY-7 Ways To Love

4. GUNS'N'ROSES-You Could Be Mine
5. INCOGNITO ft. JOCELYN BROWN - Always There

Velika Britanija (NME)-albumi

1. THE JAM - Greatest Hits
2. CHER - Love Hurts
3. ALICE COOPER - Hey Stoopid
4. TOM PETTY AND THE HEARTBREAKERS - Into The Great Wide Open
5. REM - Out Of Time

Velika Britanija (NME) - neodvisni singli

1. PALE SAINTS - Flesh Babylon
2. LFO - We Are Back
3. erasure - Shorus
4. MOOSE - Cool Breeze
5. CURVE - Frozen

Velika Britanija (NME) - neodvisni albumi

1. BABES IN TOYLAND - To Mother
2. ELECTRONIC - Electronic
3. NORTHSIDE - Chicken Rhythms
4. JELLO BIAFRA - I Blow Minds For A Living
5. LOOP - Wolf Flow - John Peel Sessions

ZDA (Billboard) - singli

1. EMF - Unbelievable
2. JESUS JONES - Right Here Right Now
3. PAULA ABDUL - Rush Rush
4. COLOR ME BADD - I Wanna Sex You Up

5. LUTHER VANDROSS - Power Of Love/Love Power

ZDA (Billboard) - albumi

1. VAN HALEN - For Unlawful Carnal Knowledge
2. SKID ROW - Slave To Grind
3. PAULA ABDUL - Spellbound
4. NATALIE COLE - Unforgettable
5. C&C MUSIC FACTORY - Gonna Make You Sweat

TV

»IN«
»OUT«
TREND

TREND

Množično rabutanje koruze.

SKRBI ŠE ZDALEČ NI KONEC

Zoboderji z AIDS-om

Mari Lynne Desmond je menila, da je končno našla dobrega zobozdravnika. Philip Feldman, diplomant zobne medicine z Univerze Pittsburgh, je bil prijazen in natančen. Kmalu so poleg Desmond, učiteljice v Coramu v ameriški zvezni državi New York, Feldmanovi pacienti postali tudi njena dva otroka, soproga, sestra in svak.

»V zadnjih petih, šestih letih pa se je Feldman spremenil.« pravi Desmond. »Slabo mi je očistil kar tri kanale v zobnih koreninah, v enem zobu pa mi je moral celo pustiti drenažo.« Danes pa Desmond skrbi še mnogo več od nekaj slabih zobarskih uslug. Prejšnji mesec je državna zdravstvena služba pričela ugotavljati ali je petinštiridesetletni Feldman, ki je junija umrl zaradi pljučnice, po nemarnosti nekatere svoje paciente okužil z virusom AIDS.

Desmond ima šanse, da testi ne bodo pozitivni. V zadnjem desetletju je v Ameriki le pet ljudi od vseh 200-tisoč dobilo AIDS od zdravstvenih delavcev. Epidemiologi celo trdijo, da je zelo verjetno, da je vseh pet AIDS dobilo od istega zobozdravnika s Floride, Davida Acerja. Ta čas umira ena iz-

med Acerjevih pacientk, Kimberly Bergalis. Njena razumljiva jeza in njeno trpljenje sta povzročila, da se zdaj milijoni Američanov počutijo ogrožene, ko gredo k zobozdravniku ali na kak specialistični pregled, ki zahteva poseg v telo.

Skoraj 6 tisoč 800 zdravstvenih delavcev ima AIDS, med njimi 170 zobozdravnikov, 730 fiziologov in več kot 1450 medicinskih sester. Ali naj to sami povedo pacientom? Ali naj gredo iz zdravstva?

Kot odgovor na zaskrbljenost javnosti je zvezni Center za nadzor bolezni v Atlanti prejšnji mesec dopolnil navodila za preprečitev okužbe iz leta 1982. Prvič je zdaj določeno, da se morajo zobozdravniki, doktorji in sestre, ki opravljajo takoiimenovane krvave posege, podvreči testu za HIV, virus

AIDS. Tisti, ki bodo HIV-pozitivni, morajo nehati opravljati takšne posege, dokler o svoji okuženosti ne obvestijo pacientov.

Kmalu zatem je ameriški zvezni senat stopil ob bok Centru za nadzor bolezni. Po predlogu senatorja Jesseja Helmsa iz Severne Karoline, naj bi zdravnik, ki zavrne testiranje,

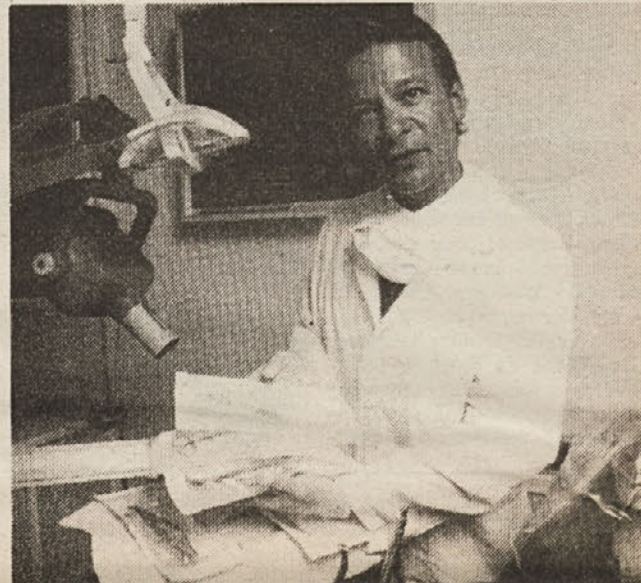
Direktor epidemiološke službe v Zveznem zavodu za zdravstveno zaščito profesor dr. Svetislav Ristić je izjavil, da je število obolelih od AIDS-a v Jugoslaviji naraslo na 219 bolnikov. Od leta 1985, od takrat se namreč vodi redna evidenca o obolelih in umrlih, je doslej zaradi AIDS-a umrlo 119 bolnikov.

bil kaznovan z do deset let ječe in z denarno kaznijo do deset tisoč dolarjev. Po predlogu senatorjev Roberta Dolea iz Kanzone in Orrina Hatcha iz Utaha pa naj bi zvezne države, ki v naslednjem letu ne bi upoštevale priporočil Centra za nadzor bolezni, ne dobile dotacij za zdravstvo iz zvezne blagajne.

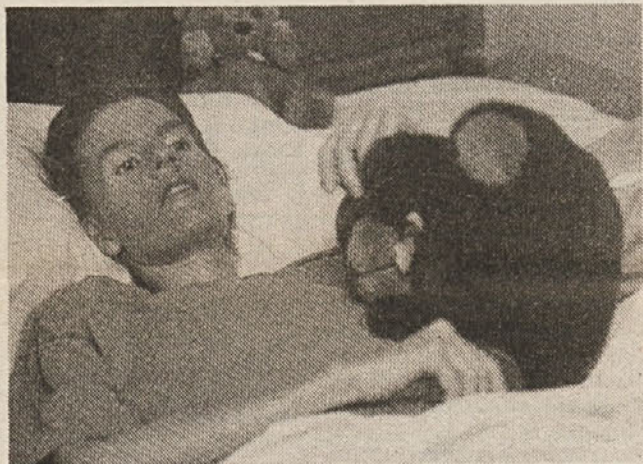

Mary Lynne Desmond čaka na izide testov. Ali je od svojega zobozdravnika dobila AIDS?

Jack Rosenberg, zobozdravnik iz New Yorka, pa meni, da pacientov ne ogrožajo okuženi zdravniki, temveč malomarna praksa: »Če vprašate svojega zobozdravnika ali je homoseksualec ali ne, vas to še ne bo obvarovalo okužbe. Vprašati ga morate ali stelizira instrumente, ali upošteva zdravstvena navodila, ali uporablja zaščitno opremo. Ta vprašanja vas lahko zaščitijo.«

Rosenberg z zaščitno opremo, ki naj bi jo uporabljal vesten zobozdravnik

Kimberly Bergalis čaka smrt

Raisa Gorbačov piše knjigo

40 tisoč dolarjev za avtobiografijo

Eksperiment: Spomini in razmišljanja – to je naslov avtobiografije Raisa Gorbačov, ki bo septembra izšla v Združenih državah Amerike in v Veliki Britaniji. V knjigi »ponovno« prva dama Sovjetske zveze govori o svojih izkušnjah, o svojih željah, o svojem otroštvu, o svojem srečanju z Mihailom; o poroki, o odporu, ki ga je čutila do Nancy Reagan med njunim obiskom v Beli hiši v Washingtonu in o krizi, ki zajema Sovjetsko zvezo ta čas.

Vsega vsekakor ni predvidela, zato bodo njena razmišljanja vsekakor zanimiva. Na to je mislil tudi izdajatelj, ki napoveduje, da bo Raisa s prodajo knjige zaslužila najmanj pol milijona dolarjev. Za 224 strani, ki jih je Raisa napisala ob pomoči znanega ruskega pisatelja Georgija Pryakhina, se Raisi obeta velika vsota, Robert

Murdoch, avstralski izdajatelj pa upa, da se bo njena avtobiografija ravno tako dobro prodajala kot Perestrojka, ki jo je izdala leta 1987, ki jo je prodal v 450 tisočih izvodih na angleško govorečem tržišču in je bila celo knjiga meseca.

Najnenavadnejši par na svetu

Televizija nas je navadila na različne spektakle, toda to kar so nekega večera preteklega julija videli japonski gledalci presega vsako domišljijo.

V šou-programu se je na ekranu pojavila velikanska žena, ki je, kot lutko, držala v naročju nasmejanega dečka. Bila sta naznanjena kot senzacija: največja žena in najmanjši mož na svetu.

Ona je Sandy Allen, ima 36 let in visoka je 2 m in 31 cm. On je Nelson Della Rosa, ima 23 let, toda visok je le 72 cm.

Razlika v višini 1,59 cm ni bila ovira, da se ne bi med njima razvila ljubezen.

TUDI FRANCOZI SO NORI

Počitnice v Černobilu

Sedemnajst dijakov starih od štirinajst do šestnajst let, iz Fonteneay-sous-Boisa v Franciji, preživljajo počitnice v pobratenem Brovariju le osemdeset kilometrov oddaljenem od Černobila.

Zupan Fontenay-sous-Boisa in član KP Francije Louis Bayeure ne verjame, da otroke ogroža černobilsko sevanje. Sklicuje se na inštitut za radioaktivnost SCPRI, ki je v svojem poročilu zapisal, da je radioaktivno sevanje v Ukrajini neznamno.

Vsi se še spominjamo černobilskih otrok, ki so preživljali počitnice v Sloveniji. Ukrajinci se trudijo, da bi otroci odšli na počitnice čim dlje, Francozi pa pošiljajo svoje v Černobil.

Clovek bi misli, da je kaj takega mogoče samo na Balkanu ali pa v kakšni afriški državi. Kaže, da tudi Francozi niso imuni pred neumnostjo.

MIROROLS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA
Zidanškova 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-ov, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in največjo izbiro uvoženih ženskih in moških kopalk

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

NAJBOLJŠA IGRA

Ježi na Japonskem

Na Japonskem se je pojavila prva ekološko zavedna video igra. Sonični jež je pogruntavščina firme Sega, ki se lahko pohvali z boljšo grafiko, večjimi hitrostmi in še bolj noro glasbeno spremljavo kot bratje Super Mario konkurenčnega Nintendo. Japonski navdušenci pravijo, da je to doslej najboljša video igra, hkrati pa izboljšuje odnos do ježev v državi, ki ni ravno znana po svoji naklonjenosti do živali. Jež mora premagovati ovire kot so padajoče ploščadi, slapovi in kopja. Je nepremagljiv in se mu ni treba bati, da ga bo povozil drveči Datsun, medtem ko se bratje Super Mario še vedno vozijo z mopedi ko dostavljajo pizze.

Umril je Luigi Zampa

V rimski bolnišnici je v starosti šestinsedemdesetih let umrl italijanski scenarist in režiser Luigi Zampa.

Luigi Zampa je bil rojen v Rimu. Najprej je študiral tehniko, nato pa je študij pustil in začel pisati za gledališče. Po režiji dokumentarca Prebujenje mesta, se je vpisal na visoko filmsko šolo v Rimu. Najprej je pisal scenarije za druge, prvi igrani film pa je posnel leta 1941.

Takoj po vojni se je uvrstil med vodilne avtorje italijanskega neorealizma s filmoma Živeti v miru, za čigar scenarij je dobil letno nagrado italijanske kritike, in Težka leta. Po scenariju L. Brancatija je pozneje posnel še štiri filme, v katerih je viden spoj pisateljevega satiričnega odnosa do italijanske stvarnosti in režiserjevega moralizma.

V filmu Sojenje mestu, ki je nostalgčna slika Neaplja v začetku 20. stoletja, a tudi ostra kritika družbe, kjer ima glavno besedo mafija, je vidno njegovo zanimanje za teme italijanskega juga. Uspeli sta tudi replika Težkih let - Lahka leta ter ekranizacija romana Alberta Moravie z naslovom Rimljanka.

Režiral je šestindeset igranih filmov, na koncu predvsem komercialne komedije. Četudi je vse skozi poizkušal biti kritičen do negativnih plati italijanske družbe, ni nikoli ponovil uspeha iz obdobja neorealizma.

Costner greši

Srečna zakonska zveza Costner se podira. Zaljubljeni Cindy ni preostalo nič drugega, kot da rešuje njun zakon, saj mora najprej poskrbeti za svoje tri otroke, šele nato pa misliti nase.

Doslej sta živeli v slogi in sreči, ki pa se je sesula z njihovim prihodom v Hollywood. Kevin Costner, ki je zaslovel že v nekaj filmih, je bil veliko zdoma, in da bi nadoknadel njihovo ljubezen, jih je preselil v ameriško filmsko meko, v Hollywood. Tu pa so se začele vse težave. Kevin je naredil prvi kratek skok čez plot z lepo Sheri Stewart, garderobierko iz Londona, kasneje pa še z mlado neizkušeno igralko Christine Dinard, in Cindy je prekipelo. Mati treh otrok, Amie, Lili in Joeja, je rekla dovolj in svojemu nezvestemu možu postavila ultimat. Kevin, ki je sicer pričakoval to tveganje, je bil zaradi naglice presenečen in sedaj premišljuje, če je zaradi Cindy vredno pozabiti vse te lepe urice z drugimi dekleti.

MALI OGLASI

AVTOMOBILI

PRODAM FIAT croma 1600 letnik 89, prevoženih 38000 km. Tel. (063) 770171.

PRODAM GOLF - diesel februar 1991, brz in dodatno opremo. Tel. 31-683. Ferme Ivan, Valvazorjeva 24, Celje.

OPEL VECTRA 1.7 dizel, novo prodam, lahko tudi zamenjava za cenejši avto. Tel. (049) 71-229, Varajič Branko, Krapina, Bregovita 13.

PRODAJA SE NOVA VECTRA 1.7 dizel, bele barve ali zamenjam za starejše vozilo golf, reno ali yugo. Tel. (049) 71-465, Krapina, Presečki Anton, J. R. Živka 133.

OPEL VECTRA 1.7 dizel nova. Prodaj ali zamenjam za cenejši avto. Tel. (049) 71-487.

MERCEDES 190E 1.8, letnik 1991, prodam ali zamenjam za cenejši avto. Tel. (049) 71-487.

PRODAM KADETT, Perger Drago, Preserje 12, Braslovče.

TAM-FURGON 80 T, 50F 3,2, letnik 1989, prevoženih 40.000 km in zastavo furgon 50,8 ADF /-3 Hlebara, letnik 1989, prevoženih 26.000 km, prodam. Grahovac, tel. (0531) 34-688.

GOLF letnik 1980, cena 3.300 DEM ali menjam za R4 ali Jugo 45. Tel. 29-188.

UGODNO PRODAM ZASTAVO 101, letnik 1987 in Jugo 55, letnik 1989. Tel. (063) 741-172 ali 741-749.

PRODAM ZASTAVO 750 zelo dobro ohranjeno, registrirano do maja 91, cena po dogovoru. Babič Jure, Čeče 60, 61430 Hrastnik.

BMW 735 i, letnik 1980, uvožen 1988, 11.000 DEM. Rukelj Marjan, Meljan 22, Trakošan.

LADO SAMARO letnik 1989 november, cena 8500 DEM prodam. Lado Rožič, Kidričeva 9 68250 Brežice.

PRODAM Z 101, letnik 79, registriran celo leto, 1700 DEM. Koželj Franc, Prijateljjeva 15 Šentjur.

PRODAM TAM 75 T 3B, letnik 1980, telefon (063) 882-883.

PRODAM os. avto VECTRA 1.7 D, GL nova, Ford siera 1.8 TD, gl-dodatna oprema. Tel. (049) 72-027.

FORD sierra 18 TD GL, novo, ford orion GHIA si, novo, luksurna oprema. Tel. (049) 711-84.

ZASTAVA 101, letnik 86, registriran do 1. 8. 1992, cena 4500 DEM, tel. (0602) 44-373, od 8 do 10 ure. Šajnar Bojan, Pameče 37, 62380 Slovenj Gradec.

PRODAM CITROEN GS 1,3, letnik 1979, registriran do 20. 3. 1992, cena 2500 DEM. Marušič Boštjan, Gačnikova 5, 62341 PEKRE, tel. (062) 631-834.

PRODAM GOLF JX letnik 85/86. Registriran do marca 92. Kolar Renata, Iršičeva 6, Celje.

PRODAM suzuki swift 1,3 sedan, nov, registriran. Tel. (063) 726-018.

PRODAM yugo 1,1 GX letnik 7/87. Prevoženih km 49.000, registriran do 4. 8. 92, cena 4900 DEM. Štamol Srečko, Milčinskega 12, Celje.

PRODAM UNO DS letnik 1987 za 11000 DEM ter OPEL KADET letnik 1987, limuzina, za 17.000 DEM. Košir Jože, Taborniška 17, 68290 Sevnica, tel. (0608) 82534.

CITROEN GS CLUB, odlično ohranjen, letnik 78, prodam. Cena 2.500 DEM. Tel. 33-043. Podplatan Bogdan, Škapinova 12, Celje.

PRODAM CITROEN BX 16 TGS, letnik 89, registriran do 7/92. Pokličite med 8 in 15 uro ob delavnikih na tel. (042) 76317. Pepelnik Zdravko, I. G. Kovačiča 72, 42240 Ivanec.

PRODAM 126 p, letnik 82, registriran do 8. 3. 92. Tel. 741-172, dopoldan. Zidar Alojz, Renihova 7 Šentjur.

GOLF JXD letnik 1988, 39.800 km, prodam ali menjam za cenejše vozilo. Dolamič Stojan, tel. (063) 742-463.

OPEL KADET 1,6 D, letnik 1983, prodam ali zamenjam za novejšega. Tel. (0601) 61-601.

RENAULT 4, nevozen, ugodno prodam. Informacije na tel. 32-122. Andrej.

PRODAM 126 P LETNIK 89, Mercedes 508 letnik 79. Teršek, Cesta v Debro 32, Laško.

VISO 11 RE, letnik 10/86, prevoženih 34.000 km, lepo ohranjeno, prvi lastnik, garažirano, z dodatno opremo - radio, zvočniki, vlečna kljuka, prodam za 8.500 DEM. Tel.: (063) 691-992

YUGO 45 A, letnik 1987, dobro ohranjen, garažiran, ugodno prodam. Tel.: (063) 38-261

FORD ESCORT, diesel 1,8 letnik 1991, prodam za 27.000 DEM. Tel.: (099) 410-710 in (061) 772-344

YUGO KORAL 65, letnik april 1989, srebrni, z veliko dodatne opreme, prodam po zelo ugodni ceni. Tel.: (063) 742-443

YUGO 60, prodam ali zamenjam za gradbeni material ali cenejši avto. Tel.: (063) 26-962

TERENSKI AVTO LADO NIVO, letnik 1989, prevoženih 23.800 km, belo, registrirano do aprila 92, lepo dodatno opremljeno, ugodno prodam. Tel.: (063) 741-982

DŽIP ARO 4 x 4, bencinar, letnik 1989, lepo ohranjen in bogato opremljen, ugodno prodam ali zamenjam za manjši avto ali vespo. Tel.: (063) 35-323 - zvečer

SAMARO, belo 5 v 5 p, letnik 8/89, registrirano do 8/92, garažirano, lepo ohranjeno, prodam za 11.000 DEM. Tel.: (063) 31-885

RENAULT 8 in rezervne dele prodam. Tel.: (063) 711-278 - dopoldne ali (063) 701-370

WV 1200 J, ugodno prodam, registriran do 7/92, za 2.200 DEM. Prodaj tudi WV 1200 J, registriran do 9/91 za dele - cena 500 DEM. Tel.: (063) 32-112 int. 698 - dopoldne

NISSAN MICRO, rdeče barve, staro eno leto, prodam. Tel.: (061) 572-516 v soboto in nedeljo ali (061) 482-991

YUGO 45, Junior, star eno leto, prodam. Lahko tudi na kredit. Tel.: (063) 778-144

DIANO 6 LC, letnik 80, prodam za 22.000,00 din. Tel.: (063) 852-420

R 19 GTS Chamade, sivo kovinske barve, 5 vrat, nov prodam za 25.800 DEM. Tel.: (063) 745-214

BMW 2002, letnik 1976, generalno obnovljen, registriran do 2/92, prodam za 2.000 DEM. Tel.: (063) 39-646

BMW 316, letnik 9/86, vreden 17.000 DEM, prodam. V račun vzamem cenejši avto, do 6.000 DEM. Tel.: (063) 712-590 od 22. do 23. ure

YUGO KORAL 45, letnik 4/89, prevoženih 19.000 km, garažiran, kot nov, prodam za 6.000 DEM. Tel.: (063) 893-009 - popoldne in zvečer

MERCEDES 200 D, starejši letnik, prodam. Pertinač, Vodice pri Slivnici (cesta proti Dobju), Šentjur

ZASTAVO 850, registrirano do 2. 6. 1992, prodam. Šmarje 168, Šmarje

UGODNO PRODAM JUGO Koral 45, Julij 1989, novo žensko kolo (uvoženo), balkonsko garnituro belo. Tel.: 24-455. MAR Ljubljanska 68, Celje.

ZASTAVO 101, LETNIK 1987 december. Ugodno prodam. Grobelšek Sandi, Tomšičev trg 18, Celje.

PRODAM FORD ORION CL, rdeč, letnik 1987, 60000 km. Tel. 0601-22846, popoldan. Daniel Klanjšek, c. T. Čeč 54 61420 TRBOVLJE.

ZASTAVA 101 KOMFORT, letnik 1980, registracija do 22. 3. 92. Tel. 061-814606. Halilagič Kasim, Župančičeva 4, Kamnik.

RENAULT 4 GTL, letnik 86, registriran do decembra 91., cena 4.200 DEM. Planko Silvo Vodice 43, Gorica pri Slivnici.

GOLFA LETNIK 7/98, prevoženih 36.000 km prodam, tel. 063-34-308. Plank Aleš, Črtomirova 8, Celje.

PRODAM ZASTAVO 750 letnik 1981 za 1200 DM. Kerš Darko, Trnovlje 119, c, tel. 38-974.

PRODAM LADA SAMARA, 1300 S, letnik 1989, registrirana do 7. 92. Mila Krapež, M. Vodence 6/a 68311 Kostanjevica na Krki.

PRODAM FIAT REGATA 100 S, letnik 1986 (junij), prevoženih 65.000 km, cena 11000 DM. Tel. 0602 64234, popoldan. Pokeržnik Leon, Zgornji trg, Vuzenica.

PRODAM YUGO 45 E, letnik 87, cena 4300 DM. Vindiš, Gaj 44, 62331 Pragersko.

YUGO AX 45, LETNIK 87 cena 4.200 DEM in 126 p letnik 79, brezhiben motor, generalno obnovljen, za 400 DEM. Čretnik Ivan, tel. 745-286.

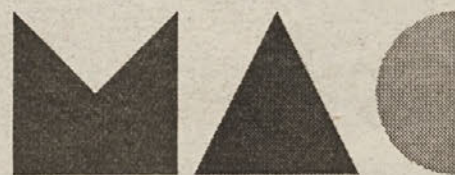
PRODAM ZASTAVO 850, letnik 84, cena 1600 DEM. Slapšak Bojan, Kanjuce 17, 63220 Štore

MAZDO 323 F letnik 90, december, prodam ali zamenjam za manjši avto. Tel.: 0601-41-997, Rudi Žogar, Čeče 46 Hrastnik.

FORUM TERMA
PODJETJE ZA TURIZEM,
GOSTINSTVO IN TRGOVINO
TOPLICE 2 RIMSKE TOPLICE
TEL.: 063-736-014

**BAZEN RIMSKE TOPLICE NUDI
POPUST PRI VSTOPNINI;
od 1. do 15. septembra 10%
Kupon prinesite s seboj!**

KUPON

MAC d.o.o. MARIBORSKA 183 a 63000 CELJE
MATJAZ ŽELEZNIK

SEYMO

elektro stimulator
OHRANJA ZDRAVJE
IZBOLJŠUJE POČUTJE

Prodajna mesta:

SALON PROMUSICA, Zidanškova 25, Celje, tel.: (063) 28-815
PROSANA, Lilekova 3, Celje, tel.: (063) 29-140

MOŽNOST NAKUPA TUDI PO POVZETJU!

PRODAM TAM 60 T 3B letnik 1977, vozen z B kategorijo. Tel. 063-741-143.

OSTALO

STANOVANJE v Celju, s telefonom, najamem. Telefon dopoldan 25-331, popoldan 21-304.

V KRANJSKI GORI prodam hišo 308 m² × 288 m² stanovanjske površine, klet, 22 m² garaža in balkoni 22 m². Okoli hiše je parcela 580 m². Cena je 330.000 DM. Informacije popoldne 0602-20-476.

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko, angleščino. Prevajam strokovno angleško literaturo. Informacije na tel. 063-37-315. Tomi Kadilnik, Kersnikova 28, Celje.

ODDAM 12 let star pralni stroj Gorenje v delovnem stanju. Potrebno je le popravilo bobna. Informacije na tel. 37-303.

PRODAM sobni regal za dnevno sobo po zelo ugodni ceni. Mejam enosobno stanovanje na Ljubljanski za mesto s centralnim ogrevanjem. Emilija Kiker, 5 prekomorske brigade 4, tel. 26-284.

PRODAM NOVA VHODNA VRATA 90 cm široka, zastekljena in zavarovana z zaščitnim okovjem in podboji, cena 6.800,00 din, tri ustrojene srnine kože – nove, cena 1.800,00 din in kolo PONY, rabljeno za 1.800,00 din. Tel. 26-837, Jana Kokalj, Oblakova 12, Celje.

DEKLE do 38 let, želi te spoznati Ljubljancem 40/178, močnejše postave, kadilec, lažji invalid ter brez avta. Če želiš da skleneva prijateljstvo ali trajno vezo, se oglasi s fotografijo, resne ponudbe pošljite na naslov, Janez Zadnikar, Jesenkova 10, 61000 Ljubljana.

ZA 1.000 DEM prodam parcelo veliko 1200 m² na Ponikvi pri Žalcu. Tel. 063-39-431, Obrez Pečovje 13 f, 63000 Štore.

PRODAM električno kitaro KRAMER 605 ST s kovčkom in stojalom za 700 DEM (17.000 din). Tel. 063-85 043, Kramar Janez, Skorno 41 a, Šoštanj.

DELO NA DOMU, varjenje ali izdelki kovinske galanterije, možnost postavitve strojev, izredna ponudba skupni uspeh. Tel. 064-89-038, zvečer. Pibernik Marjan, A. Rabiča 54, 64281 Mojstrana.

PRODAM ZVEZKE A4, cena 37,50 din in toaletni papir 1/10 122,00 din. Kličite popoldan na telefon 063 736-083.

IZREZLJANO starinsko stensko uro prodam. (vzmet, nihalo, gong in še teče). Rel. 36-606.

SURF F2 800 DM, peč za etažno centralno Emocentral 15 za 1000 din, fotokopirni stroj samo 10.000 din, stoječo banjo dolžine 170 cm samo 500 din, snegobrane in vratno krilo novo, hrastov furnir 50% ceneje, prodam. Tel. 063-701-545. Kalčič Zvone Šempeter 91 f, 63311 Šempeter.

PRODAM BODOČO TRGATEV to je grozdje samorodnice za vkuhanje, sokove ali mošt za vino. Tel. 063-781-043. Valenček Franc Kozje 183.

ENOSOBNO konfortno stanovanje s telefonom, zamenjam za dvojnopolobno ali trosobno stanovanje v Celju. Tel.: (063) 338-632 – po 16. uri

GRAVERSKI STROJ ter nekaj materiala v Rogaški Slatini, prodam. Ogle pred blagovnico »Metro« v Rogaški Slatini – vsak dan. Možnost zadržanja lokacije. Marko, Kozjanskega odreda 14, Šentjur.

VGRADNI – ELEKTRIČNI ŠTEDILNIK, vsadna plošča in podplutna pečica, rjave barve, še v embalaži, ugodno prodam. Tel.: (063) 855-085.

KNJIGE za 1. letni srednjega izobraževanja (elektrotehnik – energetik), male orgle, motor APN 6, ugodno prodam. Tel.: (063) 713-623 – po 16.

KOZO, staro 4 leta, z rogovi, črne barve (je odlična mati za svoje mladiče), prodam ali zamenjam za letošnjo – belo, brez rogov. Jakob Ferme, Ogorevc 21, Štore

UČBENIKE za 1. letnik gimnazije, prodam. Tel.: (063) 745-146

AVTOVID

Globoče 14, VOJNIK, tel.: (063) 772-483

**AVTO DELI
PRODAJA IN NAKUP
RABLJENIH VOZIL**

TOMOS AVTOMATIK

A 3L, letnik 1988 in zračno puško BAJKAL, ugodno prodam. Tel.: (063) 28-958 – po 15. uri

KOMFORTNI ZIDANI VIKEND, 6 km iz Celja, z garažo, kletjo, teraso, balkonom, vodo, elektriko, na lepi sončni legi, z manjšim vinogradom, vrtom, ugodno prodam. Tel.: (063) 39-413

DVA FOTELJA in klusko mizico in črno bel televizor v okvari, prodam. Tel.: (063) 32-042

VELENJE!!! Iščete poslovni prostor za vaše predstavništvo, pisarno, boutique, trgovini. Investirajte v poslovni objekt in dobili boste lokal 30 m² za določeno dobo. Tel.: (063) 856-906

STREŠNO OPEKO, novo in rabljeno, prodam. Tel.: (063) 711-278 – dopoldne ali (063) 701-370

TOMOS AVTOMATIK, letnik 1986, prodam. Pertinač, Vođice pri Slivnici (cesta proti Dobju), Šentjur

MOLZNI STROJ, obnovljen in nov, prodam. Šmarje 168, Šmarje

HIŠO NA VRHNIKI, primereno za kakršenkoli lokal, prodam za 200.000 DEM. V račun vzamem tudi stanovanje v Ljubljani ali bližnji okolici (vredno do 70.000, 80.000 DEM). Tel.: (061) 751-241

KLUSKO MIZO dimenzije 110×60×45 cm in dva tabureja, ugodno prodam. Tel.: (063) 21-161.

ZRAČNO PUŠKO, znamke Bajkal, prodam. Tel.: (063) 39-413

PARCELO 1.714 m² na Dobrni, smer Hramše, ob cesti Dobrna–Velenje, od tega večji del gozda (1.300 m²), prodam. Cena po dogovoru. Tel.: (063) 850-678

SURF »F2«, prodam za 800 DEM. Prodajam tudi peč za etažno centralno Emocentral 15 za 1.000,00 din, fotokopirni stroj za samo 10.000,00 din, stoječo banjo dolžine 170 cm za 500,00 din, snegobrane in vratno krilo – novo, hrastov furnir – 50% ceneje. Tel.: (063) 701-545

PROSIM, ČE MI LAHKO KDO ODSTOPI kuhinjske elemente (s pomivalnim koritom). Dušan Gorkič, Celjska c. 31, Vojnik

VARSTVO OTROK na svojem domu nudim od 1. septembra dalje. Tel.: (063) 36-938 – zvečer

NEMŠKO DOGO, prodam ali menjam za pekinezerko z rodovnikom. Nežman, Travniška 10, Celje

MOTOR APN 6 S, nov, menjam za motorno kosilnico (Muta) ali podobno. Vinko Jagodič, Levstikova 6, Rogaška Slatina

PEČ ZA CENTRALNO KURJAVO, staro samo 4 leta, Feroterm, z bojlerjem, prodam za 70% ceneje (35.000 cc). Tel.: (063) 855-648

**ZDRUŽENJE ŠOFERJEV
IN AVTOMEHANIČEV
CELJE**, Slomškov trg 1/I, telefon: 24-399, 25-709, žiro račun: LB CELJE 50700-678-45522

UGODNOSTI BODOČIM VOZNIKOM PRI AVTO ŠOLI ZŠAM CELJE V ČASU POČITNIC
– Kandidati, ki so pričeli voziti 1. 7. 1991 imajo 3 brezplačne moto ure.

– Člani ZŠAM Celje in študente imajo dodatno 1 moto uro
– Vsem kandidatom, ki obiskujejo tečaj CPP jim ga nudimo
– Nudimo obročno odplačevanje storitev avto šole brez obresti.
– Nudimo še ostale usluge: prijave na zdravniške preglede, prijave na teoretični in praktični del izpita, testiranje, strokovna pomoč in druge ugodnosti.

PRIPOROČA SE AVTO ŠOLA ZŠAM CELJE!
IZOBRAŽUJEMO VOZNIKE MOTORNH VOZIL TEORETIČNEGA IN PRAKTIČNEGA DELA VSEH KATEGORIJ:
A, B, C, D, E, F,
NUDIMO USLUGE: – VLEČNA SLUŽBA NON-STOP, RENT'A CAR NON-STOP

GOSTILNO S STANOVANJEM, prodam. Možnost plačila v dveh obrokih. Tel.: (068) 856-899 od 8. do 14. ure.

STANOVANJE 76 m² v Žalcu prodam ali zamenjam za stanovanje v Ljubljani, ali ga tudi oddam. Tel.: (063) 778-144

STRANIŠČNO SKOLJKO, bide in umivalnik s pipo, ugodno prodam. Tel.: (061) 551-541 Minca Govekar, Pustovrhova 13, Ljubljana

BARVNI TV SAMSUNG, 51 cm prodam za 650 DEM, zvočnike Wharfedele super Diamond za 450 DEM, CD SONY CDP 590 za 520 DEM, ojačevalec za 300 DEM. Tel.: (063) 857-239

TELEFONSKO TAJNICO, novo, znamke Panasonic, prodam. Tel.: (063) 32-713 – od 15. do 16. ure

HIDROFOR, rabljeni in boiler, 80 l, prodam. Cena po dogovoru. Matilda Mlakar, Arclin 55, Škofja vas

BT 50, letnik 1987, prevoženih 3.700 km, registriran do 7/92, prodam. Cena je 16.000,00 din. Tel.: (063) 779-200 Boris Ograjenšek

REGISTRSKO BLAGAJNO NCR in markizo – tendo, bele barve, dimenzije 200×90×90 cm, ugodno prodam. Tel.: (063) 731-245

TAM 125 T12, registriran do 15. 4. 1992, letnik 1979, nove gume, ugodno prodam. Peter Hohkraut, Jagoče 15, Laško

ZA GRADBENO PARCELO z urejeno dokumentacijo v okolici Žalca–Celja, dam BMW 316, letnik 9/86, vreden 17.000 DEM. Tel.: (063) 712-590 od 22.–23. ure.

MLIN in prešo za grozdje, prodam. Tel.: (063) 29-586

BTZ 50, star 2 leti, dobro ohranjen, zelo ugodno prodam. Tel.: (063) 74-222

HOROSKOP od 29. 8. do 4. 9.**Oven 21. 3.–20. 4.**

Najbrž ne boste mogli uresničiti svojega načrta, saj vas bo nekdo oviral. Poskušajte pa se zanesti na lastne sile. Možnost denarnega dobitka. Srečanje ob koncu tedna vam bo dvignilo pritisk. Srečne številke 2, 12, 21, 37.

Bik 21. 4.–20. 5.

Z mešanimi občutki boste sprejeli neko povabilo, vendar ga ne boste mogli odkloniti, kar bo dobro. V službi vas čakajo velike obveznosti in slabo plačilo. Pazite na svoje zdravstveno počutje. Srečne številke 5, 20, 31, 34.

Dvojčka 21. 5.–21. 6.

V prihodnjem tednu ostanite zvesti svojim načelom in v ničemer ne popuščajte. V poslovnem pogovoru pokažite svojo samozavest, nikaror pa ne pretiravajte, ker bi vam škodovalo. Vzemite si čas za počitek. Srečne številke 7, 11, 21, 33.

Rak 22. 6.–22. 7.

Zavedajte se, da je treba poravnati stare račune, tudi zato, da bi ohranili dobro ime. V prihodnjih dneh vas čaka nekaj težav v službi in nesporazumov v družinskem krogu. Ne izzivajte novih preprirov. Srečne številke 7, 11, 19, 26.

Lev 23. 7.–23. 8.

V prihodnjih dneh bo nekaj sprememb, ki pa vam ne bodo prinesle kakega posebnega zadovoljstva. Izogibajte se sklepanju kupčij, pri katerih ne bo na mizi vseh kart. Partnerju lahko zaupate brez pridržkov. Srečne številke 5, 13, 17, 21.

Devica 24. 8.–23. 9.

V prihodnjih dneh vam pri delu ni treba preveč pretiravati, pomislite, da svoje je opravi tudi partner. Obeta se vam lep izlet, a ne bodite lahkomišeln. Ne podcenjujte svojega zdravstvenega počutja. Srečne številke 7, 15, 20, 27.

Tehtnica 24. 9.–23. 10.

Ob koncu tedna bo poplačan večdnevni trud. Srečanje s starim znancem vam bo odprlo oči in vneslo v vaše življenje pomembno spremembo. Na natolcevanje nič ne dajte. Previdnost pri športu, grozi poškodba. Srečne številke 4, 13, 28, 39.

Škorpion 24. 10.–22. 11.

Mika vas, da bi navezali stike z osebo, o kateri ne veste prav vsega. Pazite, da se ne boste opekli. V poklicu boste ugotovili, da niste tako pomembni kot se vam zdi. Zelo pazite na prehrano. Srečne številke 6, 9, 31, 40.

Strelec 23. 11.–21. 12.

Pretirano ste potpežljivi do ljudi, ki vas temeljito izrabljajo. Naj vam ne bo žal odločilnega koraka, da razčistite star nesporazum. Ob koncu tedna vas čaka presenečenje. Možnost denarnega dobitka. Srečne številke 2, 5, 9, 23.

Kozorog 22. 12.–20. 1.

Na delovnem mestu boste imeli veliko besede, kar bo povečalo vašo samozavest. Ob koncu tedna pa boste doživeli tudi nekaj neprijetnosti, a jih boste dobro prebrodili. Ne bodite preveč zaupljivi. Srečne številke 11, 15, 27, 41.

Vodnar 21. 1.–19. 2.

Pred vami bodo delovno zelo naporni dnevi in ne bo časa za nepotreben počitek. Razmislite, da bi nekoliko izpregli in se živčno razbremenili. Morda bi se le odločili za večkrat načrtovano potovanje. Srečne številke 3, 16, 22, 38.

Ribi 20. 2. 20. 3.

V prihodnjih dneh boste imeli nekaj nepričakovanih finančnih izdatkov, vendar si ne sposojate denarja. Vse na videz drobne reči odložite na kasnejši čas. Posvetite dovolj skrbi svojemu krhkemu zdravju. Srečne številke 7, 19, 21, 41.

V spomin

Jesen na vrt bo prišla
in čakala, da prideš ti
in sedla bo na rožna tla,
ter jokala, ker tebe ni.

Zahvaljujem se ob obletnici prezgodnje smrti **GUIDONA PLASKANA** iz Orle vasi, vsem ki so mu kakorkoli izkazali spoštovanje in se ga še spominjajo.

Žalostna sestra Marica

**MALI OGLAS
ZASTONJ KUPON 23****MOJ NASLOV:**

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tenik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov.
(število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

.....
podpis naročnika

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA

Kapetan Dragan izdeluje majčke

Strip, ki vam ga tokrat predstavljamo na zadnji strani, ostaja zaradi sočnosti originalnega izrazoslovja nepreveden. Upamo, da še niste pozabili jezikov naših nekoč bratskih narodov in se boste brez težav prebili skozenj. Objavljamo ga zato, da si lahko v neposrednem stiku zamislite, kakšno je stanje v naši bivši domovini, ko se tudi nekoč resni časopisi morajo ukvarjati s takšnimi temami. Sovraštvo je obojestransko in hrvaško časopisje prav nič ne zaostaja za srbskim, Slovenci pa smo se odpovedali kajmaku in čevapčičev, ki so turško jed (kebab), preimenovali v »lulčke«.